

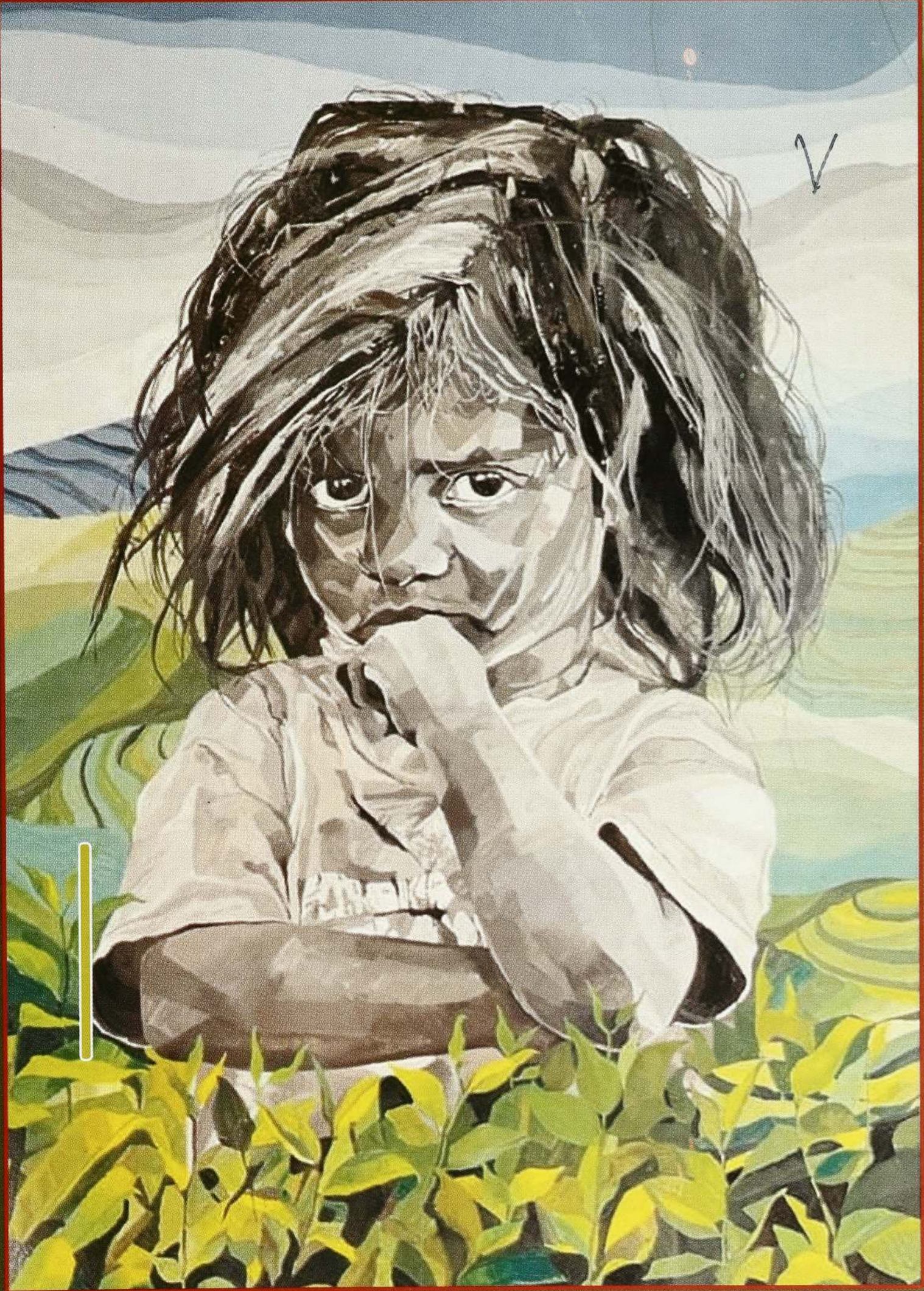
உளர்

காலாண்டிதழ்

கார்த்திகை 2023

இதழ் : 05

வெளியீடு : மகாஜனா '79



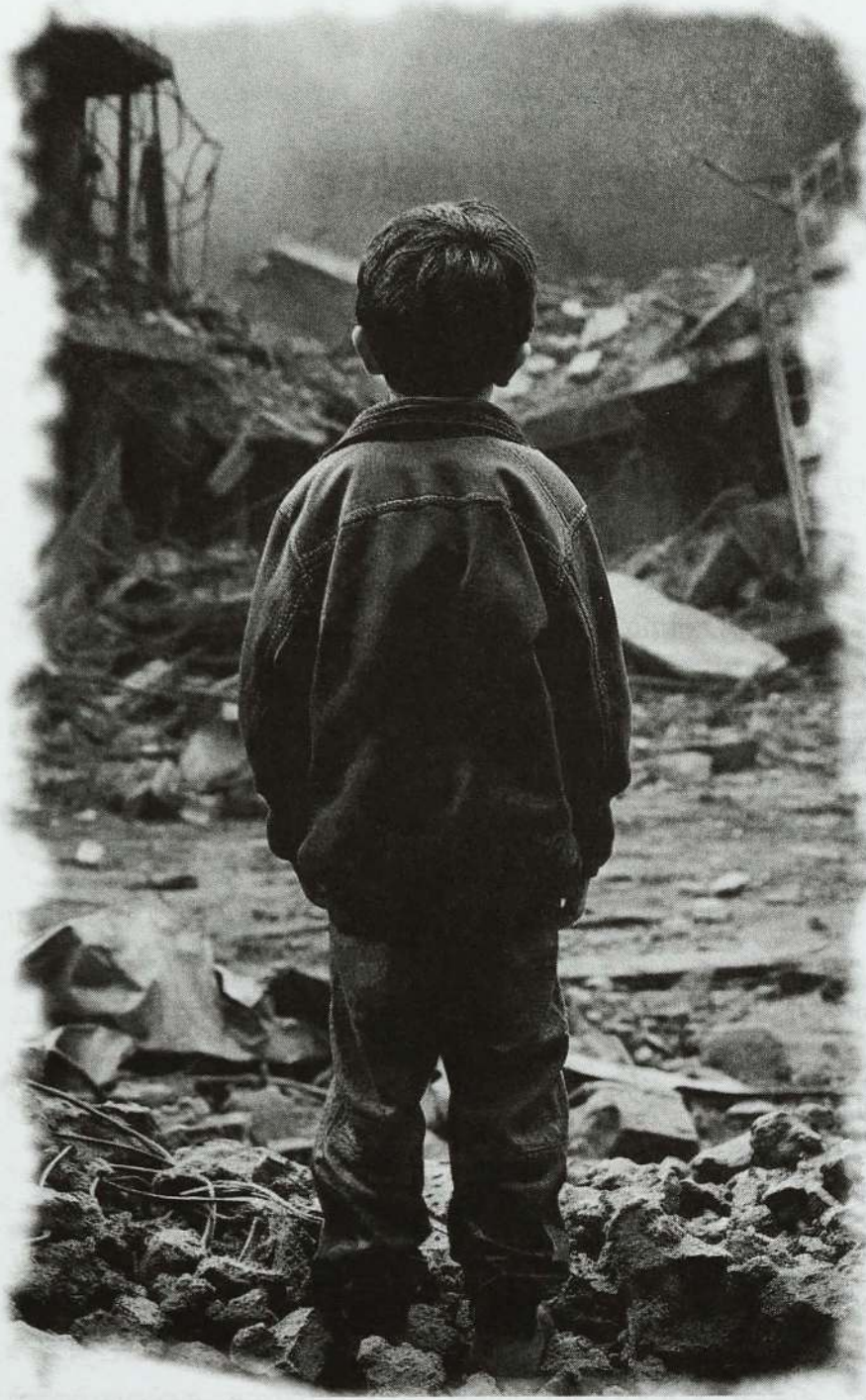
ஓவியம் : ஹமீரா ரஜீவ்

○ உள்ளே ...

- சுப. கிடுஸ்காணந்தன் • ஜெயரத்ன் • செயபாலன் • கௌரி பரா • ஓடைக்காரன் • மனோ • க. வரகுதேவன் • க. ஆதவன் • கடுணாகரன்
- விஜி நாகராஜா • தீபிகா • அகரன் • வித்தகபுரத்தான் • சாந்தா இடுகாணந்தன் • சிந்தையா ரவீந்திரன் • ஆலகாலன் • தர்மினி
- சஞ்சயன் செலவ்மாணிக்கம் • சி. ரமேஸ் • சிந்தாசி • புனிதா கணேஸ் • ஆனந்தி பாலகிரியன் • மரயோன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா



- ஆலகாலன் பக்கம் -

1. பச்சைக் குழந்தைகள்

காசாவில் குழந்தைகள் ஆயிரக் கணக்கில் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. “ பாடசாலையை இழுத்து மூடுகின்றோம். ஏனெனில் படித்த குழந்தைகள் யாவும் இறந்து விட்டன.” என்று பாலஸ்தீன அமைச்சர் அறிக்கை விடுகிறார். நாங்கள், கனடாவில் Halloween கொண்டாடுகிறோம். எங்கள் குழந்தைகளுக்கு Birthday கொண்டாடுகிறோம். உலகெங்கும் அந்த விழா, இந்த விழாவென்று அறுபத்தெட்டு ஆட்டமும், பாட்டும், சாப்பாடும், தண்ணியடியும் என்றிருக்கிறோம். ஊரிலோ, ஒன்றிரெண்டு பேர் முணுமுணுப்பதோடு சரி. மற்றெல்லோரும் படிப்பிலும், நாடகங்களிலும் படு பயங்கர பிசி. வெள்ளை உரப்பைகளில் கட்டப்பட்ட, காசாக் குழந்தைகளின் மரணங்களை, நாங்களும் ஒரு உச்சுக் கொட்டுகிற செய்தியாகவே கடந்து போகின்றோம். மற்ற இனங்களை விடுவோம். ஈழத் தமிழர் நாங்கள் இதே வலிகளை, இதே இழிப்புக்களை, வருடக் கணக்காக அனுபவித்தவர்களல்லவா? எங்கள் குழந்தைகளை காவு கொடுத்தவர்களல்லவா? காசாவில் மடிகிற குழந்தைகளுக்கான முதற்குரல் நம்முடையதாக இருந்திருக்க வேண்டாமா? நாடுகளை, அவற்றின் அரசியல்களை விடுவோம். எங்களுக்கென்று சொந்த மனச்சாட்சி இருக்கிறதல்லவா?

ஒரு நாய் காலைத் தூக்கினால், எங்கள் ஒன்பது நாய்களும் வரிசையாய் காலைத் தூக்கும். அது தான் பிரச்சனை. நாங்கள் ஒரு எளிய இனம். எங்களையே நாங்கள் காப்பாற்ற முடியாமல் போன இனம். இங்கிருந்து கத்தி, யாருக்கு என்ன கேட்கப் போகிறது? நியாயம் தான். ஆனால், நம்முடைய குழந்தைகளைப் போலவே, கேட்பாரற்றுமடிகிற அந்தச் சின்னஞ்சிறுகுழந்தைகளுக்காக, ஓர் இரவு, ஒரு மெழுகுதிரி, ஓர் இரங்கல் கவிதை, ஒரு பேச்சு. செய்ய மாட்டோமா? ஒரு நிகழ்ச்சியை, புலம்பெயர் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஒழுங்கமைக்க முடியாதா? இதெல்லாம் அடுத்தவன் சொல்லி, நாங்கள் உணரவேண்டி இருக்கிற அளவுக்கு இருப்பது எவ்வளவு கேவலம் தெரியுமா? குறைந்தபட்சம் எங்களின் எளிய ஆறுதலுக்காகவாவது, நாங்கள் காசாவில் நானும் பலியாகிற குழந்தை ஆத்மாக்களின் அஞ்சலிக்காக பிரார்த்தித்திருக்க வேண்டாமா?

முகப்புத்தக Profile படங்களிலெல்லாம், ஏதேதோ நாட்டின் தேசியக் கொடிகளை பறக்க விட்டவர்களல்லவா நாங்கள்? இந்திய கிரிக்கெட் அணி வென்றால், கொண்டாடுகிறவர்களல்லவா நாங்கள்? விஜய்க்கு பால் ஊற்றுகிறவர்கள், அனிருத்திடம் கையெழுத்து வாங்க, 50 யூரோக்களும், டொலர்களும் கொடுத்து வரிசையில் நிற்கிறவர்கள் நாங்கள். இந்தப் பச்சைக் குழந்தைகளுக்காக, ஒரு சிறிய கண்ணீர் அஞ்சலியையேனும் செய்து விடக் கூடாதா? எங்கள் குழந்தைகள் எங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வளர்கிறார்கள். கூட்டம் போட்டு அறம் பேசுகிறார்கள் நம் இலக்கியவாதிகள். கண்ணுக்கு முன்னே, நடக்கிற அநீதிக்கு எதிராக ஒரு துரும்பையேனும் அசைக்காதிருக்கின்றோம்.

கண்டனக் கூட்டம் வேண்டாம். ஈழத்தமிழர்கள், காசாக் குழந்தைகள் கொல்லப்படுவதற்கெதிராக உலகெங்கும் ஒன்று திரண்டு, கண்ணீர் அஞ்சலி செய்தார்கள் என்றாவது வரலாற்றில் இருக்கட்டுமேன். கண்ணை மூடிக் கொண்டிருக்கிற கள்ளப் பூனைகளாக இருந்து விட்டு, நாளைக்கு சிறுவர் தினத்துக்கு கவிதை வாசிப்போம். குழந்தைகளை நேசியுங்கள் என்று, எமக்கு நாமே காதில் பூச்சுற்றுவிடாமல். என்ன பேய்க்காட்டு வேலை?

2. புரவலரும் இரவலரும்

யார் வெளிநாடுகளிலிருந்து ஊருக்குப் போனாலும், அங்கிருக்கிறவர்களிடம் ஒரு எதிர்பார்ப்பு இருக்கிறது. 2009 க்குப் பிறகு வளர்ந்த எதிர்பார்ப்பு இது. வளர்த்து விடப்பட்ட எதிர்பார்ப்பு இது. வெளிநாட்டுக் கலர் காட்டலின் விளைச்சலிது. எங்கு, எதைக் கதைக்கப் போனாலும், ஊர்ச் சனங்கள், சுற்றிச் சுற்றி வந்து, கடைசியில் பொருளா தாரக் கையேந்தலில் நிற்கிறார்கள். வெளிநாட்டுக் காரரும், தம்மீது ஒரு கதாநாயக விம்பம் உருவாகுவதை விரும்பியோ, விரும்பாமலோ ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். முயல் பிடிக்கிற நாயை, மூஞ்சையிலே தெரியும் என்கிற அளவுக்கு, இறால் போட்டு சுறா பிடிக்க, ஊர் நன்கு பழகி விட்டது.

வீம்புக்கு, இதெல்லாம் பொய் என்று சொல்லுகிறவர்கள், போருக்கு பின்னரான கடந்த பதின்னான்கு ஆண்டுகளில், பணத்தை தவிர, நாம் நிலத்துக்கு எதைக் கொடுத்தோம்? என்று தங்களைத் தாங்களே கேள்வி கேட்டால் கூடப் போதும். பம்மி விடுவார்கள். உலகெலாம் ஓடிச் செல்வங்கள் சேர்ப்போம் என்பதன் பொருள் இதுவல்லவே! நாங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து எதைக் கொடுத்திருக்கிறோம்? ஆடம்பரப் பிறந்த நாள் கலாசாரத்தை, ஒரே நிறத்தில் வேட்டியும், சட்டையும் போட்டுப் படங் காட்டுகிற கலாசாரத்தை, அறுபதாவது, இருபத்தொராவது, நாற்பதாவது என்று வகை வகையாய் கொண்டாட்டங்களைக் கொண்டாட, சேர்ப்பிறைஸ் பார்ட்டி என்று புதுப்புது வினோத பழக்கங்களை எல்லாம் பழக்கி விட்டிருக்கிறோம். கட்டைக் காற்சட்டை போட, கறுப்புக் கண்ணாடி மாட்ட, கலோவின் கொண்டாட என்று, நமது நிலத்துக்குப் பொருத்தமே இல்லாத, தேவையேயில்லாத பல வினோத உடைப் போட்டிகளையெல்லாம் ஆரம்பித்து விட்டிருக்கிறோம். சோமபானம் அருந்த, வெளிநாட்டுக்காரர்களும் தான் நன்கு பணமிறைத்துப் பழக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாராவது மறுத்துத் தலையாட்ட முடியுமா? சப்பைக்கட்டுக்களை வேண்டுமென்றால் முணுமுணுக்க முடியும்.

இதுவரையான காலத்தில், என்ன நல்ல, ஆக்கபூர்வமான, பயன்மிகு வெளிநாட்டு வளங்களை ஊருக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து வெற்றி கண்டிருக்கிறோம்? ஒன்றை, ஒன்றையேனும் சொல்லுங்கள். ஊரும், உலகமும் அறிந்து மேலும் மேலும் முன்னெடுக்கட்டும். எத்தனையோ நல்ல சிந்தனைகள், நல்ல பழக்க வழக்கங்கள், நல்ல நல்ல ஆற்றல்கள், ஆளுமைகள் உலகெங்கும் பரந்து கிடக்கின்றன. நாங்கள் அவற்றின் பயன்களை வெளிநாடுகளில், பயன்படுத்துகிறோம். அதை, நடைமுறைச் சாத்தியமாக்குகிற முயற்சிகளிலிறங்கி எங்கள் நிலங்களை மேம்படுத்தியிருக்கிறோமா? அதிகமொன்றும் வேண்டாம். நமது அடுத்த தலைமுறைகளுக்கிடையிலான, ஓர் ஆழமான நட்புறவு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா? மொழிப்பிரச்சனை என்று, உடனும் நமக்கு நாமே சாட்டுச் சொல்லிக் கொண்டு தப்பித்துவிடப் பார்ப்போம். இல்லையா? போய்வரும் போது «Hi...Hello...»வோடு, எங்கள் வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகளுக்கும், ஊர்ப்பிள்ளைகளுக்குமான உறவு முடிந்து விடுகிறது. ஆக மிஞ்சிப் போனால், பிறந்த நாளுக்கு ஒரு வாழ்த்து. அதுவும், எங்கள் வளச்செருக்கை காட்ட, இங்கிருந்து காசனுப்பி, கொத்துறொட்டி வாங்கிச் சாப்பிடுங்கோ என்போம். சத்தியம் தானே!

நமக்குப் பிறகு, நம் சந்ததிகளுக்கு இடையிலான இழையறாத உறவு பற்றி, வேருக்கும், விழுதுக்குமான பிணைப்புப் பற்றி யாரேனும் சிந்திக்கிறோமா? கொண்டாட்டம். எங்கும், எதிலும் கொண்டாடிக் களித்திருக்கிற ஒரு சமூகப் பொறுப்பற்ற, எதிர்காலக் கரிசனையற்ற மனிதர்களாக நாங்கள் கழிந்து கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் எப்போதும் புரவலர்களாக கழுத்தில் மாலை தொங்க, விளக்கு கொழுத்துவதும், ஊர் எப்போதும், இரவலர்களாக, பொதிகளைப் பெறுவதும், உணவருந்துவதுமான வாழ்வை எப்போது முடித்து வைப்பது?



1.

போர்! போர்!!

ஆயுதங்கள், சத்தங்கள், சண்டைகள், சாவுகள், அழிவுகள், ஆட்சியாளர்கள்.

தப்பி... ஓம் பயந்து தான்.
 உயிருக்குப் பயந்து
 சத்தங்களுக்குப் பயந்து
 குண்டுகளுக்குப் பயந்து
 யுத்தத்தின் இரத்தத்திற்குப்பயந்து
 ஓடு ஓடென்று கடலுக்குள் விழுந்தெழும்பி
 காடுகளுள் மறைந்து
 காசுகட்டி அகதியாகித் தப்பி
 உழைத்து..
 ஓம் வீட்டுக்கும் ஊருக்கும் உதவவும் தான்.

பொருளாதார அகதியோ? அரசியல் அகதியோ?
 அதெல்லாம் அறியாமல் இருந்த காலமது
 ஏஜென்சியென்றாரு சொல்லுப் போதும்
 ஏற்றி அனுப்புவார்கள் என்ற நம்பிக்கை
 மொழி அறியாது
 வழி தெரியாது
 அடுத்த நேர உணவு மெனு தெரியாது
 ஆயினும் அகதியாவதில் அவசரம்.

திரும்பிப்போனால்...
 அந்நியமான ஆளாக.
 பிறந்த நாட்டிலும் போன நாட்டிலும் எங்கும் ஓட்டாத புலம்பெயர்ந்தவர்.
 நாடென்பதும் ஊரென்பதும்
 மனிதர்களும் நினைவுகளும் தான்.

2.

நித்திரை அழகு!

அங்கு அமைதியின் எழில்!!

துயிலும்போது வளர்ந்தோர், கொடூர் குழந்தைகளாகி விடுகின்றனர்.

கவனித்துப்பாருங்கள்.

நாய், பூனை, கோழி, ஆடு, மாடு, மனிதர்... உறக்கத்தில் ஒரு வடிவு.

தூக்கத்தில் நிராயுதபாணிகள்.

பயணங்களில் தோளில் தூங்கிவிழும் அறியாதவரைத் தள்ளிவிட முடிவதில்லை.

போர்க்களங்களை இரவிலாவது ஓய்ந்திருக்க விடவேண்டும்.

மன்னர் காலத்தில் பொழுதுபட்டதும் போர் ஓய்வுக்கு வருவதுபோல.

யுத்த வெறியர்கள் கோமாவில் கிடக்கட்டும்.

இனிமேல் நின்று கவனித்துப்பாருங்கள்.

அருகமர்ந்து முகத்தை உற்றுப்பாருங்கள்.

நித்திரை செய்வரின் முகத்தில் சமாதானச் சங்கேதமொன்று தெரியும்.



நாகரத்னம் கிருஷ்ணாவின் காஃப்காவின் நாய்க்குட்டி

“இயற்கை கூட இயங்கினால்தான் கவனம் பெறுகிறது, கீற்றும் கொண்டால்தான் மதிக்கப்படுகிறது, மனிதர், விலங்கு, பறவையென சொல்லப்படுகிற உயிர்னங்களன்றி, இயற்கை உட்பட அனைத்துமே அசைதல் வேண்டும், இயங்குதல் வேண்டும், அவ்வியக்கம் எந்த வடிவிலும் இருக்கலாம்: தவழுதல், தழுவுதல், நடத்தல், ஓடுதல், பேசுதல், பாடுதல் அனைத்துமே இருப்பியல் வளம்பாடுகள். ஆனால் இவை அவரவர் சொந்த மனவிருப்பத்தின் பேரில் சுதந்திரமாக நடைபெறவேண்டும் ”

மேல் குறிப்பிட்ட இந்த வரிகள் நாகரத்னம் கிருஷ்ணா எழுதிய “இருப்பியல் சுதந்திரம்” என்ற மானுடம் இதழில் வெளியாகிய கட்டுரையில் எழுதப்பட்ட வரிகள்.

காஃப்காவின் நாய்க்குட்டி என்ற நாவலை வாசித்துக்கொண்டிருந்தபோது அவரின் இருப்பியல் சுதந்திரம் என்ற கட்டுரை பிரத்தியேகமாக எனது ஞாபகத்திற்கு வந்ததற்கு முக்கியமான காரணம் இருக்கின்றது.

“காஃப்காவின் நாய்க்குட்டி “என்று தலைப்பிட்ட அவரின் நாவலிலும். தேர்ந்தெடுத்த கதைக்களம் மற்றும் கதாபாத்திரங்களினூடாக இருப்பியல் சுதந்திரம் என்ற தத்துவக் கோட்பாட்டை நிறுவுவதற்காக “ மாய எதார்த்தவாதம் (Magical Realism)என்ற எழுத்துவகை மாதிரியை நாவலுக்குள் ஓரிடத்தில் புகுத்தியுள்ளார் என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

இந்த நாவல் பயணிக்கும் காலம் நாலாண்டு களாகவும்,பயணிக்கும் வெளிகள் புதுச்சேரி, முள்ளிவாய்க்கால், பாரிஸ், புதுடெல்லி மற்றும் செக் குடியரசின் தலைநகரான பிராக் ஆகவும் இருக்கின்றன.

நாவலில் முக்கிய கதாபாத்திரங்களாக ஈழப்போராட்டத்தின் முன்னாள் போராளியான நித்திலா, புதுச்சேரியைச்சேர்ந்த வாகீசன் என்கிற பகுதி நேர எழுத்தாளனாகிய பாலன், பாரிஸில் வாழும் செக் குடியரசினைச்சேர்ந்த அத்ரியானா என்கிற வெள்ளைக்கார பெண்மணி ஆகியோர் வருகிறார்கள்.

காஃப்காவின் நாய்க்குட்டி

நாகரத்னம் கிருஷ்ணா

நித்திலா ஈழப்போராட்டம் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் பாரிஸில் வசிக்கும் தனது அக்கா மற்றும் மைத்துனன் அழைப்பின் பேரிலும், உதவியாலும் ஆள் கடத்தல்காரர்கள் அனுசரணையுடன் இந்தியா மற்றும் ஐரோப்பிய நகரங்கள் ஊடாக சரக்கு வண்டிகளில் சட்டவிரோத குடியேறியாக பாரிஸிற்குள் வந்து சேர்ந்த ஒருவர்.

நித்திலாவின் அக்கா தன்னுடைய வாழ்வை கணவன் கையில் ஒப்படைத்து விட்டு, ஜன்னல் வழியாக குழந்தையொன்று சாலையை வேடிக்கை பார்ப்பதைப்போல, கணவனால் அடக்குமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட அடிமை வாழ்விற்குள் இருந்து தன் வாழ்க்கை கணவன் போட்ட கட்டளைகளுக்கு இணங்க நகர்வதை கையாலாகத்தனத்துடன் கண்ணுறும் ஓர் ஆள். பாரிஸ் வந்த நித்திலா சதா சண்டையும் சமாதானமுமாக இருக்கும் அக்காவுடனும் அத்தான் மத்யூசுடனும் ஒரே வீட்டில் தாமரை இலையில் தண்ணீர் போல வாழத்தொடங்குகிறார்.

ஆர்வக்கோளாரில் எப்படியாவது ஐரோப்பாவிற்கு போய் தானும் ஊரில் நாலு பேர்கள் மதிக்கும்படியாக பெரிய ஒரு பிரமுகராக ஆகிவிட வேண்டும் என்று பாரிஸ் வந்து, அங்கு திக்கற்று நின்ற இளைஞன் வாகீசன். தக்க நேரத்தில் தன் வீட்டில் வாகீசனுக்கு தங்குமிடம் கொடுத்த மத்யூஸ் ஊரில் இருந்து பாரிஸ் வரப்போகும் நித்திலாவை அவர் திருமணம் செய்யலாம் என்று ஆசை காட்டியதோடு வாகீசன் கையொப்பம்

இட்ட ஒரு சிறு புகைப்படத்தையும் நித்திலாவிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்.

வாகீசன் கையொப்பமிட்ட புகைப்படம் நித்திலாவின் மேல் ஏவிய காதல் அம்பாக இருக்க வாகீசனைசுற்றி நித்திலாவின் மனநிலத்தில் காதல் கனவுகள் விருட்சமாக வளரத்தொடங்கின. பாரிஸ் வந்து சேர்ந்ததும் நித்திலா வாகீசன் கையைக்கோர்த்துக்கொண்டு பாரிஸ் வீதிகளில் காதல் சோடியாக அலையும் ஆசையும் பலமாக வளர்ந்தது. பாரிஸ் வந்து சேர்ந்ததும் நித்திலாவின் கண்ணில் வாகீசன் படாதவாறு மைத்துனன் மத்யூஸ் பார்த்துக்கொள்கிறார். உலகம் தெரியாத குழந்தைக்கு அம்புலி மாமா காட்டியது போல தன்னுள் காதல் கனவுகளை அநியாயமாக விதைத்தவர்கள் மீதும் மேலும் வாகீசன் மீதும் நித்திலாவிற்கு எரிச்சலாக வந்தது.

மத்யூஸ் தனக்கும், நித்திலாவின் தமக்கையான அவர் மனைவிற்கும் பிள்ளை இல்லா காரணத்தைக் காட்டி நித்திலாவை திருமணம் செய்து கொள்ள ஒரு திட்டம் போடுகிறார்.

தோற்றுப்போன ஈழப்போரினால் தூக்கி எறியப்பட்டு யாரும் இல்லாத அனாதைப் பெண்ணாக மட்டுமல்லாமல் பிரான்ஸில் குடியுரிமை விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டு நாடுமற்ற நித்திலாவிற்கு தன்னை மணந்து கொள்வதைத்தவிர வேறு போக்கிடம் இருக்கமுடியாது என்பது சந்தர்ப்பவாத ஆணாகிய மத்யூஸின் எண்ணமாக இருந்தது.

ஏதேச்சையாக நித்திலாவும் வாகீசனும் பல தடவைகள் பாரீஸ் நகரில் சந்தித்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்தபோது நித்திலா பாரீஸ் வருவதற்கு முன்பாக தன்னை மத்யூஸ் வீட்டிலிருந்து வெளியேற கட்டளை இட்டதாக வாகீசன் நித்திலாவிடம் சொல்கிறார்.

இதை அறியும் நித்திலாவிற்கு மைத்துனன் தன்னை பாரிஸிற்கு அழைத்ததன் உள் நோக்கங்கள் மற்றும் அவர் தொழில் பற்றி துப்பறியும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. இவர் வெளிநாட்டிற்கு சட்டவிரோதக் குடியேற்ற ஆள்கடத்தும் வேலையில் ஈடுபடுபவர் என்று அறிகிற வேளை உஷார் ஆகிறார்.

இக்காலகட்டத்தில் வாகீசன் வேலைபார்க்கும் இந்திய உணவகத்திற்கு அத்திரியானா என்ற இளம் வெள்ளைக்கார பெண்மணி அடிக்கடி வந்து போவதோடு வாகீசன் சமைத்து பரிமாறும் உணவுவகைகளையும் ரசித்து உண்டு பாராட்டி வருகிறார். அத்திரியானா கிழக்கு ஐரோப்பாவில் உள்ள செக் நாட்டினை பூர்வீகமாக கொண்டவர். சட்டம் படித்தவர், நாலும் தெரிந்த நவ நாகரீகமான பெண் என்பதுடன் மிகவும்

பாதுகாப்பான சூழலில் இல்லை என்ற சொல்லிற்கே இடம் இல்லாமல் வளர்ந்த செல்லப்பெண். ஒரு முறை அத்திரியானா தன்னோடு பாரிஸிலில் சட்டம் படித்த இந்தியப்பெண்ணின் திருமண விழாவிற்குச் சென்று அங்கு தன் இந்தியத்தோழி இந்தியக் கலாச்சாரப்படி தாலி கட்டித் திருமணம் செய்து கொள்வதைப் பார்த்துவிட்டு அந்த கலாச்சாரத்தில் ஈர்ப்புக்கொண்டு தானும் தாலிகட்டி திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும், கடைசிவரை கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என்று வாழவேண்டும் என கனவு காண்கிறார், கற்பனைகளில் மூழ்குகிறார். அந்த காலகட்டத்தில் ஒருமுறை வாகீசனை அவர் வேலை செய்யும் உணவகத்தில் கண்ட பின்னர் அவர் செய்து தரும் உணவுப் பண்டங்களை விரும்பி உண்பதோடு அவரை இந்திய கலாச்சாரத்தின்படி காதல் திருமணம் செய்து கொள்ளவும் நினைக்கிறார் அதைச் சந்தர்ப்பவாதியான வாகீசன் அழகாக பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்.

அத்திரியானாவின் இந்த ஆசையானது ஒரு குழந்தை தன் பால்ய பருவத்தில் எப்படி ஒரு சீருடையின் நேர்த்தியிலும் அழகிலும் ஈர்க்கப்பட்டுத் தொழிலொன்றை தேர்வு செய்யுமோ அந்தச் செயலுக்கு ஒப்பானதாகும். அத்திரியானாவைக் கைப்பிடித்து அந்தப்பெண்ணின் தயவில் பிரான்ஸ் நாட்டின் குடியுரிமை பெற்றதன்பின் இந்த வெள்ளைக்கார பெண்ணை கைகழுவி விட்டு புதுச்சேரியில் இருக்கும் தன் முறைப்பெண்ணான ஈஸ்வரியை திருமணம் செய்ய மனதிற்குள் வாகீசன் திட்டம் போடுகிறார்.

இந்த காலகட்டத்தில் நித்திலா வாகீசனை சந்திக்கும் பொழுதுகளில் தன் உணர்வுகளை அவரிடம் கூறுகிறார். அந்த தருணங்களில் நித்திலாவின் விருப்பத்தை வாகீசன் இப்படியாக மறுக்கிறார்.

“நித்திலா” மறுபடி மறுபடி தப்பு பண்ணாதே. எதார்த்தமென்று ஒண்ணிருக்குன்னு நேற்றுத்தான் சொன்னேன் . ஆசைப்படுகிற வித்தில் வாழ்க்கையை அபைத்துக்கொள்கிற நிலையில் நாம் இல்லை. சந்தர்ப்பமும் சூழலும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கிற வாழ்க்கையைப் புத்தீசாலத்தனமே ஏத்துக்கவேம். கிரண்டு பேரும் ஆத்திலே டீக்கிறும். யாராவது ஒருத்தர் கரையிலே இருந்தால் கூட மற்றவருக்கு கைகொடுக்க முடிந்திருக்கும். உங்கிட்ட உள்ள சீக்கல் நீ அதிகலாக கனவுகளை எலக்கிற”.

“ இந்த வயசுலே கனவுகளை சுமக்காம, கூன் போடுற வயதிலா சுமக்க முடியும். என அவனுக்குப் பதில் சொல்கிற நித்திலா தொடர்ந்து :

“வாகீசன், நான் என்ன நினைக்கிறன் தெரியுமா? நெருக்கடிகளுக்கு அடிபணிகிற சராசரி மனிதப்பண்பை நீங்கள் எதார்த்தத்துடனும் அறிவுடனும் முடிச்சு போடுகிறீர்கள். எங்கட பிரச்சனையை கொஞ்சம் உணர்வு பூர்வமாக பார்க்க வேணும் நீங்க கதைக்கிறதைப்பார்த்தால் முயல் வேட்டையிலை திருப்தியடைகிற ஆளெண்டு தெரிஞ்சிட்டு, என்ற

முடிவை சொல்லட்டுமா ?

நேஷனாலிட்டிக்காண்டி ஒருத்தியைக் கலியாணம் கட்டி நீங்கள் அவளுக்கும் உண்மையாய் இருக்கப்போறேல்ல, உங்களுக்கும் அவள் உண்மையாய் இருக்கப்போறேல்ல”

கதையில் ஓரிடத்தில் நித்திலாவின் மனவோட்டம் இப்படியாக விரிகிறது.

“ஃல விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் கானகப் பீடித்திருக்கிறது, ஃல விலங்குகள் பனிநீர்களை அண்டிப் பிழைக்கின்றன. எங்கும் போகவேண்டாம் அருகில் இருக்கும் குப்பையே போதும் என கொத்திப் பசியாறுகின்ற கோழிகள் உலகல்தான், இரைதேடி கண்டம் வீட்டு கண்டம் பறக்கின்ற பறவை இனங்களையும் பார்த்தின்றோம், இதற்கான காரணத்தை இயற்கையிடம் தான் கேட்க வேண்டும்”

பிரான்ஸில் வசிக்கும் ஹரிணி என்ற தென்னிந்தியாவைச்சார்ந்த தமிழ்ப்பெண், மொழி பெயர்ப்பாளரும் அவர் உறவுகளும் நட்பு வட்டமும் சேர்ந்து நித்திலாவிற்கு எப்படியாவது பிரான்ஸ் குடியரிமை பெற்றுத்தர வேண்டும் என்று இரவுபகலாக அதற்காக வேலை செய்து அகதி குடியரிமை சட்டங்களின் மூலை முடுக்குகளில் புகுந்து நித்திலாவிற்கு அகதி அந்தஸ்தை பெற்றுத்தரமுனையும் தறுவாயில் இளம் சோடிகளாக வாக்கீசனும் அத்திரியானாவும் செக் குடியரசின் பிராக் நகருக்கு பயணம் செய்து ஒருவார இறுதியில் அங்குள்ள ஹோட்டல் ஒன்றில் தங்குகிறார்கள். அந்த நாட்களில் நித்திலாவிற்கு வாக்கீசன் தன்னுடைய உரிமை, சொத்து மற்றும் உடமை என்ற உணர்வு மேலோங்க நித்திலா வாக்கீசனின் நண்பன் உதவியோடு வாக்கீசனும் அத்திரியானா தங்கும் விடுதி யின் விலாசத்தை தெரிந்து கொண்டு அவரைத் தேடி செக் குடியரசின் பிராக் நகரெங்கும் அலைகிறார். அதே நேரம் வாக்கீசனின் மனைவி அத்திரியானா பிராக்

நகரில் காணாமல் போகிறார் , அந்தச் சூழலில் மனைவியை தேடி பிராக் நகரில் உள்ள பிரபலமான சார்ன்ஸ் பாலத்தை அண்டிய பகுதிகளில் வாக்கீசன் தொலைந்த மனைவியை தேடி அலைகையில் மறைந்த பிரபல எழுத்தாளர் காஃப்காவின் கல்லறைக்கு போகிறார். அங்கிருந்து அவர் வெளியேறும் போது ஒரு நாய்க்குட்டி அவரை பின் தொடர்கிறது, அது அவருடன் பேசுகிறது, தான் அத்திரியானா எனச்சொல்லி பல நேரங்களில் கோவமாகவும் சில நேரங்களில் குத்தலாகவும் வாக்கீசனின் சுயநலத்தை குத்திக்காட்டிப் அவரோடு பேசுகிறது, மாய எதார்த்தவாதம் என்ற இந்த யுக்தியை இங்கு எழுத்தாளர் பாவிப்பதன் நோக்கம் வாக்கீசன் போன்ற ஆண்களின் மனச்சாட்சியை ஒரு பெண்ணின் குரல் மூலம் உலுக்க வைப்பதற்கென்றே தோன்றுகிறது.

வாக்கீசன் ஒரு பகுதி நேர எழுத்தாளனாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவர் தன் வாழ்வில் வரும் அத்தனை பெண்களையும் ஏதோ தன் கதையில் வரும் கதாபாத்திரங்களை கையாளுவதுபோல கையாள்கிறார், அவர் கதையில் வரும் பெண் கதாபாத்திரங்களை அவர் பேசா சொல்கிற இடத்தில் விரும்பியபடி நிறுத்தியும் அசைத்தும் பழக்கப்பட்ட வாக்கீசன் அப்படியே அவர் வாழ்வில் வரும் பெண்களையும் அவர் நூலில் ஆடும் பொம்மைகளாக கையாள நினைக்கிறார் ஆனால் அவர்களோ அந்த நூல்களை அறுத்துக்கொண்டு சுயமாக முடிவு எடுத்துக்கொண்டு அவரவர் வழிகளில் போவதோடு வாக்கீசன் மனச்சாட்சியை தட்டி எழுப்புகின்றனர், அவர் சுயநலமாக வாழ்வதற்கு அவர் வாழ்வில் முக்கிய கதாபாத்திரமாக வரும் ஒருத்தியை கை பிடித்து நேரம் வரும்போது கழற்றி விட நினைப்பதும், இன்னொருத்தியின் இல்லறக் கனவினை புறங்கையால் தள்ளுவதற்கும் தன்னை எதார்த்தவாதி என்ற அடையாளத்திற்குள் புகுத்தினால் மற்றவர்கள் நம்பிவிடுவார்கள் என்று தப்புக்கணக்கு போடுகிறார். எதார்த்தம் என்று அவர் தன் சுயநலத்திற்காக எடுத்த எல்லா முடிவுகளும் பின் அபத்தம் என்று அவருக்கு தெரியவரும் வேளை அவர் மனம் அவருடன் இல்லை என்றாகிவிடுகிறது .

இந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் 2000 ற்குப்பின் வெறுங்கையோடு பொருள் தேடியும் புகலிடம் தேடியும் பிரான்ஸ் வந்த புலம் பெயர்ந்த, வதிவிட உரிமையும் வேலை பார்க்க அங்கீகாரமும் இல்லா ஆண்களையும் பெண்களையும் பிரான்சில் வாழும் உணவு விடுதி நடத்தும் புதுச்சேரி முதலாளிகளும் சீன தையற்கடை முதலாளிகளும் அவர்களின் உழைப்பை சுரண்டுவதையும் கதை சொல்லி எடுத்துரைக்கும்போது இது புலம் பெயர்ந்தவர்களின் சமகால சீமை வாழ்வின்



சீரழிவுகளை எடுத்தியம்பும் சமகால சமூக நாவலாக மாறுகிறது.

காஃப்காவின் கல்லறையில் இருந்து வாகீசனை பின்தொடர்ந்த நாய்க்குட்டி பேசத்தொடங்கிய நேரத்தில் இருந்து இந்த கதை திகிலூட்டும் மர்மக் கதையாக வாசகரை கதைக்குள் முற்றிலுமாக இழுத்து வைத்து அவர்களையும் துப்பறிவாளர்களாக மாற்றி விடுகிறது. மாய எதார்த்தம் என்ற யுக்தியை கதைக்குள் புகுத்திய நேரத்தில் இருந்து தேடலின் நிமித்தம் வாசகர் ஒவ்வொருவரின் வாசிப்பின் வேகத்தை அது கூட்டி விட்டிருக்கிறது.

இப்படி பல்வேறு வாசகருக்குள்ளும் வெவ்வேறாக விரிகிற இந்த நாவலைப்பற்றி நாகரத்னம் கிருஷ்ணா இவ்வாறு கூறுகிறார் :

“நூல் ஒவ்வொருவருடைய ரொன், ரொன், புகழ், தத்துவம், வீடை என்று எதோ ஒன்றைத் துரத்தியபடி ஒடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வோட்டத்தையே வாழ்வன நம்பவும் செய்கிறோம். அவ்வீதமாகவே இந்நூலின் மையப் பாத்திரங்களும் அவாவற்ற ஒன்றின் ரொட்டு அல்லலற்று அலைக்கிறார்கள். அத்தேடலின் கதை புதுச்சேரியிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தொடங்கி, பிரான்ஸில் வளர்ந்து, ரெக் குடியரசில் முடிந்தது. தேடியலைந்ததை கண்டடைந்தார்கள்? அதற்காக அவர்கள் கொடுத்த விலை என்ன? அடைந்த கணத்தில் அவ்வாசைகளின் மதிப்பென்ன? என்பதான கேள்விகளுடன், கதை முடியும்தேடல்களில் அவற்றை வாசகன் தனக்குள் தேடத்தொடங்கினால் அதுவே இந்நூலின் வெற்றி”

இக்கதையைப்பற்றி மேற்குறிப்பிட்ட நாகரத்னம் கிருஷ்ணாவின் கருத்திற்கு இணங்க வாசகராக எனக்குள்ளும் இருப்பியல் சுதந்திரமும் வாழ்வும் என்ற தத்துவ விசாரணை பற்றிய தேடலை தொடக்கி வைத்தது மட்டுமல்லாமல் மனித வாழ்வை, அவர்கள் தேர்வுகளின் காரணங்களை பல்வேறு அடுக்குகளின் ஊடாக ஆராய வைத்திருக்கிறது. அதன் வழியே இந்த நாவல் எழுத்தாளர் விருப்பத்தின்படி வெற்றி பெற்று இருக்கிறது.

- கௌரி பரா
(இங்கிலாந்து)

“Assumption is the mother of all mistakes”
“அனுமானமே தவறுகளின் மூல காரணம்”

மாத்தி ரியாசி

- மாயோன் கவிதைகள் -



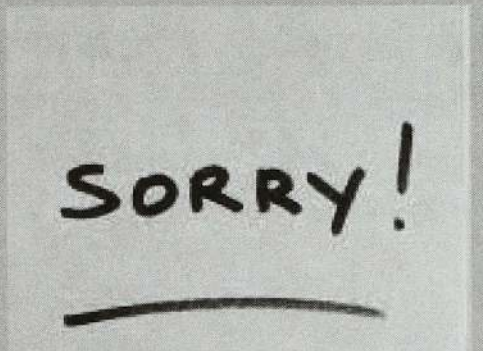
பார்வதியை விட

அழகான அன்பு செலுத்த கூடிய பெண் இவ்வுலகில் இல்லை என்று தேவதாஸ் எப்படி முடிவுக்கு வந்து தன்னுயிரை மாய்த்தார்!



எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்குள் போகினும் அப்பொருளில் மாப்பொருள் குறைத்தல் அறிவு.

- சலரோக விழிப்புணர்ச்சிக் குறள்



எங்கோ பிழை இருக்கிறது என்று எங்கும் தேடி அலைந்து கடைசியில் கண்டு கொண்டேன் என்னிடமே!



மூங்கில் இலை மேலே தூங்கும் பனி நீரே



மூங்கில் இலை மேலே தூங்கும் பனி நீரே
தூங்கும் பனி நீரை வாங்கும் கதிரோனே

என்று தொடங்கும் பாடலை நாம் எல்லோரும்
கேட்டிருப்போம், இரசித்திருப்போம்.
இந்தப் பாடல் பற்றி ஒரு செவி வழிக் கதை உண்டு.

அதாவது, கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர் ஒரு நாள்
வயல் வெளியூடே அதன் அழகை அனுபவித்துக்
கொண்டு ஒரு வயல் வரம்பில் நடந்து சென்று
கொண்டிருந்தார். அப்போது, ஓர் அழகான பாடல்
காற்றில் மிதந்து வந்து அவரின் காதுகளில்
வீழ்ந்தது. அது அவரின் கவனத்தை இயற்கை
அழகிலிருந்து திருப்பி அந்தப் பாடல் வரியின் மேல்
ஈர்த்தது. அவ்வளவு அழகிய வரிகளை யார் எழுதி,
யார் இசைத்தார் என்ற கேள்வியும் தொடர்ச்சியாக
பல சந்தேகங்களும் அவரைத் துளைத்தன.

அது தான் 'மூங்கில் இலை மேலே தூங்கும் பனி
நீரே' என்ற வரிகளும் இசையும்.

அங்கே வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த
ஒருவர் வேலைக் களைப்புத் தெரியாமல் இருக்கப்
பாடிக்கொண்டு அப்படியே நடந்தார்.

அந்தப் பாடலின் முதல் வரி தான் கம்பரின் காதில்
விழுந்தது.

அடுத்த வரி கம்பருக்குக் கேட்கவில்லை. கம்பராலும்
அடுத்த வரி எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்க்க
முடியவில்லை. கேட்பதற்கும் தயக்கம். இந்தப்
பெரிய புலவர், ஒரு பாமரனிடம் கேட்பதற்கு அவரின்
பெருமை தடுத்தது. ஆனாலும் அந்த அடுத்த
வரியை அறியவேண்டும் என்ற அந்தத் தாகம்
அவரை வாட்டியது. அதனால் எல்லாப் பெருமை-
களையும் மூட்டை கட்டி வைத்துவிட்டு, அந்த
விவசாயியிடம் அடுத்த வரி என்னவென்று கேட்டார்
கம்பர். விவசாயியும் சாதரணமாக,

'தூங்கும் பனி நீரை வாங்கும் கதிரோனே' என்று
பாடிக் காட்டினார். கம்பர் மிக வியந்து தமிழின்
சிறப்பையும் அது தவழும் ஊடகங்களையும்
வியந்து சென்றாராம்.

இந்த வரிகளில் ஆரம்பிக்கும் திரைப்படப்
பாடலை கவிஞர் கண்ணதாசன் எழுதி
வெளிவந்த பாடலே நாம் எல்லோரும் கேட்டு
மகிழும் அந்த இனிய பாடல்.

இதைப்பற்றி எங்கோ வாசித்த போது, இந்தப்
பாடலை மாத்தி யோசிக்கலாமா என்று ஒரு
சிந்தனை என் உள்ளத்தில் ஓடியது.

பனித்துளியின் வட்டத்தை நீட்டித்தால் என்ன.
சில பனித்துளிகள் நிலத்தில் சிந்தி விடும் தானே?

அதன் விளவு இதோ கீழே வரும் கவிதை.

மூங்கில் இலை மேலே தூங்கும் பனி நீரே
தூங்கி விழும் நீரைத் தாங்கும் தளிர் நிலமே

வீழும் துளி பெருகிச் சேர்ந்திடுமே ஓடை
ஓடைகள் ஓரிணைந்து மேவி வரும் ஆறு

ஆறுகள் பாய்ந்து வந்து கலந்திடுமே கடலில்
கலந்த தண்ணீர் மீண்டும் ஆவியாகி விடுமே

ஆவியொடுங்கி நீராய்த் துளியென வந்திடுமே
பனித்துளி இளைப்பாறும் மூங்கில் இலை மேலே

- க. செயபாலன் - கனடா



தாய் மொழியைத்தக்க வைக்க

- வித்தகபுரத்தான்

தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழியின் மதிப்பு மருவும் போது தாயகத்திலும் அதன் பாதிப்பு இருக்கும். 2020ம் ஆண்டு, தமிழ் நாட்டில், மத்திய அரசுக்கு சொந்தமான வங்கி ஒன்றில் வட இந்திய அதிகாரி ஒருவர், தமிழ் வங்கி வாடிக்கையாளருக்கு “இந்தி தெரியாவிட்டால் கடன் இல்லை” என்று கூறியது ஊடகங்களில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அண்ணா, கலைஞர், எம்.ஜி.ஆர், ஜெயலலிதா போன்ற ஆளுமைகள் முதலமைச்சர்களாக இருந்த போது மத்திய அரசின் இந்தி திணிப்பை தங்கள் பெரும்பான்மை பலத்தால் எதிர்த்து என்றும் தமிழ், ஆங்கிலம் என்ற இரு மொழிக்கொள்கையே கடைப்பிடித்தார்கள். மாநில சுயாட்சி உள்ள தமிழ் நாட்டிலேயே தமிழ் மொழியைத்தக்கவைப்பதற்கு பகீரதப்பிரயத்தனம் செய்யும்போது தாயகத்தில் தமிழை தக்க வைப்பதற்கான சிரமங்கள் பல என்பது வெள்ளிடைமலை எனினும் தக்க வைப்பதற்கான முயற்சிகள் சிலவற்றை இங்கு ஆராய்வோம்.

தாய்மொழியானது மதம், சாதி, பால், பொருளாதார நிலை மற்றும் பிராந்தியத்துக்கு அப்பாற்பட்டதென்றும் காலப்போக்கில் தாயகத்தில் மருவுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் அதிகம் என்பதை உள்ளங்களில் உள்வாங்குவதற்கு ஊடகங்கள் மூலம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் பன்முகத்தன்மையை மேம்படுத்துவதற்கும், தமிழ் பேசுபவர்களிடையே பெருமை மற்றும் உரிமை உணர்வை வளர்ப்பதற்கும் விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள், கூடுதலாக, கலாச்சார பரிமாற்ற நிகழ்ச்சிகள், மொழி விழாக்கள் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகள் பல்வேறு சமூகங்களுக்கிடையில் தமிழ் மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் பற்றிய நட்பு உரையாடல், புரிதல் மற்றும் பாராட்டுதல் ஆகியவற்றை புலம் பெயர்ந்தவர்களின் உதவியுடன் தாயகத்திலும் வெளி நாடுகளிலும் நடை முறைப்படுத்த வேண்டும் .

அழிந்து வரும் மொழிகளைப் பாதுகாக்க ஐநா சில திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. தாயகத்தில் தாய்மொழியைக் காக்க இதுபோன்ற திட்டங்களைப்பயன்படுத்தலாமா என்று பார்ப்போம். மொழி தொடர்பான ஆராய்ச்சி மற்றும் இலக்கிய ஆவணங்கள் அச்சிடப்பட்ட மற்றும் இணைய வலை சேவையகத்தில் காலவரையின்றி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இங்கே மின்னணு வடிவம் மிகவும் முக்கியமானது, ஏனெனில் அச்சிடப்பட்ட வடிவம் தீ அல்லது வெள்ளம் போன்ற பேரழிவால் அழிக்கப்படலாம். மக்கள் பார்வை மற்றும் மொழிப்பயன்பாட்டை வடிவமைப்பதில் ஊடகங்கள் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. தமிழ் மொழி தொலைக்காட்சி, வானொலி, செய்தித்தாள்கள் மற்றும் டிஜிட்டல் தளங்களை உள்ளடக்கிய பல்வேறு ஊடக நிலப்பரப்பை வளர்ப்பது கட்டாயமாகும். முக்கிய ஊடகங்களில் தமிழ் பேசுபவர்களின் சமமான பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கும், அதே போல் தமிழ் மொழி உள்ளடக்க உருவாக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சிறு வயதிலேயே அடிப்படை இலக்கணத்தை கற்பிப்பது மிகவும் முக்கியம், மேலும் சிறார்கள்க்கு தரமான தமிழ் இலக்கியத்தை அறிமுகப்படுத்தி, கட்டுரை, கவிதை மற்றும் சிறுகதை பற்றிய குழு விவாதத்தில் பங்கேற்கச்செய்தல். நல்ல தரமான தமிழ் இணையதளத்தை உருவாக்கி, மாணவர்களை பங்களிக்கச்செய்தல். திறமையான அறிஞர்கள் உலகத்தரம்

வாய்ந்த இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து அச்சு மற்றும் மின்னணு வடிவில் வெளியிடச்செய்தல். இங்கே நாம் நமது சகோதர மொழியில் உள்ள உயர்ந்த இலக்கியங்களில் இருந்து ஆரம்பிக்கலாம். மொழி, தொழில்நுட்பம் மற்றும் டிஜிட்டல் கருவிகளின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவது தமிழ் மொழியைப் பாதுகாப்பதற்கும் அணுகுவதற்கும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளிக்கும். தமிழ் மொழி மென்பொருள், மொழிபெயர்ப்பு கருவிகள் மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கான டிஜிட்டல் மயமாக்கல் திட்டங்கள் ஆகியவை மொழி கற்றல், ஆராய்ச்சி மற்றும் கலாச்சார பரவலை மேம்படுத்தலாம். ஆன்லைன் தளங்கள், சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் வலைத்தளங்களில் தமிழ் பயன்பாட்டை ஊக்குவிப்பது அதன் தெரிவுநிலை மற்றும் பயன்பாட்டினை மேலும் மேம்படுத்தலாம்.

தமிழ் வசன நடையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்திய வ.ரா (வ. ராமசாமி) பாரதியுடன் முதன் முதலில் தன்னை அறிமுகம் செய்தபோது ஆங்கிலத்தில் உரையாடினார். இருவருமே ஆங்கிலத்தில் புலமை வாய்ந்தவர்களாக இருப்பினும் பாரதி கேட்ட கேள்வி வ.ராவுக்கு பாரதி மேல் அதீத மரியாதையை உருவாக்க காரணமாயிற்று.

“ஒரு தமிழன் இன்னொரு தமிழனுடன் இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆங்கிலத்தில் பேசவேண்டும்?” தமிழர்களுடன் தமிழிலேயே பேச வேண்டும் என்ற உணர்வு எல்லா தமிழர்களிடமும் இருக்க வேண்டும். இதைத்தான் “தமிழ் எங்கள் மூச்சு” என்கிறார்களோ?

2021 ம் ஆண்டு, டெல்லி அரசு, தமிழ் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும், டெல்லிதமிழ்கலைக்கூடத்தை (தமிழ் அகாடமி) உருவாக்கியது. இதன் மூலம் டெல்லி வாழ் தமிழர்கள், தமிழை மேம்படுத்த டெல்லி அரசு உதவிகளை அளிக்கின்றது. இதை போன்ற தமிழ் கலைக்கூடங்களை தாயகத்தில் பல்வேறு பாகங்களில் நிறுவி பல்கலைக்கழக தமிழ் பீடங்களின் அனுசரணையுடன் பள்ளி மாணவர் முதல் பட்டதாரிமாணவர் வரை தமிழினார்வத்தையும் பங்களிப்பையும் ஊக்கிவிக்குமுகமாக இயல் (கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல் போன்ற இலக்கியங்கள்) இசை, நாடக போன்ற பல்வேறு போட்டிகளை ஒழுங்கு செய்து வெற்றி பெறும் மாணவர்களுக்கு மாதாந்த புலைமைப்பரிசில்களை வழங்குவதன் மூலம் உள்ளார்ந்த திறமைகளை வெளித்தொனார

முடியும். ஆண்டுகள் தோறும் இதை நடத்துவதன் மூலம் தமிழ் மொழியில் உள்ள பற்றை நீர்த்து போக விடாமல் செய்யமுடியும். இந்த நிறுவனங்கள் மொழி கற்றல், கலாச்சார நடவடிக்கைகள் மற்றும் தமிழ் இலக்கியம், வரலாறு மற்றும் கலை வடிவங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான மையங்களாக செயல்பட முடியும்.

தமிழ் மொழியின் பாதுகாப்பு மற்றும் ஊக்குவிப்புக்கு ஒரு விரிவானமற்றும்பன்முக அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது. மொழியியல் பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரித்தல், தமிழ் மொழிக் கல்வியை மேம்படுத்துதல், தமிழ் ஊடகம் மற்றும் தொடர்பை வளர்ப்பது, பண்பாட்டு நிறுவனங்களை ஆதரித்தல், பொது விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் மற்றும் மொழித் தொழில்நுட்பத்தைத் தழுவுதல் ஆகியவை இந்த அணுகுமுறையின் முக்கிய கூறுகளாகும். இந்த நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்துவதன் மூலம், தமிழ் மொழியைப் பாதுகாத்தல், புத்துயிர் பெறுதல் மற்றும் செழுமைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை உறுதிசெய்ய முடியும்.

பின்வருவது ChatGPT உருவாக்கிய கட்டுரை

ஒரு மொழியைப் பாதுகாப்பது சவாலானது, ஆனால் அது சாத்தியமற்றது அல்ல. இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் மொழியைப் பாதுகாக்க சமூகங்களும் தனிநபர்களும் கருத்தில் கொள்ளக்கூடிய சில உத்திகள் இங்கே உள்ளன

1. மொழியை ஆவணப்படுத்தவும்:

- வாய்வழி வரலாறுகள்: உரையாடல்கள், கதைகள் மற்றும் பாடல்களை மொழியில் பதிவு செய்யவும்.

மொழியில் அகராதிகள், பாடப்புத்தகங்கள் மற்றும் பிற கல்விப் பொருட்களை உருவாக்கவும்.

2. மொழி பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்க:

- தினசரி உரையாடல்கள்: வீடுகளிலும் சமூகங்களிலும் தினசரி மொழியைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கவும்.

- மொழி வகுப்புகள்: சமூக உறுப்பினர்களுக்கு, குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு வகுப்புகளை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

- மொழி முகாம்கள்: மொழியுடன் மக்களை ஈடுபடுத்துவதற்காக பட்டறைகளை நடத்துங்கள்.

3. மொழி தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்கவும்:

- மொழி பயன்பாடுகள்: மொழி கற்றல் பயன்பாடுகள் மற்றும் இணையதள ஆதாரங்களை உருவாக்கவும்.

- பிரபலமான ஊடகத்தில் மொழியில் வசனங்கள் அல்லது மொழிபெயர்ப்புகளைச் சேர்க்கவும்.

4. கலாச்சார ஒருங்கிணைப்பு:

- பாரம்பரிய நிகழ்வுகள்: கலாச்சார நிகழ்வுகள் மற்றும் விழாக்களில் மொழியை இணைக்கவும்.

- கலைகள் மற்றும் கைவினைப்பொருட்கள்: பாரம்பரிய கலைகள், மற்றும் மொழியைப் பயன்படுத்தும் பாடல்களைப் பாதுகாக்கவும்.

5. சமூக ஈடுபாடு:

- சமூக ஈடுபாடு: மொழிப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் சமூகத்தை ஈடுபடுத்துங்கள்.

- விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள்: மொழிப் பாதுகாப்பின் முக்கியத்துவம் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துங்கள்.

6. ஒத்துழைப்பு:

- மொழியியலாளர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் மற்றும் மொழிப் பாதுகாப்பில் நிபுணத்துவம் பெற்ற நிறுவனங்களுடன் ஒத்துழைக்கவும்.

- தலைமுறைகளுக்கிடையேயான கற்றல்: பழைய சரளமாக பேசுபவர்களுக்கும் இளைய தலைமுறையினருக்கும் இடையே தொடர்பு கொள்ள உதவுகிறது.

7. சட்டப் பாதுகாப்பு:

மொழியின் சட்ட அங்கீகாரம் மற்றும் பாதுகாப்பிற்காக வாதிடுபதுடன் மொழிப் பாதுகாப்பை ஆதரிக்கும் கொள்கைகளை ஊக்குவிக்கவும்.

8. சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் இணையதள இருப்பு:

மொழியை விளம்பரப்படுத்தவும் பேச்சாளர்களுடன் இணைக்கவும் சமூக ஊடக தளங்களைப் பயன்படுத்தவும்.

மொழி ஆர்வலர்களுக்காக இணையதள மன்றங்கள் மற்றும் சமூகங்களை உருவாக்கவும்.

9. மொழியைக் கொண்டாடுங்கள்:

மொழி நாட்கள்/விழாக்கள்: மொழி மற்றும் அதன் கலாச்சார முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டாடும் நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

11. ஆதரவு அமைப்புகள்:

கலாச்சாரப் பாதுகாப்பில் ஈடுபட்டுள்ள அரசு அமைப்புகள் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் ஆதரவைப் பெறுங்கள்.

மொழி வளங்களின் இணையதள காப்பகங்களை உருவாக்கவும்..

12. விடாமுயற்சி மற்றும் பொறுமை:

நீண்ட கால அர்ப்பணிப்பு: மொழியைப் பாதுகாப்பது ஒரு நீண்ட கால முயற்சி என்பதையும், தொடர்ந்து முயற்சிகள் தேவை என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

இந்த முயற்சிகள் சவால்களை எதிர்கொள்ளலாம், ஆனால் சமூகத்தின் உறுதிப்பாடு மற்றும் தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கங்களின் ஆதரவு ஆகியவை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு மொழியைப் பாதுகாப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அளிக்கும்.

○



ஒரு மனிதனிடம் அவனுக்குப் புரியும் மொழியில் பேசினால், அது அவன் மூளைக்கு போய்விடும். நீங்கள் அவருடன் அவரது மொழியில் பேசினால், அது அவருடைய இதயத்திற்கு செல்கிறது.

- நெல்சன் மண்டேலா

● மணக்குடி

நான் செத்து இப்ப மூண்டு நாளாகுது.
உதவி நிறுவன வளவுக்க கிடந்து நாறுறன்.
எல்லாரும் முக்கைப் பொத்திக்கொண்டு திரியினம்.

இது வெளிநாட்டுக்காரற்றை காணி. காணிக்காரர் சொல்லிப்போட்டினம்.
"இஞ்சாபாருங்கோ நான் காணி தந்தனான். நாய் தாக்கிற வேலையையும்
நான் பாக்கேலாது"

பொறுப்பாளர் மாறி மாறி போன் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்.
ஆர் ஆருக்கோவெல்லாம் போன் பண்ணுறார். அநேகமாய் வெளிநாட்டில
இருந்து அவைக்கு உதவி செய்யிறாக்களுக்காய்த்தானிருக்கும்.

ம். அவையும் சொல்லிப்போட்டினம்.

"ஓ! உங்களால் முடியாட்டி ஆரையாவது கூப்பிட்டுத் தாமுங்கோ காசைத்தாறம்" எண்டு.
அதுக்கும் எதுகும் நடக்கிறதாயில்லை.

வெளிநாட்டுக்காரர் வந்துதான் என்னைத்தாக்க வேணும் போல கிடக்கு

ஐயோ! தெரிஞ்சிருந்தா, நான் முன்னுக்கே கிடங்க தோண்டிப்போட்டுக்
கிடந்திருப்பனே!

● சின்னாசி

18.11.2023



பெய்தீர்

நான்
பொய்களுக்கு நடுவே வாழ்கிறேன்.
என்னைச் சுற்றி
பொய்களே வேலியிட்டிருக்கின்றன.
பொய்களைக் கண்டுபிடிக்க
எனக்குப் பல்லாண்டுகள் பிடித்தன.
பொய்களிடமிருந்து விலக நினைக்கையில்
அவை விடுவதாயில்லை.
இழுத்திழுத்து என்னை
தங்களின் காலடியில் விழுத்துகின்றன.
பொய்களோடு வாழ்பவர்களுக்கு
நான் பொய்களை அவிழ்த்துக் காட்டினேன்.
அவர்களோ
பொய்களைப் பொய்களென்று
ஒரு போதும் சொல்லாதே என்றனர்.
பொய்களின் பொய்கையில்
நானொரு தப்பிக்க முடியாப் பொய் மீன்.
பொய்த்துப் போய்க் கொண்டிருக்கும்
ஒரு மழைக்காக காத்திருக்கிறேன்.

- தீபிகா -

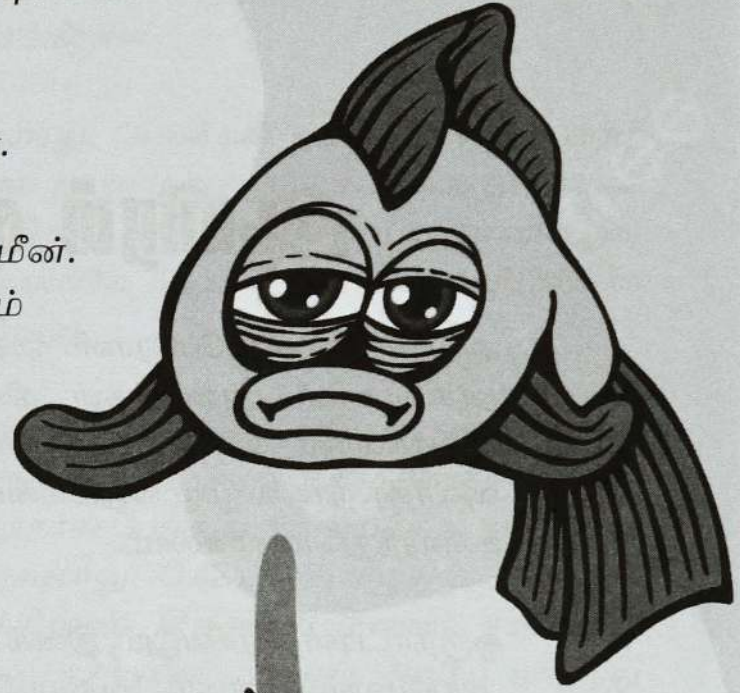
அளவு

கதைகளால் பூத்தன
நமது பிரச்சனைகள்.
கதைகளால் வளர்ந்தன
நமது இடைவெளிகள்.
ஒரு கட்டத்திற்குப் பிறகு
நாங்கள்
அளவாகக் கதைக்கப் பழகினோம்.
அளவாகச் சிரிக்கத் தொடங்கினோம்.
அளவாகப் பகிடி விட்டோம்.
இந்த அளவான வாழ்வு
நமக்கு அளவாக இருக்கவில்லை.
ஆனாலும்
அளவே அழகானது என்றோம்.
இதோ!
எல்லாம் முடிந்து விட்டது.
எனக்கு அளவாக அழித் தெரியவில்லை.

- தீபிகா -

09.11.2023

03.03 Pm.





ஆயிரம் சூரியப் பேரொளி

ஆயிரம் சூரியப் பேரொளி நாவல் ஆப்கானிஸ்தான் பெண்களான மரியம், லைலா ஆகியோரின் அவலங்கள் நிறைந்த வாழ்வின் புகழ்க்கதை. காலீத் ஹசைனி அவர்களால் எழுதப்பட்ட நாவலை இத்தனை சிறப்பாக மொழிபெயர்த்திருப்பவர் ஷஹிதா. நாவல் முழுவதும் மனம்படும் பாட்டினை வைத்து மொழிபெயர்ப்பின் தரத்தினை உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

ஒரு நாட்டின் அரசியலும், இனக் குழுமங்களுக்குள்ளான அதிகாரப்போட்டியும், சர்வதேச அரசியலும், போரும், ஆணாதிக்க சமூகமும் இரண்டு பெண்களின் வாழ்க்கைகளை எப்படி இழுத்துச்சென்று, அலைக்கழித்துச் சீரழிக்கின்றன என்பதை இதைவிடச் சிறப்பாக சொல்ல முடியுமா என்பது சந்தேகமே.

ஹெராத்த் நகரத்தின் செல்வாக்கு மிக்க முக்கிய செல்வந்தர்களில் ஒருவர் ஜலீல். மூன்று மனைவியர், ஒன்பது குழந்தைகள். அவரது வீட்டில் பணிப்பெண்ணாக இருக்கும் நானா கருவுறும்போது குடும்பத்தில் கலவரம் வெடிக்கிறது. நானாவின் தந்தை அவளை வெறுத்து ஒதுக்கி, அந்நகரத்தை விட்டு ஈரானுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்.

ஜலீலின் மாமனார்கள் 'குடும்பத்தில் இரத்தாறு ஓடும்' என்னும் போதும், மனைவியர்கள் 'அவளை வெளியே கலைத்துவிடு' என்னும் போதும் 'அவள்தான் என்னை வற்புறுத்தினாள்' என்கிறார் ஜலீல். இந்த இடத்தில் நாவலாசிரியர் ஒரு உரையாடலின் மத்தியில் இந்நாவல் முழுவதும் வரப்போகும் ஒரு விடயத்தை இவ்வாறு சொல்கிறார்.

'இப்போதே இதை நீ நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் மகளே. திசைகாட்டியின் முள் வடக்குநோக்கியே நீள்வதுபோல் ஆணின் குற்றஞ்சாட்டும் விரல் எப்போதும் பெண்ணை நோக்கியே நீளும்'.

நானா ஜலீலின் வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, ஹெராத்த் நகரத்திற்கு வெளியே தனது தந்தையின் குடிசையில் வாழ்ந்து வரும்போது தான் அவளுக்குக் குழந்தையாக இந்த நாவலின் முதலாவது நாயகி மரியம் 1959 ஆம் ஆண்டு பிறக்கிறாள்.

மரியத்தின் தந்தை அவளுக்கான அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் கவனித்தாலும்

தாயும் மகளும் வறுமையில் பெருஞ்சமூகத்திலிருந்து பிரிந்து தனித்து வாழவேண்டியிருக்கிறது. சில காலத்தின் பின் மரியத்தின் தாய் தற்கொலை செய்துகொண்டபின், தந்தையின் வீடு தேடிச் செல்கிறாள் மரியம்.

அங்கு, ஒரு சில நாட்களுக்குள் அவளுக்கும் ஹெராத் நகரத்திலிருந்து அறுநூற்றைம்பது கிலோ மீற்றர் தூரத்திலிருக்கும் காபுல் நகரத்தில் வாழும் அவளை விட முப்பது வயது அதிகமான ரசீக்குக்கும் திருமணம் நடைபெற்றபின் அவள் காபூலுக்கு இடம்பெயர்கிறாள். அங்குதான் முதன் அவள் முதலாக புர்க்கா அணிய வேண்டியேற்படுகிறது.

மிகவும் மோசமான வாழ்வினை வாழும் அவளுக்குப் பல கருச்சிதைவுகள் ஏற்படுகின்றன. இதன் காரணமாகக் கணவனின் வெறுப்புக்கு உட்படுகிறாள்.

அவளது வீட்டுக்கு அருகே குடும்பத்துடன் வாழ்ந்துவரும் பதின்மவயதுப்பெண் லைலா நாவலின் இரண்டாவது நாயகி. ஒரு காலை இழந்த தாரீக் என்னும் இளைஞனுடன் காதலுறுகிறாள். அவர்கள் காழுறுகிறார்கள்.

யுத்தத்தின் காரணமாக தாரீக் 'நிச்சயம் உன்னிடம் திரும்பி வருவேன்' என்று வாக்குறுதியளித்துவிட்டு இடம்பெயர்ந்த சில நாட்களுக்குள் லைலாவின் குடும்பம் எறிகணைவீச்சில் இறந்துபோக, மரியம் லைலாவைத் தனது வீட்டில் பாதுகாக்கிறாள்.

மரியத்தின் கணவன் 'நீ வெளியே தனியே செல்ல முடியாது, பெண்கள் தனியே சென்று வாழ அனுமதியில்லை. என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்' என்று பயமுறுத்தும் காலத்தில் தாரீக்கின் குழந்தையைத் தான் சுமப்பது லைலாவுக்குத் தெரியவருகிறது. திருமணத்திற்கு புறம்பான உறவு என்பது பெருங்குற்றமாகக் கருதப்படுமிடத்தில் தான் வெளியே சென்று வாழவே வழியில்லை என்பதால் வேறு வழியின்றி ரசீக்கை மணக்கச் சம்மதிக்கிறாள்.

அவளுக்குப் பெண்குழந்தையொன்று பிறக்கிறது. குழந்தை பிறந்தபின் மரியம், லைலாவுக்கு இடையில் பிணைப்பு ஏற்படுகிறது. இருவரும் ரசீக்கிடமிருந்து தப்பி வேறு நகரத்திற்குச் செல்ல முயற்சிக்கிறார்கள். ஆண்கள் இன்றிப் பயணிக்க முடியாததால் பேருந்து நிலையத்தில் நம்பிக்கை தரும் முகத்தையுடைய ஒருவனிடம் தங்களுக்கு உதவுமாறு கேட்ட பொழுதில் அவனும் உதவுவதாகக்கூறி, பின்பு அவர்களை பிடித்துக்கொடுக்கிறான். இருவரும் மீளவும் ரசீக்கிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறார்கள். கடுஞ் சித்திரவதைகளை அனுபவித்தபின் அவனுடனேயே வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

அந்நாட்களில் லைலாவைத் தேடிவரும் ஒருவர், தாரீக் மரணத்தறுவாயில் தன்னிடம் அவளைப்பற்றிச் சொன்னதாகக் கூறித் தாரீக் இறந்துவிட்டதாகச் சொல்கிறான். லைலாவுக்கு இருந்த இறுதி நம்பிக்கையும் அற்றுப்போகிறது.

காலப்போக்கில் லைலாவுக்கு ஆண்குழந்தையொன்றும் கிடைக்கிறது. ரசீக்கின் தொழில் நலிந்துவிடுகிறது. லைலா தனது மகளை ஒரு குழந்தைகள் காப்பகத்தில் இணைத்துவிடுகிறாள்.

இந்த நாட்களில் ஒரு நாள் தாரீக் லைலாவைச் சந்திக்க வருகிறான். அவர்கள் இருவரும் உரையாடியதைத் தந்தையிடம் 'இன்று விருந்தினர் ஒருவர் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். அம்மா அவருடன் உரையாடினார்' என்று பிள்ளை சொன்னதை வைத்து ஆராய்ந்து உண்மையை அறிந்துகொள்ளும் ரசீக், லைலாவுடன் சண்டை பிடிக்கும்போது 'நீதானே ஒரு மனிதனை அனுப்பித் தாரீக் இறந்துவிட்டதாகச் சொல்லச்சொன்னது' என்று லைலா கூறும்போது தாங்கொணாச் சினமுறுகிறான்.

இதன்பின்தான் அவலத்தின் உச்சம் இடம்பெறுகிறது. நாவலில் 'லைலா, உனக்காக இந்த உலகத்தின் எல்லைவரை உன்னுடன் வருவேன்' என்ற தாரீக்கின் வார்த்தைகள்தான் அத்தனை அவலங்களுக்கும் களிம்பு பூசுகிறது.

இந்த நாவலின் முதற்பகுதி மரியத்தின் வாழ்வினையும் இரண்டாவது பகுதி லைலாவின்

வாழ்வின்னையும் பேசுகிறது. ஒரு மோசமான ஆண், அன்புக்காக எதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும் இன்னொரு ஆண். இவர்களுக்கு நடுவில் இரண்டு அபலைப் பெண்கள் என்று நாவலை மிகவும் நேர்த்தியாகப் படைத்திருக்கிறார் நாவலாசிரியர்.

வாழ்வின் அவலத்தினை இத்தனை அற்புதமாக எழுத முடியுமா? மரியம், லைலா, லைலாவின் குழந்தைகள், தாரீக், ரசீக் மனம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் அந்த இரண்டு பெண்களும் கடந்துகொள்ளும் வாழ்வையும், அவர்களது நெஞ்சுரத்தையும் வியக்காதிருக்க முடியவில்லை. ஆயிரம் சூரியப் பேரொளி என்பதை மரியத்தினதும் லைலாவினதும் நெஞ்சுரத்தின் படிமமாகவே கொள்ள வேண்டும்.

- சஞ்சயன் செல்வமாணிக்கம்

நோர்வே



அம்மா எழும்புங்கோ!

அம்மா!!

இரண்டு மாக்ஸ்தானே குறைய.

அதுக்கு ஏனம்மா இப்பிடி இடிவிழுந்தமாதிரி இருக்கிறியள்.

எனக்கும் கவலை தான்.

அம்மா எழும்புங்கோ!

குரு அண்ணை ஸ்கொலசிப் பாஸ்பண்ணாமல் கம்பசுக்குப் போகேல்லயே!

சிவா மாஸ்ரர் ஸ்கொலசிப் பாஸ்பண்ணாமல்

பிறின்சிப்பலாய் வரேல்லயே!

ஏன் எங்கட டொக்ரர் ஐயா கூட ஸ்கொலசிப் பாஸ் பண்ணேல்லயாம்!

நானும் அப்பிடி வருவனம்மா!

அம்மா! தயவு செய்து எழும்புங்கோ!

அம்மா! பக்கத்துவீட்டு ராணி அன்ரி

சாயாவை சொல்லிச் சொல்லி புழுகிறாதான்.

எனக்கும் கஸ்ரமாத்தான் கிடக்கு.

சாலினி மாமியவையும் அபியைக் கொண்டாடுகினம்.

இப்ப நான் பாஸ் பண்ணியிருந்தாலும்

நீங்களும் அதைத்தானே செய்திருப்பியள்!

பாஸ்பண்ணின என்ர பிரென்ஸ்

ஆகாயத்தில பறக்கினம்.

ஊரே அவையள கொண்டாடுது.

ரிவீக்காரர் அவையை பாஞ்சு பாஞ்சு பேட்டி எடுக்கினம்.

பாங்காரர் தேடித்தேடி காசு குடுக்கினம்.

எனக்கும் ஏக்கமாத்தான் கிடக்கு.

இரவெல்லாம் புரண்டு புரண்டு அழுது முடிச்சிட்டன்.

சுரேஸ் மாமா மாதிரி தூக்கில தொங்கி சாவமோ என்றும்

மதுசன் கேட்டவன். அவனுக்கும் அஞ்சு மாக்ஸ் குறைவு.

அம்மா நாங்களே சாகேல்லை.

அம்மா! நான் இனிப் படிப்பனம்மா!

தயவு செய்து எழும்புங்கோ!

அம்மா என்னோட கதையுங்கோ அம்மா!

அம்மா சாப்பிடுங்கோ அம்மா!

அம்மா எழும்புங்கோ அம்மா!

அம்மா எனக்குப் பயமாக்கிடக்கு

தயவு செய்து எழும்புங்கோ அம்மா!



சின்னட்டிக்கதை

- மனோ -

(முகநூல் பதிவு)



மனோவீன்

ஒரு படி - 5

தற்காலிக அகதிமுகாமில் அண்ணளவாக நாற்பது பேர் வரையில் இருந்தார்கள். மூன்று நான்கு வாரங்களுக்குள் அவர்களுக்கான முதற்கட்ட விசாரணையின் பின் அவர்கள் ஜேர்மனியிலுள்ள வேறொரு நகரத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்படுவார்கள்.

அகதி முகாம் வாழ்க்கை எனக்குப் புதிது. நான்கு அல்லது ஐவர் ஒரு குழுவாக இணைந்து கொண்டார்கள். அல்லது இணைத்து வைக்கப்பட்டார்கள். அங்கு எங்களில் ஒரு சிலர் மட்டுமே சரளமாக ஆங்கிலம் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அந்த முகாமில் கிராக்கி அதிகமாகத்தான் இருந்தது. முகாம் அதிகாரிகள் அவர்களுடனேயே தொடர்புகளை வைத்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கூடாகவே எங்களுக்குத் தகவல்கள் பரிமாறப்பட்டன. ஒரிரு வாரங்களுக்குள் அவர்கள் பெருந்தலைவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். யாருடனும் அதிகம் பேசமாட்டார்கள். தலையைத் தொங்கப்போட்டபடி அவர்கள் முகாமிற்குள் அங்குமிங்குமாக உலாவினார்கள். முகாம் ஒழுங்குகள் பற்றிக் கற்பிக்க அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். எங்களுக்கு மலசலகூடத்தை எப்படிப் பாவிப்பதென்று தெரியாது. 'கொமட்'டில் ஏறி உட்கார்வது பலருக்கு தவிர்க்கமுடியாத நிகழ்வாக இருந்தது. குளிக்கும் நீர் வாழைப் பாத்திக்கோ தென்னம் பாத்திக்கோ போவது போலத்தான் இங்கும் குளிக்கும்போது நீர் குளியலறையைவிட்டு முகாமெங்கும் சிந்திச்சிதறியது. இடையிடையே வரும் முகாம்பாதுகாவலன் எங்கள் தலவர்களுக்கு அடிக்கடி வகுப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தான். இவர்கள் எங்களுடன் எரிந்து விழுந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

எங்களுக்கு சில மளிகைப்பொருட்கள் தந்தார்கள். சில குழுக்களில் நல்ல சமையல்காரர்கள் இருந்தார்கள். அல்லது நிலைமைக்கேற்றபடி சமைக்கக் கற்றுக்கொண்டார்கள். எங்கள் குழு அந்த இடத்தில் மிகவும் பலவீனமாக இருந்தது. ஆனாலும், பாணும் பட்டரும், ஜாமும், பழங்களும் எங்கள் பசியைப் போக்கின. அந்தக் கிராமத்திலிருந்த பல் பொருள் அங்காடிகளைப் பார்த்து ஏங்கினோம். பெருமூச்சு வெளியேறியது. முதலில் இருந்தவர்கள் சில பொருட்களை

கண்டறிந்திருந்தார்கள். அதில் முக்கியமானது மிளகாய்த்தூள். ஆனால் அது ஊர் மிளகாய்த்தூள் போலிருக்கவில்லை. பச்சைத்தூள். அதை ஒழுங்காகப் பாவிக்கத் தெரியாதபோது அருமந்த கறியும் பாழாய்ப்போனது. கோழிக்கறியை ஒழுங்காய் சமைக்கத் தெரியவில்லை. சிலர் நல்ல வாசமாகச் சமைத்தார்கள். அந்த சமையற்காரரை உண்டவர்கள் கொண்டாடினார்கள். என்ன செய்வது? எங்களுக்கு வாய்த்தது அவ்வளவுதான்.

என்னுடன் வந்த சக பயணி என்னிடமிருந்து கழரத்தொடங்கினார். அவருக்குத் தெரிந்த ஒருவர் இன்னுமொரு குழுவிலிருந்தார். அவர் அவர்களுடன் இணைந்துகொண்டார். இணைந்து கொண்டது பரவாயில்லை. என்னை முறைக்கவும்தொடங்கினார். மூன்றாம் நாள் அவருடைய நண்பர் சண்டித்தனப் பாணியில் என்னுடன் கதைக்கவேண்டுமென்றார். எனக்குப் பயமாகவும் கவலையாகவும் இருந்தது.

பேர்லின்காரர் ஏமாற்றிய முப்பது டொச் மார்க்கையும் நீர் அவருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றார் அவர். அவருடன் மேலும் ஒரு சிலர் சேர்ந்துகொண்டு என்னை ஓர் ஏமாற்றுக்காரன்போல முறைத்தனர். என்னால் எதுவும் பேசமுடியவில்லை. அழகை அழகையாக வந்தது. நான் என்னுடைய அம்மாவின் மேல் அடித்துச் சத்தியம் செய்தேன். எனக்கும் அவர்களுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. அவரைப்போலவே நானும் ஏமாந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

அவர்கள் நம்புவதாக இல்லை. வேணுமென்றால் சண்முநாதனின் தொலைபேசி இலக்கம் தருகிறேன் அடித்து விசாரியுங்கள் என்றேன். கொஞ்சம் அமைதியானார்கள்.

சுவிசிலுள்ள பவாவுக்கும் செல்லாவுக்கும் மாறி மாறி தொலைபேசினேன். நான் அருகிலிலுள்ள தொலைபேசிக் கூண்டின் இலக்கத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அழைப்பார்கள். அப்படியே உரையாடினோம்.

இதுவரையில் திட்டமிட்டபடி எனது பயணம் ஓகே. இனித்தான் இன்னும் அவதானமாக இருக்கவேணும் என்றார்கள். 'ஸ்னோ' மெதுவாக கொட்டியது. ஸ்னோவுக்கு இரண்டு மூன்று நாட்கள் பழக்கப்பட்டவர்கள் பழைய ஆட்கள் போலவும், நாங்கள் புதியவர்கள்போலவும் அவர்கள் ஸ்னோ பற்றி எங்களுக்குபாடம்நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்னோ அழகாகத்தானிருந்தது. என்ன இருந்தாலும் எங்கள் மழைநாள் போல் வராது. ஸ்னோ புதிதாக இருந்தது. வெள்ளைப் பஞ்சு மிட்டாய்களை அள்ளி ஏந்துவதுபோல ஏந்தினோம். ஸ்னோவில் நனைவது அலாதியாக இருந்தது. ஆனால் பயமாகவும் இருந்தது. வருத்தங்கள் வந்துவிட்டால்..!

பவாவும் செல்வாவும் என்னைத் தாமதிக்கவேண்டாம் என்றார்கள். பிரான்சுக்குள் நுழைந்துவிட்டால் சுவிசுக்குள் சுலபமாக வந்துவிடலாம் என்றனர். இன்னும் பிரான்ஸில் பவாவின் தம்பி பாலனும் இருந்தது எனக்கு நம்பிக்கையைத் தந்தது.

இப்போது நான் முகாமை விட்டு வெளியேறவேண்டும். மற்றைய நாடுகளை விட ஜேர்மனியில் அகதிகளுக்கான கட்டுப்பாடுகள் அதிகமாக இருந்தன. வசிக்கும் நகரைவிட்டு அடுத்த நகருக்குள் நுழையமுடியாது. இந்ந நிலையில் நான் பிராங்போர்ட் நகர் சென்று அங்கிருந்து சார்புறாக்கன் சென்று களவாக ஜேர்மனி எல்லை கடக்கவேண்டும். பொலிஸ் கையில் அகப்பட்டால் என்ன நடக்குமென்று தெரியாது. அநேகமாக இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படலாம். அதற்கான சாத்தியமே அதிகமாக இருந்தது.

நான் முகாமை விட்டு வெளியேறப்போகிறேன் என்ற செய்தி முகாமிற்குள் கசியத்தொடங்கியது. என்னைச் சிலர் வெருட்சியுடன் பார்த்தார்கள். சிலர் அனுதாபத்துடன் பார்த்தார்கள். சிலர் கோபத்துடன் பார்த்தார்கள். நான் முகாமிலிருந்து காணாமல் போய்விட்டால் இருக்கிறவர்களை துளாவுவார்கள். துளைத்தெடுப்பார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும்



கடுமையான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படலாம் என்று அஞ்சினார்கள். அதனால் யாரும் என்னைக் காட்டிக்கொடுத்தும் விடலாம் என்றும் அஞ்சினேன்.

பவாவும் செல்லாவும் திரும்பத்திரும்பச் சொன்னார்கள் யாருக்கும் எதுவும் சொல்லவேண்டாம் என்று. ஆனாலும் நான் என் பயத்தை ஒருசிலருடன் பகிர்ந்து கொண்டதோடு சில ஆலோசனை உதவிகளையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

இப்போது எனக்கு ஒரு மணிக்கூடு தேவைப்பட்டது. நான் இரண்டு ரெயின் எடுக்கவேண்டி இருந்தது. சார்புறாக்கனுக்கு நேரடி புகைவண்டி இல்லை. பிராங்போர்ட் சென்று அடுத்த ரெயின் எடுக்கவேண்டும். புகையிரத ஒழுங்குகளை தேடி அறிந்துகொண்டேன். அவ்வளவு பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை. நேரக்கணிப்போடு இறங்கி மாறினால் சரி.

மணிக்கூடு வாங்கவேண்டும்! என் கையில் மணிக்கூடு இல்லை. நான் உழைத்து என் காசில்தான் மணிக்கூடு கட்டுவேன் என்று என்னுள் தேவையில்லாத ஒரு சபதம் ஒழிந்து கிடந்தது. கேட்கமுதல் அப்பா ஒரு மணிக்கூடு வாங்கித் தந்திருப்பார். அல்லது தன்னுடைய கையில் இருந்ததை தன்னும் கழற்றிக் கொடுத்திருப்பார்! இப்போது அப்பாவை நினைத்துக்கொண்டேன்.

மணிக்கூடுபற்றி நிறையக் கனவுகள், ஆசைகள் என்னிடமிருந்தன. மணிக்கூட்டுக் கடைகள் முன் நின்று மணிக்கணக்காக விதம்விதமான மணிக்கூடுகளைப் பார்த்து ரசித்திருக்கிறேன். எனக்குப்பிடித்த மணிக்கூடுகளை என் கைகளில் கற்பனையில் கட்டி அழகு பார்த்திருக்கிறேன். இப்போ எதுவுமில்லை. எல்லாம் கனவுகளே!

நேரம் மட்டும் காட்டக்கூடிய மிகவும் மலிவான எனக்குத் திருப்தியில்லாத ஒரு மணிக்கூட்டை 25 டொச் மார்க்கிற்கு வாங்கினேன். தானாகவே மணிக்கூடு என் வலதுகை மணிக்கட்டில் அமர்ந்தது. அருகில் நின்றவர் என்னை ஒருமாதிரியாகப்பார்த்தார். அப்போதும் நான் வலது மணிக்கட்டிலேயே அதைக் கட்டினேன். பொன்னிறத்திலான அந்த மணிக்கூடு எனக்கு வழிகாட்டியாக, நான் முகாமை விட்டு வெளியேறினேன்.

ரெயின் பிராங்போட்டில் நின்றபோது கவனமாக இறங்கி சார்புறாக்கன் நிலையத்தை அடைந்தேன். அப்போது மணி இரவு பத்தைத் தாண்டியிருந்தது. ரயில் நிலையத்தில் ஒரு தமிழர் என்னைக் கண்டார். அவரது தோற்றம் அறுபது வயதினை அண்மித்திருந்தது. நான் அந்த இடத்திற்குப் புதியவன். இருபத்தியிரண்டு வயதேயான இளைஞன்.

பேந்தப்பேந்த முழித்துக் கொண்டிருந்த என்னை அவர் நெருங்கினார். ஏற்கனவே பவா செல்வா தமிழாக்களைக் கண்டால் கவனம், அதிகம் பேச்சுக்கொடுக்க வேண்டாம் என்று எச்சரித்திருந்தார்கள். ஆனாலும், நான் எல்லாவற்றையும் மீறி அவரிடம் சகலதையும் ஒப்புவித்தேன்.

”இப்ப என்ன செய்யப்போறாய்?” ஒருமையில் அவர் உரிமை எடுத்துக்கொண்டார்.

நான் கொணர்ந்த ”போர்டர்” சிங்கத்தின் முகவரிக்கு ரக்சி பிடிக்கப் போகிறேன் என்றேன்.

”ஓ! அவனா அவன் என்றை ஊர்க்காரன்தான். அவன் இப்ப எங்க நிப்பானோ...! நீ சின்னப்பெடியனாய் இருக்கிறாய். பொலிஸ் வேறை உன்னைப்பிடிச்சால் ஆபத்து. என்னோட வா. நான் உன்னை பிரான்சுக்குள் கொண்டுபோய் விடுறேன்” என்றார்.

எனக்கு அவரில் சந்தேகம் முளைத்தது. ”இல்லை பரவாயில்லை. பவா போனிலை சிங்கத்தோட கதைச்சிட்டார். பிரச்சினையொன்றுமில்லை. நான் ரக்சி பிடிச்சுப் போவன்” என்றேன்.

”நான் சொல்றதைக் கேளடா! பிறகு கஸ்ரப்படுவாய்” என்று திரும்பவும் உறுக்கினார். அவர் மெல்லிய தண்ணியில் நிற்பதாய் உணர்ந்தேன். அவரை அசட்டை பண்ணியபடி ரக்சி தரிப்பிடத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன்.

”சொல்வழி கேக்கிறயாயில்லை. சரி போ. கவனமாய்ப்போ” என்றவர் திரும்பி என்னைத் துரத்தி வந்தார்.

”இந்தா, எதுக்கும் என்ர அட்ரஸை வைச்சுக்கொள்!” என்று ஒரு துண்டுப்பேப்பரில் தன்வீட்டு முகவரியை எழுதி என்னிடம் தந்தார். நான் வாங்கிப் பத்திரமாக வைத்துக்கொண்டேன்.

ரக்சி, போர்டர் சிங்கத்தின் வீட்டின் முன்னால் நின்றது. அது ஒரு தனிவீடு. தெருவிலிருந்து சிறிது உள்ளே இருந்தது. ரக்சி காத்து நிற்க, வீட்டுக்கு அண்மையாகச் சென்றேன்.

”சிங்கம் அண்ணை சிங்கம் அண்ணை” என்ற என் குரல் அந்த நள்ளிரவை மெதுவாய்க்கிளித்தபடி ஒலித்தது. பதிலேதும் இல்லை. உரத்துக்கூப்பிடவும் பயமாக இருந்தது. அயலிலுள்ளவர்கள் பொலிஸை அழைத்துவிட்டால்...! ஆனாலும் கத்தினேன். வேறு வழியில்லை. பதிலேதும் இல்லை. வீட்டை மெதுவாகச் சுற்றியும்பார்த்தேன். ஆள் நடமாட்டம் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. பயமாக இருந்தது.

திரும்பவும் ரக்சிக்கு வந்தேன். கையிலிருந்த

துண்டுப்பேப்பர் முகவரியைக் கொடுத்தேன். என்னிடம் வேறேது தெரிவுகளும் இல்லை. ரக்சி அந்த முகவரியில் நின்றது. ரக்சி நீண்ட தூரம் ஓடியிருக்கிறது. எவ்வளவு பணம் வரப்போகிறதோ தெரியாது. கையிலிருப்பதோ நூறு டொச் மார்க் மட்டும் தான். எவ்வளவு பணம் என்றேன். எண்பது டொச் மார்க் என்றார் அவர். காசைக்கொடுத்து ராக்சியை அனுப்பிவைத்தேன். நேரம் நள்ளிரவைத் தாண்டியிருந்தது.

அது ஒரு தொடர்மாடிக் கட்டடம். முகவரி சரி. ஆனால் எது அவருடைய வீடு என்று கண்டுபிடிக்க முடியாதிருந்தது. தொடர்மாடிக்குள்ளும் நுழைய முடியாதிருந்தது. அவருடைய பெயரும் எனக்குத் தெரியாது.

ஜேர்மனி சார்புறாக்கள் தெருவோரம் நள்ளிரவைத் தாண்டிய வேளையில் அனாதரவாக நின்று கொண்டிருந்தேன். எனது மூளை இப்போது ஜேர்மனி பொலிசைத்தாண்டி இலங்கைப் பொலிசிற்கு வேகமாகத் தாவியது. பிடிபட்டால் எப்படியும் டிப்போர்ட் தான். இலங்கையில் என்ன நடக்கும் என்று மூளை தன்பாட்டிற்கு அலசி அலசி நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது. ஜனவரி மாதக் குளிர்வேறு.

யாராவது அந்த அந்த தொடர்மாடிக்குள் நுழைகிறார்களா என்று பார்த்தேன். இந்தச் சாமத்தில் யார்தான் நுழையப் போகிறார்கள்?. கட்டடத்தின் அருகாகச் சென்று "அண்ணை...அண்ணை" என்று கூப்பிட்டுப் பார்த்தேன். என்னுடைய குரல் யாரையும் எட்டவில்லை. தெருவில் நிற்கவும் பயமாக இருக்கிறது. சற்று தள்ளி ஒரு சிறிய குகைபோல ஓர் ஓடை இருந்தது.

எனது சிறிய பயணப்பொதியை தலைக்கு வைத்தபடி தூங்கிப் பார்த்தேன். முடியவில்லை. குளிர் அதிகமாக இருந்தது. உடல் நடுங்கியது. கிழக்கு பேர்லினில் குளிரால் இறந்துபோன சக பணிகள் நினைவுக்கு வந்தனர்.

திரும்பவும் எழுந்து போய் "அண்ணை...அண்ணை" என்று குரலெழுப்பினேன். பலினில்லை.

இவ்விதமாக இரண்டாவது மூன்றாவது முயற்சிகளின் பின் ஒருவர் தூக்கக் கலக்கத்தோடு யன்னலைத் திறந்தார்.

"அண்ணை நீங்கள் தமிழ்தானே!" என்றேன்.

கொஞ்சம் பொறும் என்றவர் கீழே இறங்கி என்னைத் தனது அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

நான் என்னுடைய வரலாற்றைச் சொன்னேன். அவரது நித்திரை முறிந்தது. அவர் எனக்குத் தேநீர் தயாரித்துத் தந்தார். சார்புறாக்கள் புகையிரத நிலையத்தில் எனக்கு முகவரி கொடுத்தவர் தனது நண்பர்தான் என்றார்.

"அவர் எங்கே?" என்றேன்.

"வருவார்" என்றார்.

அவர் ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்தார். என்னுடைய புதினங்கள் அவருக்கு சுவாரசியமாக இருந்தன. நானும் ஒருவகை உற்சாகத்தில் கொட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

கதவு திறந்து சத்தம் கேட்டது. அவர் வந்தார். என்னைக் கண்டதும் தன் மகிழ்ச்சியைக் கோபமாய்க் கொண்டினார்.

"டேய் உனக்கு எத்தனை தரமடா படிச்சுப் படிச்சு சொன்னான். கேட்டியா?"

இப்போது அவர் தண்ணியில்தான் நின்றார். பல்லை நெருமிக்கொண்டு செல்லமாய் அடிப்பது போல வந்தார். அவரது உரிமை எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது நானும் செல்லமாய் சினுங்கிக்கொண்டேன்.

"பசிக்குதாடா?" என்றார்.

அழுவாரைப்போல "ஓம்" என்று தலையை அசைத்தேன்.

அந்தச்சாமத்தில் அவர்கள் எனக்காகச் சமைத்தார்கள்.

ஒரு பருப்புக்கறி. ஒரு அவித்த முட்டை. நூடில்ஸ் இவ்வளவுதான் சாப்பாடு. பருப்புக்கறி கொதித்தது. ஆவி பறந்தது. எத்தனை ஆண்டுகள் கடந்தாலும் அந்த நூடில்சையும் பருப்புகறியையும் என்னால் மறக்கவே முடியாது. அந்த உணவுக்கு நிகர் அது மட்டும் தான்.

"அண்ணை என்னைக்கொண்டு போய் பிரான்சில விடுவியளே" என்று என்னுடைய பிரச்சனைக்குள் நுழைந்தேன்.

"ஒன்றும் யோசியாதையடா இப்ப படடா" என்று உறுக்கினார் அவர்.

அண்ணை என்னட்டை நூறு டொலர் ட்றவலேர்ஸ் செக் இருக்கு. இலங்கைக் காசு ஐநூறு ரூபா இருக்கு. பத்தாட்டி கையில் இந்த மோதிரம் இருக்கு என்று மோதிரத்தைக் காட்டினேன்.

அவர் எனக்கு அடிக்கவந்தார். அடித்தும் விடுவார் போலவே இருந்தது.

"அடேய் நீ எனக்கு தம்பி மாதிரியடா. என்னைப்போய்...." அவர் என்னை அணைத்து அழு-தார்.

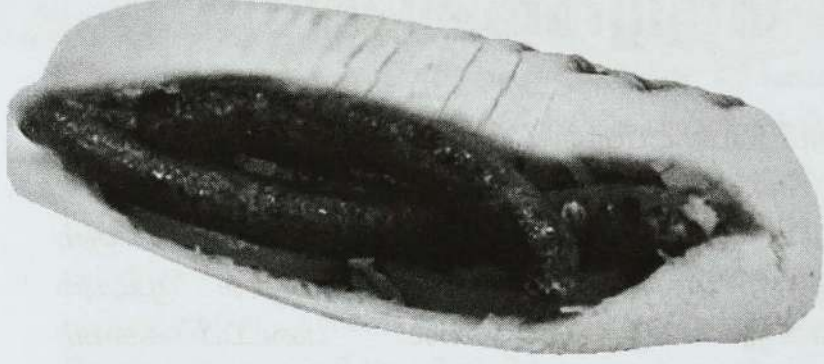
மறு நாள் என்னுடைய அந்த அறைக்கு வேறும்

சிலரும் வந்தனர். எல்லோரும் என்னை புதினமாகப் பார்த்தனர்.

அதிலொருவர் என்னுடைய ட்ரவலேர்ஸ் செக்கை மாற்றுவதற்காக வெளியே அழைத்துச் சென்றார்.

கடைத்தொகுதித் தெருவுக்கூடாக நடந்து சென்றோம்.

இடையில் தரித்து நின்றவர், சாப்பிட்டியாடா? என்றார். அவருக்கு என்னைவிட மூன்று நான்கு வயதுகள் தான் அதிகமாயிருக்கலாம். அவரும் ஒருமையில் என்னை அழைத்தது எனக்கு ஒரு மாதிரி யாக இருந்தது. சரி அவர்களின் ஊர் வழக்கமாக இருக்கலாம் என்று விட்டுவிட்டேன்.



தெருவோரக்கடை ஒன்றில் இரண்டு சான்விச்சுகளை வாங்கி அதில் ஒன்றை எனக்குத் தந்தார்.

சான்விச் சுட்டது. புது வித வாசனையைத் தந்தது. வாயில் வைத்தேன். குமட்டியது. அவர் சுவை சொட்டச்சொட்டச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

என்னுடைய அசௌகரியத்தைப் பார்த்து அவர் முறைத்தார். "டேய் இது பண்டிச்சுனாவடா. சாப்பிற்றா! குளிருக்கு நல்லதடா" என்றார். என்னால் முடியவில்லை. அந்த இறைச்சியைத் தவிர்த்து பாணைச் சாப்பிட முயற்சித்தேன் அதுவும் முடியவில்லை. அவர் சாப்பிட்டு முடித்து வாயைத்துடைத்தார். எனக்குப் பசித்தது.

என்னுடைய ட்ரவலேர்ஸ் செக்கை எங்கும் மாற்றமுடியவில்லை. பாஸ் போட் இல்லாது மாற்றமுடியாதென்றார்கள். என்னுடைய பாஸ்போர்ட் தற்காலிக அகதிமுகாமில் பதுங்கிக்கொண்டு கிடந்தது.

இரவாகியது. பத்துமணிபோல புதியவர் ஒருவர் அறைக்குள் வந்தார். இன்றிரவே நீங்கள் எல்லை கடக்கலாம்.

இவர் கூட்டிப்போவார் என்றனர். இன்னும் நால்வர் என்னுடன் எல்லை கடக்க தயாராக இருந்தார்கள். தங்களுக்குள் ஏதேதோ இரகசியம் கதைத்தார்கள். எங்களை கொஞ்சம் அலேர்ட் ஆக்கினார்கள். சத்தம்போடக்கூடாது. சில இடங்களில் பதுங்கவேண்டும் என்றெல்லாம் எச்சரித்தார்கள். நாங்களும் இராணுவ முகாமொன்றைத்

தாக்கபோகும் போர்வீரர்களைப்போல எங்கள் பயணப் பொதிகளை தூக்கி தோள்களில் மாட்டினோம்.

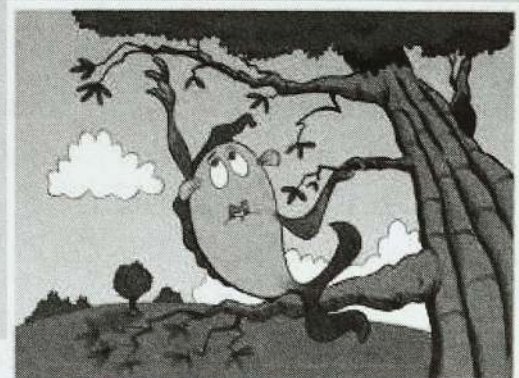
அப்போது, யார் எவர், 'நீ' என்ற தம்பியடா' என்று என்னை கட்டி அணைத்து அழுதாரோ, அவர் என்னுடைய கையிலிருந்த மோதிரத்தையும் இலங்கைப்பணம் ஐநூறு ரூபாவையும் தரும்படி கேட்டார். எட்டு வருடங்களாக என் கையிலிருந்த அரைப்பவுண் மோதிரம் கையை விட்டுக் கழன்றது. அதுவரைக்கும் அந்த மோதிரம் எனக்கு ஒரு பொருட்டாகவே இருக்கவில்லை. கழற்றும் போது ஏதோ ஒரு உணர்வு என்னைக் கசக்கியது. மோதிரத்தைக் கழற்றிக்கொடுத்துவிட்டு அவர்களின் மாடிப்படியை விட்டு இறக்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

தொடரும்...
26.9.2023

கற்றல்

கடல் மீன்களைக்
கரையேற்றுவதாகச்
சொல்லித் தம்
கடமையென மரமேற்றிப்
பார்க்கின்ற கற்றோர்!
அவை,,,
துடிதுடித்து உயிர்
துறந்த பின்
முடிந்த முடிபாக
நீருக்கும் நிலத்திற்கும்
தாவுந் தவளைகள் போல்
மீன்களை மாற்றுவது
எங்ஙனம்? என்ற
தேடலில் ...
தவளைகள்
மீன்களிலிருந்தே
இயற்கையில்
கூர்ப்படைந்தன
என்பதறியாமல்...

- புனிதா கணேஸ்





அமெரிக்க கனவும் எதிர்க்கனவும்

எங்கு பிறந்தார் அல்லது எந்த வகுப்பில் பிறந்தார் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், முதலாளித்துவ சமூகத்தில், கடின உழைப்பின் மூலம் எவரும் தனது சொந்த வெற்றியை அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையே அமெரிக்கக் கனவு. இதனை அடையும் போது பணமும் புகழும் பின்னால் வரும். 1990 களின் உலகமயமாக்கலுக்குப் பிறகு, குறிப்பாக இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் இந்தக் கனவுக்காக நிறைய பேர் கடுமையாக உழைத்து வருகின்றனர். பலர் பில்லியனர் மற்றும் மில்லியனர் ஆகி வெற்றி பெற்றனர். வேலை செய்ய ஆரம்பித்த பத்து வருடங்களில் நிறைய பேர் வீடுகள் மற்றும் கார்களை வாங்கினார்கள். உலகமயமாக்கலுக்கு முன் இது ஒரு பகல் கனவு.

“கோழி மேய்ச்சாலும் கோறணை மேந்திலை மேய்க்கவேணும்”

“எங்கட பிள்ளைக்கு அரசாங்க உத்தியோகமாப்பிள்ளை தான் பார்க்கிறோம். பின்னடிக்கு பென்ஷன் வரும்” - என்ற உரையாடல்கள் எல்லாம் உலகமயமாக்கல் மூலம் உலரத்தொடங்கின.

தமிழ் நாட்டின் புகழ்பெற்ற இலக்கிய விமர்சகர் சி. மோகன் தனது “அங்கீகரிக்கப்படாத கனவின் வலி” என்ற நேர்காணல் நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“அமெரிக்க மனதுக்கு பிரச்சினைக்கு தீர்வு என்பது ஒன்று தான். எல்லா பிரச்சனைகளையும் ஒரே நேர் கோட்டில் அணுகுகிறது. தீர்வுக்கு அப்பால் உள்ள வாழ்கை முறை எதையும் அது கவனத்தில் கொள்வதில்லை. தாராளமயமாக்கல் மூலமாக அமெரிக்கக்கனவு தான் ஒட்டுமொத்த உலகத்தின் கனவாக இன்று பேணப்படுகிறது. பணம், புகழ் இரண்டிலும் வெற்றி அடைவதே அமெரிக்கக்கனவு. ஆனால் நம்முடைய மரபில், பணம், புகழ் ஆகியவை சார்ந்து மட்டும் நம்முடைய மதிப்பு உருவாகி விடுவதில்லை. “அமெரிக்கக்கனவுக்கு எதிரான கனவை நமது மரபுகளில் இருந்து உருவாக்குபவர்களே

தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் என்று அர்த்தப்படுத்த முடியும்.” படைப்பாளியால் மட்டுமே செய்து முடிந்த பணி இது. வேறு எந்த துறைசார்ந்தவர்களும் இந்த நெருக்கடியை எதிர் கொள்ள முடியும் என்று தோன்றவில்லை. படைப்பிலக்கியம் என்பது குறிப்பிட சில தனி நபர்களோடு முற்றுப்பெறுகின்ற செயல்பாடில்லை. சிறு பத்திரிகை(சிறுநிதழ்) இயக்கம் மூலமாகத்தான் தமிழில் படைப்பிலக்கியத்தை செயல் படுத்த முடியும். அதற்கான படைப்பு முயற்சிகள் தமிழில் நடந்து வருகின்றன. இப்படைப்பாளிகள் அங்கீகரிக்கப்படாத கனவின் வலியுடன் வாழ்ந்தார்கள், வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழில் உன்னதமான படைப்பாளிகள் என பிரமிள், நகுலன், ஜி. நாகராஜன் இன்னும் சிலரை குறிப்பிடமுடியும்.”

இந்த சிறந்த இலக்கிய படைப்பாளிகள் என்ன உருவாக்கினார்கள் என்று சிறிது ஆராய்வோம். பிரமிள்

சிவராமலிங்கம் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட தர்மு சிவராம் திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர். தமிழ் இலக்கியத்திற்காகத் தன் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை சென்னையில் கழித்தார்.

காவியம் என்ற தலைப்பில் 1973 இல் எழுதிய இவரது கவிதை.

சிறகிலிருந்து

பிரிந்த

இறகு ஒன்று

காற்றின்

தீராத பக்கங்களில்

ஒரு பறவையின் வாழ்வை

எழுதிச் செல்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி செய்து பார்த்தேன்.

A feather,
separated
from the wing of a bird
writes down the bird's life
on the endless pages of air.

வழி
வயிற்று பசிதீர்க்க
வாராதோ என்று ஏங்கி
மழைக்கு அண்ணாந்த
கண்கள்
கண்டு கொண்டன
வானம்
எல்லையில்லாதது
(பிரமிள்-1976)

இந்த கவிதை வளமான வாழ்க்கைக்கு ஏராளமான வாய்ப்புகளை பல வழிகளில் சிந்திக்க வழிவகுக்கிறது. கவிஞரின் மொழியின் புலமை மற்றும் சிந்தனையின் ஆழத்திற்கு ஒரு சான்றாக நிற்கிறது. ஒரு சிந்தனைப் பயணத்தைத் தொடங்க வாசகர்களை அழைக்கிறது. ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள் பிரமிளின் கவிதைகளை மேலும் தேடி வாசிக்க விமர்சிக்க விரும்புவார்கள் என நம்புகிறேன்.

நகுலன் (இயற்பெயர்: டி கே. துரைசாமி)

நகுலன் கவிதை என்றாலே நினைவுக்கு வரும் வரிகள் இதுவே என முனைவர் வ.வே.சு குறிப்பிடுகிறார்.

இருப்பதெற்கென்று
வருகிறோம்
இல்லாமல்
போகிறோம்

முதல் இரண்டு வரிகள் பிறப்பின் இரகசியத்தையும் இறுதி இரண்டு வரிகள் இறப்பின் இரகசியத்தையும் பேசுகின்றன. சங்கப் புலவர்களிலிருந்து இன்றைய நவீனர்கள் வரையில் நிலையாமைப்பாடாதவர்கள் கிடையாது. தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் விரித்தும் சுருக்கியும் பாடப்பட்ட இந்த நிலையாமை தத்துவத்தை இக்கவிதை போல வேறெதுவும் சொன்னதில்லை என்பதே இதன் முதல் சிறப்பு. - முனைவர் வ.வே.சு.

இன்னொரு கவிதை: இன்னும் சிறியது:

எனக்கு
யாருமில்லை
நான்
கூட...

தனிமையின் நிதர்சனத்தை இதை விட சுருக்கமாக யாரால் சொல்ல இயலும்? (-முனைவர் வ.வே. சு).

அதன் சுருக்கமானது இன்னும் சிலவற்றை ஏங்க வைக்கும். இந்த சுருக்கம்தான் கவிதைக்கு அதன் தாக்கமான அழகைக் கொடுத்து, இலக்கிய உலகில்

ஒரு இரத்தினமாக ஆக்குகிறது.

மேலும், கவிதையின் கருப்பொருள் செழுமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது தனிமையின் ஆழமான கருத்தை வாழ்வின் பற்றாக்குறையாக மட்டும் அல்ல, மாறாக தன்னளவில் ஒரு சக்தி வாய்ந்த அமைப்பாக ஆராய்கிறது. இந்த ஆழம் வாசகர்களை தனிமையின் சிக்கல்களைப் பற்றி சிந்திக்க அழைக்கிறது, வெறும் தனிமையின் வழக்கமான புரிதலைக் கடந்து வாழ்வின் அடிப்படை தேடல்களையும் உறவுகள் இல்லாத உலகத்தின் வெறுமையையும் அறிய விழைகிறது. கவிதையின் கருப்பொருள், தனிமையை ஆராய்வது, ஆழ்ந்த எண்ணங்கள், சிந்தனை மற்றும் ஆன்மீக அறிவொளியை தேடத்தொடங்குகின்றது.

ஜி. நாகராஜன்

இவர் முறையாக எழுதியவர் அல்ல. ஆங்காங்கே எழுதி எவரிடமாவது கொடுத்துவிட்டுச் செல்லும் வழக்கம் அவருக்கு இருந்தது. ஜனசக்தி மாத இதழில் “அனுபுகம்” என்ற கதையை எழுதியதும் புகழ் பெற்றார். பித்தன் பட்டறை என்ற பதிப்பகம் வழியாக “குறத்திமுடுக்கு” என்ற குறுநாவலை வெளியிட்டார். “நாளை மற்றும் ஒரு நாளே” இவரது புகழ் பெற்ற நூல்..

(Courtesy: Tamil Wikipedia)

“நாளை மற்றும் ஒரு நாளே”

இது ஒரு மனிதனின் நாளை வாழ்க்கை நீங்கள் துணிந்திருந்தால் செய்திருக்கக்கூடிய சின்னத்தனங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்தால் காட்டியிருக்கக்கூடிய துணிச்சல் விரும்பியிருந்தால் பெற்றிருக்கக்கூடிய நோய்கள் பட்டுக்கொண்டிருந்தால் அடைந்திருக்கக்கூடிய அவமானம் இவையே அவன் வாழ்க்கை அவனது அடுத்த நாளை பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாம் ஏனெனில் அவனுக்கும் நம்மில் பலருக்குப்போலவே “நாளை மற்றும் ஒரு நாளே”

இப்படித்தான் தொடங்குகிறது ஜி.நாகராஜனின் நாவல். தொடக்கமே மிகவும் எதிர்பார்ப்புகளுடன் ஆரம்பிப்பதே இந்நாவலின் வாசிப்பை உந்துகிறது.

“நாளை மற்றொரு நாள்” என்பது வாழ்க்கையின் குழப்பத்தில் இருந்து நம்மை விட்டு விலகும் ஒரு ஆழமான ஞானத்தை உள்ளடக்கியது. இந்த முன்னோக்கைத் தழுவுவது மனநிறைவைக் குறிக்காது. மாறாக, இது வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியை ஏற்றுக் கொள்வதையும், ஒவ்வொரு நபரிடமும் உள்ளார்ந்த பின்னடைவை ஒப்புக்கொள்வதையும் குறிக்கிறது. உண்மையில், நாளை மற்றொரு நாள், ஆனால் அதன் சாதாரண

தருணங்களுக்குள் அசாதாரண ஆற்றல் உள்ளது. நம் வாழ்க்கையையும் நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் வாழ்க்கையையும் மாற்றும். அடுத்து பரத்தையர் பற்றி ஜி.நாகராஜனின் பார்வை

“அடுத்து வருபவன் ஆணா, அலியா, கிழவனா, வாலிபனா, குருபியா, முரடனா, சாதுவானவனா என்றெல்லாம் கவலைப்படாது அவனிடத்து தன்னை ஒப்படைத்துக் கொள்கிறாளே, அவனிடத்தில் ஒரு தெய்வீக உணர்வை சந்திக்காமல் இருக்கமுடியாது. சமுதாயம் அவ்வப்போது கற்பிக்கும் போலி ஏற்றத்தாழ்வு உணர்ச்சிகளுக்கு இரையாகாமல் இருப்பவனே இதைபுரிந்துகொள்ளமுடியும். வேண்டுமென்றால் தி. ஜானகிராமனின் “கோவில் விளக்கு” என்ற சிறுகதையையோ ஈஜின் ஓநீலின் “அன்னா கிறிஸ்டி” நாடகத்தையாவது படித்து பாருங்கள்..

பரத்தை மாதவியின் நல்லியல்புகள் தானே மணிமேகலையிடத்து குடிக்கொண்டன”

ஜி. நாகராஜன் பரத்தையரை பரிதாபமாக பார்க்காமல் தெய்வீகமாக பார்த்தார். “நிர்வாணத்தை விற்று ஆடைகள் வாங்கினாள்” -எங்கோ படித்த வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

” அமெரிக்ககனவு ” என்பது கருத்து சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் வாய்ப்பு ஆகியவற்றின் கொள்கைகளில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. இருப்பினும், இது விவாதத்திற்கும் விமர்சனத்திற்கும் உட்பட்டது.

அமெரிக்க கனவின் சாதகங்கள்

“பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை” என்பதற்கு அமைய மக்கள் கடினமாக உழைத்து, தங்கள் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தி, தங்களுக்கும் தங்கள் குடும்பங்களுக்கும் சிறந்த வாழ்க்கையை அடைய முடியும். அமெரிக்கா அதன் தொழில் முனைவோர் மனப்பான்மைக்கு பெயர் பெற்றது. அமெரிக்ககனவு தனிநபர்களை வணிகங்களைத் தொடங்கவும், புதுமையான யோசனைகளைத் தொடரவும், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் புதுமைகளை ஊக்குவிக்கவும் ஊக்குவிக்கிறது. அமெரிக்க கனவு சுதந்திரம் என்ற கருத்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. துன்புறுத்தலுக்குப் பயப்படாமல், வாழ்க்கையில் தங்கள் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், அவர்களின் ஆர்வத்தைத் தொடரவும், தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் தனிநபர்களுக்கு சுதந்திரம் உள்ளது. அமெரிக்காவின் பலதரப்பட்ட மக்கள் பல்வேறு பின்னணிகள், கலாச்சாரங்கள் மற்றும் மரபுகளைச் சேர்ந்த மக்களை ஒன்றிணைக்கின்றனர். அமெரிக்க கனவு ஒற்றுமை

மற்றும் பன்முகத்தன்மையை ஊக்குவிக்கிறது, அமெரிக்கா பரந்த அளவிலான கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது. அமெரிக்கக் கனவு பெரும்பாலும் தரமான கல்விக்கான அணுகலை உள்ளடக்கியது, இது சிறந்த தொழில் வாய்ப்புகளுக்கும் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கும் வழிவகுக்கும். இலங்கையில் அமெரிக்க கனவு என்ன செய்ய முடியும் என்பதை இந்த இதழில் Yarl IT Hub-Uki என்ற கட்டுரையில் காணலாம்.

அமெரிக்ககனவின் பாதகங்கள்

சமத்துவமின்மை: அமெரிக்கக் கனவு அனைவருக்கும் சமமாக அணுக முடியாதது என்று விமர்சகர்கள் வாதிடுகின்றனர். சமூகப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், பாகுபாடு மற்றும் சம வாய்ப்புகள் இல்லாமை ஆகியவை சிலகுழுக்கள் ஒரே அளவிலான வெற்றியை அடைவதைத் தடுக்கலாம்.

அதிக எதிர்பார்ப்புகள்: அமெரிக்க கனவை அடைவதற்கான அழுத்தம் மன அழுத்தம் மற்றும் சோர்வுக்கு வழிவகுக்கும்.

பொருளாதார ஸ்திரமின்மை: பொருளாதார வீழ்ச்சி மற்றும் நிதி நெருக்கடிகள் பல தனிநபர்கள் மற்றும் குடும்பங்களின் கனவுகளை சிதைத்துவிடும். வேலை இழப்பு, மற்றும் கடன் ஆகியவை அமெரிக்க கனவை நனவாக்குவதில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தடையாக இருக்கும். வேலை-வாழ்க்கை சமநிலை இல்லாமை: தொழில் வெற்றி மற்றும் நிதி ஆதாயத்தின் மீது தீவிர கவனம் செலுத்துவது வேலை-வாழ்க்கை சமநிலையின்மைக்கு வழிவகுக்கும். நீண்ட வேலை நேரமும், போட்டி நிறைந்த பணிச்சூழலும் தனிப்பட்ட உறவுகளையும் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கை திருப்தியையும் சிதைத்துவிடும். நுகர்வோர் மனப்பான்மை அதிக நுகர்வு, கடன் மற்றும் பொருட்களின் உற்பத்தி மற்றும் அகற்றல் தொடர்பான சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுக்கும்.

திட்டப் பணிக்கான காலக்கெடுவை முடிக்கும்போது, அந்தத் திட்டத்தில் உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்க முயற்சிக்கும் போது, அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எப்போதும் 24/7 சிந்திக்கும் பொழுது, அது வேலை/ வாழ்க்கை சமநிலையை பாதிக்கும். உங்கள் குடும்பத்தை நீங்கள் புறக்கணிக்கிறீர்கள் என்று உங்கள் பாதி உணர்கிறார். இது இருவருக்கும் கூடுதல் மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தும். பொருள் வெற்றியைப் பின்தொடர்வது குடும்பம், ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வு போன்ற வாழ்க்கையின் மற்ற முக்கிய அம்சங்களை மறைக்கக்கூடும்.

“பணம் நோக்கம் இல்லாமல் சிறந்த இலக்கியம் படைப்பவர்களே எதிர்க்கனவு கண்டவர்கள். இலங்கையில் பலருக்கு இந்த கனவு இருந்தது, குறிப்பிடத்தக்க நபர் “மல்லிகை ஜீவா”

- ஓடைக்காரன்



முதுதமிழ்ப்புலவர் பண்டிதர் மு. நல்லதம்பி

- சி. ரமேஸ்
(ஏழாலை)

1940இல் ஆனந்த சமரக்கோன் சிங்கள மொழியில் எழுதிய இலங்கையின் தேசிய கீதத்தை 1950இல் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். 1975இல் தேசிய பொதுக்கல்வித்தராதரப் பத்திர தமிழ்ப்பாடப் புத்தகத்தில் தேசிய கீதம் முதன் முதலில் தமிழில் பதியப்பட்டது.

மரபுவழித் தமிழறிஞராகவும் முதுநிலைப் பண்டிதராகவும் அறியப்பட்ட மு.நல்லதம்பி அவர்கள் 08.05.1951ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். கவியாற்றல் மிக்க இலக்கணத்தாரகை மண்ணில் மறைந்தாலும் அதன் சுடர் மங்காது என்றும் ஒளிர்ந்து நிற்கிறது. பொருளாழம் கொண்ட அவர் பாடல்கள் இன்றும் மாணவருக்கு நல்லறிவை ஊட்டுபவையாகக் காணப்படுகின்றன.

முதுதமிழ்ப்புலவர் மு.நல்லதம்பியின் ஆக்கங்களையும் அவர் குறித்து எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளையும் “முதுதமிழ்ப்புலவர் மு.நல்லதம்பி படைப்புகளும் பதிவுகளும்”

என்ற பெயரில் இ.தனஞ்சயன் ஒன்று திரட்டித் தொகுத்துள்ளார்.

இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர்களாக பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா, கவிஞர் சோ.பத்மநாதன், ஆசிரியர் ந.குசுபரன் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர். காலத்தால் அழியாத இந்நூல் மு.நல்லதம்பி அவர்களின் புகழை எந்நாளும் உலகுள்ளவரை போற்றி நிற்கும்.

ஈழத்திலக்கிய வரலாற்றில் பேரறிஞராகவும் பேச்சாளராகவும் முதுதமிழ்ப் புலவராகவும் அறியப்பட்ட பண்டிதர் மு.நல்லதம்பி 13.09.1896ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள சிந்து புரத்தில் திண்ணை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த முருகப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் அவரதுபாரியார் தங்கம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்.

இளமையிலே வட்டுக்கோட்டையில் கல்வி கற்ற நல்லதம்பி அவர்கள் தெல்லிப்பழைக்குச் சென்று உயர்தரக் கல்வி பயின்றார். பாடசாலைக் காலங்களில் முதல் மாணவனாகத் தேர்ச்சி பெற்ற இவர், இளமைக் காலங்களில் கவிதை எழுதுவதிலும் நாடகங்கள் நடிப்பதிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

விகடன் வேடத்தில் இவர் நடித்த நாடகம் இவருக்குப் பெயரையும் புகழையும் பெற்றுத் தந்தது. 1914ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழையில் அமைந்துள்ள போதனா முறைப் பயிற்சிக் கழகத்தில் பயின்று ஆசிரியராகிய மு.நல்லதம்பி அவர்கள் பண்டத்தரிப்பு, மண்டைதீவு, ஆனைக்கோட்டை ஆகிய ஊர்களில் அமைந்துள்ள பாடசாலைகளில் தமிழ் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். 1918ஆம் ஆண்டு கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பதவியேற்று ஏறக்குறைய இருபத்தெட்டு ஆண்டுகள் அங்கு பணியாற்றி முஸ்லிம் மாணவர்கள் இடையே தமிழை வளர்த்தார். இவர் கொழும்பில் இருந்த காலப்பகுதியில் தமிழாசிரியராக இருந்த தென்கோவை, பண்டிதர் ச.கந்தையபிள்ளையிடம் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களைத் துறைபோகக் கற்றறிந்தார். தமிழில் நன்கு புலமையடைந்தார்.

ஆங்கில மோகத்தில் இருந்த கொழும்பு வாழ் மக்களிடையே தமிழ் உணர்ச்சியை ஊட்டி வளர்த்த மு.நல்லதம்பி அவர்கள், தனக்குத்தமிழ் அறிவுறுத்திய பண்டிதர் உயர் திரு ச.கந்தையபிள்ளை அவர்களிடம் கொண்ட தீராத அன்பினால் தன்னுடைய ‘மணித்தாய் நாடும் மரதன் ஓட்டமும்’ என்ற நூலை அவருக்குக் காணிக்கை ஆக்கினார். இலங்கையின் சுதந்திரவிழாவினை முன்னிட்டு 1950களில் நடைபெற்ற ‘மரதன் அஞ்சல் ஓட்டம்’ தொடர்பாக இலங்கை அரசாங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட தமிழ்க் கவிதைப் போட்டியிலே பங்குகொண்டு இவர் எழுதிய ‘மணித்தாய் நாடும் மரதன் ஓட்டமும்’ என்னும் கவிதை முதற்பரிசினைப் பெற்றது. இப்போட்டியில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரும் கலந்து கொண்டார் எனினும்

இவருக்கே முதற் பரிசு கிடைத்தது. இறைவணக்கம் கூறி இலங்கைமாதாவைப் போற்றிப்பாடும் இக்கவிதை இலங்கையின் இயற்கை வளங்களைப் பாடுவதுடன் இன, மதபோதமின்றி மக்கள் அனைவரும் ஐக்கியத்துடன் வாழவேண்டிய அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி நிற்கிறது.

“நல்ல நூல்பல நாட்டவல் லான்றனைச்
சொல்ல வல்லுநனைச்சுவை யாமுரை
எல்லை யில்பெரு நேயமெம் பாலுள
நல்ல தம்பியை நாளும் நினைவமே”

என பிரம்மஸீ தி. சதாசிவஐயரால் போற்றப்பட்ட புலவர் மு.நல்லதம்பி எழுதிய ‘முருகன் கண்ணி நுண் சிறுதாம்பு’, ‘சஹீராக் கல்லூரிக் கீதங்கள்’, ‘வெண்பா விடு தூது’, ‘இளைஞர் விருந்து’, ‘ஈழ வாசக வரிசை’, ‘பாலபோதினி ஆறாம், ஏழாம் புத்தகங்கள்’, ‘மொழிப் பயிற்சி வரிசை’, ‘இயற்கை விளக்க வாசகங்கள்’ முதலான நூல்கள் என்றும் அழிவில்லாத அவரது புகழைத் தாங்கி நிற்கும்.

கொழும்பில் இருந்த காலப்பகுதியில் சுவாமி விபுலாநந்தருடனும் நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணிவந்தார். இவர்களுக்கிடையில் கடிதத் தொடர்பும் காணப்பட்டது. “மனங்கினிய பெருங்குணத்து நல்லதம்பிப் பாவலன்தான் மகிழ்ந்து கேட்க எனக்கு இனியாய், நீ விடுத்த இன்தமிழின் திருமுகம் இங்கு எய்தப் பெற்றேன்” என சுவாமி விபுலாநந்தர் விளித்து எழுதுவதில் இருந்து இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

1940ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்நாடு திருநெல்வேலித் தமிழ்ச் சங்கத்தார் ‘முதுதமிழ்ப் புலவர்’ என்னும் பட்டம் வழங்கி இவரைக் கௌரவித்தனர். 1945ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் தொழிலில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற இவர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றினார்.

சிறுவருக்கான பாடல்களை எழுதுவதிலும் இவர் தனித்திறமை பெற்றிருந்தார். இவர் எழுதிய சிறுவர் பாடல்கள் ‘இளைஞர் விருந்து’ என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டு நூலுருப் பெற்றன. இந்நூல் வட்டுக்கோட்டை இளைஞர் மன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இவர் எழுதிய சிறுவர் பாடல்கள் பலவற்றை இவருடைய மொழிப்பயிற்சி நூலிலும் காணலாம். சொல்நயமும் ஓசைநயமும் மிகுந்த இவருடைய பாடல்கள் கருத்துச் செறிவுமிக்கவை. இப்பாடல்களைப் பாடும்போது குழந்தைகளுக்கு உள்ளத்திலே புத்துணர்ச்சியும் இன்பப் பெருக்கும் உண்டாகும். ஏழைபடும் பாடுகளை பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளால் மக்கள் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் இடர்களைப் பாடலாக வடித்தவர் மு.நல்லதம்பி.

“சொத்தில்லாத ஏழைமக்கள்
துடிதுடிப்பர் பசியினால்

சோறிலாது கூழில்லாது

சோர்வு கொண்ட பிள்ளைகள்

செத்தலாகி வெற்றெலும்பு தெரிய

முளை வறியராய்ச்

சிந்தை நொந்து கந்தையொடு

திரிதலென்று தீர்ந்திடும்”

கற்போர் மனத்தினை ஈர்க்கும் சந்தநயமிக்கப் பாடல்களையும் நல்லெழுச்சி மிக்க உயிரோட்ட முடைய அறிவியல் பாடல்களையும் அருள் ஒளி மிக்க ஆன்மீகப் பாடல்களையும் மாணவர் இன்புறத்தக்க கதைப்பாடல்களையும் மு.நல்லதம்பி அவர்கள் எழுதியுள்ளார். பொருளாதார விருத்திக்கு வழிகோலுகின்ற பாடல்களையும் மாணவர்களுக்கு நல்லறிவை ஊட்டும் பாடல்களையும் மு.நல்லதம்பி அவர்கள் பாடியுமுள்ளார். இப்பாடல்கள் காலத்தால் அழியாத பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

நீண்ட காலமாக இருந்த கற்பித்தல் அநுபவங்களைக் கொண்டு இவர் எழுதிய ‘ஈழவாசகம்’ என்ற நூலினை சென்னை மக்மிலன் கொம்பனியார் பெற்றுத் தம் பதிப்பக வெளியீடாக வெளியிட்டனர். இவர் எழுதிய ‘மொழிப்பயிற்சி’ என்ற நூல் வட இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்தது. மாணவர் மத்தியில் மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்ற இந்நூல் நான்கு பாகங்களாக வெளிவந்தது. ‘மொழிப் பயிற்சி’ என்பது இலக்கிய, இலக்கணப் பயிற்சி மட்டுமன்றி படப்பயிற்சியும் கொண்டது என்பதனை இந்நூலின் வாயிலாக அறியலாம். மாணவர்கள் சொற்கூட்டத்தைப் பொருத்தமான முறையில் இனங்கண்டு எழுதும் வகையில் ‘பொருளும் பெயரும்’ என்ற பகுதியும் நூலில் இடம்பெறுகிறது. மனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புறும் வகையில் வினா விடைப் பயிற்சிகளும் கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக முதலான பகுதிகளும் மாணவருக்குப் பொருத்தமான வகையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடலைத் தந்து விடையளிக்கும் பயிற்சியும் மாணவருக்கு பயனுள்ள வகையில் இந்நூலில் அமைந்துள்ளது. ஆங்கில சொற்தொடர்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் பயிற்சியையும் மாணவருக்கு இந்நூல் அளிக்கிறது. இந்நூலில் இடம்பெறும் விவேகப்பயிற்சிமாணவருக்கு மிக்க பயனுடைய வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சியில் கொடுக்கப்பட்ட சொற்றொடர்களும் மாணவர் அறிவுத்திறனையும் ஆக்கத்திறனையும் வளர்க்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

மாணவர்களுக்கு விழுமிய ஒழுக்கங்களைப் போதிக்கும் வகையில் செயற்பாட்டுப் பயிற்சிக்குரிய பாடல்களையும் இந்நூலில் மு.நல்லதம்பி அவர்களே எழுதி இருந்தார்கள். நீண்ட பயிற்சிகளை மாணவர்கள் தொடர்ச்சியாக செய்வதன் வாயிலாக கடின இலக்கணங்களையும் மாணவர்கள் இலகு முறையில் அறிந்து கொள்ளலாம் என்பதற்கு இந்நூல் நல்ல உதாரணமாகும்.



நெதர்லாந்து ஆரம்பக்கல்வி முறை எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது?

- ஆனந்தி பாலசூரியன்

நெதர்லாந்தில் ஆரம்பக் கல்வியானது 4 வயது முதல் 12 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கானது. ஆரம்பக் கல்வியை 4 வயதில் இருந்து பின்பற்றலாம். குழந்தை ஐந்தாவது பிறந்த நாளிலிருந்து பாடசாலைக்கு செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. ஆரம்பக் கல்வி வழங்கப்படும் பாடசாலை ஆரம்பப் பாடசாலை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2021 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் நெதர்லாந்தில் கிட்டத்தட்ட 6700 ஆரம்பப் பாடசாலைகள் இருந்தன. 6132 வழக்கமான ஆரம்பப் பாடசாலைகள் சிறப்பு தொடக்கக் கல்விக்கான 265 பாடசாலைகள் மற்றும் 264 சிறப்புப் பாடசாலைகள் உள்ளன.

நெதர்லாந்தில் என்ன வகையான ஆரம்பக் கல்வி உள்ளது?

பொதுப் பாடசாலைகள்

கொள்கையளவில் நெதர்லாந்தில் இரண்டு வகையான ஆரம்பக் கல்விகள் உள்ளன. பொது மற்றும் சிறப்பு இதில் பல்வேறு வகையான ஆரம்பப் பாடசாலைகள் அடங்கும். டச்சு பாடசாலை மாணவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் செல்லும் பொதுப் பாடசாலைகள் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கம்:

இத்தகைய ஆரம்பப் பாடசாலை அனைத்து மாணவர்களுக்கும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தத்துவம் மற்றும் அல்லது மதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் திறக்கப்பட்டுள்ளது. பொது ஆரம்பக் பாடசாலையில் மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு பாடசாலை ஆசிரியரையோ மாணவரையோ நிராகரிக்கக்கூடாது. கல்வியியல் கருத்தைப் பயன்படுத்தும் பொதுப் பாடசாலைகளும் உள்ளன. ஆனால் இது ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே பொருந்தும். இப்படி இருந்தால் பாடசாலை இணையதளத்தில் இந்த விடயம் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஒரு பொது ஆரம்பப் பாடசாலை குழந்தைகளுக்கு பல நன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக அவர்கள் பெரும்பாலும் அதே பகுதியில் இருந்து வருவார்கள். கூடுதலாக இந்த வகையான ஆரம்பக் கல்வி சில குழந்தைகளின் வளர்ச்சியைத் தூண்டும். இருப்பினும் வகுப்புகள் பெரும்பாலும் பெரிய அளவில் இருப்பதால் குறைவான தனிப்பட்ட கவனம் உள்ளது. கற்றல் மற்றும் நடத்தை சிக்கல்களுக்கு பதிலளிக்க ஆசிரியர்களுக்கு குறைவான நேரமே உள்ளது.

சிறப்புப் பாடசாலைகள்

நெதர்லாந்தில் உள்ள மற்ற ஆரம்பக் கல்வி முறை சிறப்பு என அழைக்கப்படுகிறது. மாணவர்களுக்கு பொதுவாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட நம்பிக்கை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒரு தத்துவ மத மற்றும் அல்லது கல்வி நம்பிக்கையை உள்ளடக்கியிருக்கலாம். டச்சுக் குழந்தைகளில் ஏறத்தாழ 2/3 பேர் சிறப்பு ஆரம்பக் கல்வியில் பாடங்களைப் பெறுகின்றனர். இந்த வகை தொடக்கக் கல்வியில் பல வகையான ஆரம்பப் பாடசாலைகள் உள்ளன.

மதப்பிரிவு சிறப்புப் பாடசாலைகள்

சிறப்பு ஆரம்பக் கல்வியின் ஒரு மதம் அல்லது வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கற்பிக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்கள் இதைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை ஆனால் மாணவர்கள் நம்பிக்கையின் கொண்டாட்டங்கள் மற்றும் மரபுகளில் பங்கேற்க தயாராக இருக்க வேண்டும். ஸ்தாபன சிறப்பு ஆரம்பக் கல்வி பின்வரும் ஆரம்பப் பள்ளிகளை உள்ளடக்கியது:

- புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள்
- ரோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலைகள்
- யூத பாடசாலைகள்
- இஸ்லாமிய பாடசாலைகள்
- மனிதநேயப் பாடசாலைகள்
- இந்து பாடசாலைகள்

சிறப்புப் பாடசாலைகள் அனைத்தும் ஒரே மாதிரி யானவை அல்ல. உதாரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட மத நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு பாடசாலை மற்றொரு பாடசாலையை விட கற்பிப்பதில் மிகவும் கண்டிப்பானது. பொதுவாக பொதுத் தொடக்கப் பாடசாலைகள் போலவே சிறப்புப் பாடசாலைகளிலும் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகள் உள்ளன. இரண்டிற்கும் உள்ள பெரிய வித்தியாசம் என்னவென்றால் இந்த வகையான பாடம் ஒரு மத அல்லது தத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் கற்பிக்கப்படுகிறது.

பொது சிறப்பு பள்ளிகள்

மதக் கண்ணோட்டத்தில் கற்பிக்காத சிறப்புப் பள்ளிகள் உள்ளன. இவை பொது அல்லது நடுநிலை சிறப்பு தொடக்கப் பாடசாலைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த வகை ஆரம்பக் கல்வியில் கல்வி அல்லது செயற்கையான கொள்கைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கல்வியின் இந்த வடிவம் பெரும்பாலும் மாணவர்களின் சுதந்திரத்தை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மாணவர்களின் உலக அனுபவங்களும் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக புதுமை யான கல்வி என்ற சொல் பொது சிறப்பு தொடக்கக் கல்விக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

பொதுவாக சிறப்பு தொடக்கப் பாடசாலைகளைப் பற்றிய ஒரு சுவாரஸ்யமான உண்மை என்னவென்றால் அவை பொதுவில் இருக்கலாம் ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட மத நம்பிக்கையையும் ஊக்குவிக்கின்றன. இந்த வகை ஆரம்பக் கல்வி குழந்தைகளுக்கு பல நன்மைகளை வழங்குகிறது. இந்த வழியில் அவர்கள் எவ்வாறு சுதந்திரமாக

மாறுவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தங்கள் சொந்த செயல்களுக்கு எவ்வாறு பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பதையும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலை மற்றும் வேகத்தில் கற்றுக்கொள்ள முடியும். துரதிருஷ்டவசமாக இது ஒரு உடனடி பாதகத்தையும் கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு குழந்தையும் பொது சிறப்பு ஆரம்ப பாடசாலைகளின் பொறுப்பு மற்றும் சுதந்திரத்தை சமாளிக்க முடியாது.

சிறப்பு பாடசாலைகள்

பொது மற்றும் சிறப்பு தொடக்கப் பாடசாலைகளைத் தவிர பிற வகை தொடக்கக் கல்விகளும் உள்ளன. இவை மனரீதியாக உடல் ரீதியாக மற்றும் அல்லது உணர்ச்சி ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்கான ஆரம்பப் பாடசாலைகள். நடத்தை அல்லது உளவியல் பிரச்சினைகள் உள்ள மாணவர்களும் இந்த சிறப்புப் பள்ளிகளுக்குச் செல்லலாம். இந்த வகை ஆரம்பக் கல்வி உண்மையில் தீவிர வழிகாட்டுதல் மற்றும் அவர்களின் கற்றல் வளர்ச்சியில் கூடுதல் உதவி தேவைப்படும் குழந்தைகளை இலக்காகக் கொண்டது இது ஒரு சாதாரண ஆரம்பப் பாடசாலையால் வழங்க முடியாது. சிறப்புக் கல்விப் பள்ளிகள் நான்கு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- 1: பார்வையற்ற மாணவர்களுக்கான பாடசாலைகள்
- 2: செவித்திறன் குறைபாடுள்ள அல்லது காதுகேளாத மாணவர்கள், தகவல் தொடர்பு பிரச்சனைகள் உள்ள குழந்தைகள் மற்றும் தீவிர பேச்சு பிரச்சனை உள்ள மாணவர்களுக்கான பாடசாலைகள்.
- 3: மனநலம் மற்றும் அல்லது உடல் குறைபாடுகள் உள்ள குழந்தைகளுக்கான பள்ளிகள், அங்கவீனமான நீண்ட கால நோய்வாய்ப்பட்ட மாணவர்கள், கற்றலில் சிரமம் உள்ள மாணவர்கள், கற்றலில் சிரமம் உள்ள பல அங்கவீனமான குழந்தைகள் மற்றும் கால்-கை வலிப்பு உள்ள மாணவர்களுக்கான பாடசாலைகள்.



4: மனநலம் மற்றும் அல்லது தீவிரமான நடத்தை பிரச்சனைகள் உள்ள மாணவர்களுக்கான பாடசாலைகள் சிறப்பு ஆரம்பக் கல்வியில் உள்ள பாடசாலைகள் வழக்கமான தொடக்கக் கல்வியின் கீழ் வருகின்றன. எனவே அவர்கள் ஒரு நிலையான தொடக்கப் பாடசாலை யின் அதே இலக்குகளைக் கொண்டுள்ளனர். இருப்பினும் இந்த நோக்கங்களை அடைய மாணவர்களுக்கு அதிக நேரம் வழங்கப்படுகிறது. குழுக்களும் சிறியவை மற்றும் மாணவர்கள் நிபுணர்களிடமிருந்து வழிகாட்டுதலைப் பெறுகிறார்கள். 14 வயது வரை இந்த மாணவர்கள் மேல்நிலை தொழிற்கல்வி பாடசாலையில் சேரலாம். சிறப்பு ஆரம்பக் கல்வியின் நோக்கம் குழு 8 க்குப் பிறகு முடிந்தவரை அதிகமான குழந்தைகள் வழக்கமான இடைநிலைக் கல்விக்கு செல்லலாம். ஒரு மாணவனுக்கு இது சாத்தியமில்லையா? மாணவர் பின்னர் சிறப்பு இடைநிலைக் கல்விக்குச் செல்கிறார்.

சிறப்பு ஆரம்பக் கல்வியானது வகுப்புகள் சிறியதாக இருக்கும். மாணவர்கள் சிறந்த ஆதரவைப் பெறுகிறார்கள். இருப்பினும் சாதாரண ஆரம்பப் பாடசாலையை விட மாணவர்கள் குறைவான வேகத்தில் வளர்ச்சியடைகிறார்கள். குறைவான சிறப்புப் பாடசாலைகளும் உள்ளன. எனவே குழந்தைகள் பொதுவாக அப்பகுதியில் இருந்து வராத நண்பர்களை உருவாக்குகிறார்கள்.

சமூக பாடசாலை

விரிவான தொடக்கப் பாடசாலைகள் என்பது பெயர் உண்மையில் குறிப்பிடுவது. குழந்தைகள் கல்வியை விட வேறு துறைகளில் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள செல்லக்கூடிய பாடசாலைகள் இவையாகும். பரந்த ஆரம்பக் கல்வியில் கல்வி என்பது கவனிப்பு விளையாட்டு, நலன் கலாச்சாரம் மற்றும் கவனிப்பு ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்

மூலம் மாணவர்கள் தங்கள் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளன.

பொருத்தமான ஆரம்பக் கல்வியானது மாணவர்களின் கல்வித் தேவைகளில் கவனம் செலுத்துகிறது. வழக்கமான ஆரம்பக் கல்வி இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதே பெரும்பாலும் நோக்கம். உதாரணமாக, திறமையான குழந்தைகளுக்கான கல்வி என்பது அடிப்படை ஆதரவின் ஒரு பகுதியாகும். இது ஒரு ஆரம்ப பாடசாலையின் அடிப்படை சலுகையாகும்.

ஒரு மாணவருக்கு கூடுதல் ஆதரவு தேவைப்பட்டால் அதற்கு பொருத்தமான கல்வி வழங்கப்படும். இது ஒரு பாடசாலை வகையாக இருப்பதற்குப் பதிலாக கூடுதல் ஆதரவு எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்படுகிறது என்பது பற்றியது. எனவே ஒரு குழந்தை சரியான கல்வியைப் பெறவோ அல்லது பொருத்தமான தொடக்கப் பாடசாலைக்கு செல்லவோ முடியாது. பொருத்தமான கல்வி முறைக்குள் இந்த மாணவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்ற கல்வியை எவ்வாறு பெறுகிறார்கள் என்பது குறித்து ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

ஆரம்பக் கல்வியை கைவிடும் குழந்தைகளுக்கு சிறப்பு தொடக்கக் கல்வி அல்லது சிறப்புக் கல்விக்கு மாற்றுவது சாத்தியமாகும். தொடக்கக் கல்வி மற்றும் சிறப்பு தொடக்கக் கல்வி ஆகியவை முதன்மைக் கல்விச் சட்டத்தின் கீழ் வருகின்றன. அனைத்து குழந்தைகளும் அவர்களது ஆளுமைக்கு உகந்த வகையில் குழந்தையின் கற்றலுக்குரிய திறனை அறிந்து அதற்கேற்றபடி அவர்களுக்கு கல்வி வழங்கப்படும்.

குழந்தைகள் பிறந்தகாலம் தொடக்கம் அவர்களது வளர்ச்சிகண்காணிக்கப்பட்டு ஏதாவது குறைபாடுகள் காணப்படின் அதற்குரிய தீர்வுகளும் விரைவாக எடுக்கப்படுகிறது.

நீங்கள் வேகமாகச் செல்ல விரும்பினால்
தனியாகச் செல்லுங்கள்!
நீண்ட தூரம் செல்ல விரும்பினால்
ஒன்றாகச் செல்லுங்கள்

INAUGURATION DE LA CITE INTERNATIONALE DE LA LANGUE FRANCAISE



பிரஞ்சு மொழிக்கான சர்வதேச மையம் CITÉ INTERNATIONALE DE LA LANGUE FRANÇAISE

க. வாசுதேவன்

உலகில் அதிகமாகப் பேசப்படும் மொழிகளில் ஐந்தாவது இடத்தில் இருப்பது பிரஞ்சு மொழி. முப்பத்தியிரண்டு நாடுகளில் பிரஞ்சு அரச-கரும மொழியாகவும் உள்ளது. உலகில் பிரஞ்சு மொழிபேசுபவர்களின் எண்ணிக்கை முந்நூறு மில்லியனுக்கும் அதிகம். மிகுந்த இலக்கியச் செறிவுமிக்க மொழிகளில் ஒன்றான இம்மொழியை அதன் சுவைகருதி காதல் மொழியெனவும் அழைப்பார்கள்.

1539 ம் ஆண்டு முதலாவது பிரான்சுவா மன்னர் நிர்வாக, சட்டவியல் மொழி பிரஞ்சு என்றும் அது கட்டாயமானதென்றும் கட்டளைச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தார். இக்கட்டளைச் சட்டத்தில் அவர் கையெழுத்திட்ட மானிகை பரிசிலிருந்து வெறும் அறுபத்தொன்பது கி.மீ தொலைவில் (Villers-Cotterêts) என்னுமிடத்தில் இருந்தது. பொழுபோக்குக்காகவும் வேட்டையாடும் காடுகளுக்கு மத்தியிலும் அமைந்துள்ள இந்த அரசு மானிகை புரட்சியின் போது சிறைச்சாலையாக மாற்றப்பட்டது. பின்னர் 19ம் நூற்றாண்டில் தெருப்பிச்சைக்காரர்களுக்கான இடமாக மாற்றப்பட்டது. முதலாவது உலக யுத்தத்தின் போது இராணுவத்தளமாகவும் இருந்தது. பின்னர் ஓய்வூதியர்களுக்காக தங்குமிடமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1800 க்கும் அதிகமான ஓய்வூதியர்கள் இங்கு தங்கியிருந்தார்கள். 2014 ல் இம்மானிகை மூடப்பட்டது.

பிரஞ்சு இலக்கியத்தை, அறிவியலை, கலை கலாச்சாரத்தை மற்றைய மொழிகளினூடக உலகறியச் செய்வது, மற்றைய மொழிகளிலிருந்து பிரஞ்சு மொழிக்குச் செழிப்பூட்டும் வகையில் இலக்கியங்களைக் கொண்டு வருவது எனச் சீரிய திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட உள்ளன என

அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரஞ்சு மொழியின் தனித்துவத்தையும், அதன் சர்வதேச வியாபகத்தையும் உறுதிசெய்யும் முகமாக முக்கியமாக ஐந்து வகையானவர்களுக்கு முன்னுரிமை அழிக்கப்பட்டு அவர்கள் இம் மானிகையில் கௌரவப்படுத்தப்படுவார்கள் எனவும் குடியரசுத் தலைவரால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள், நடிகர்கள், நூலகர்கள், மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் என்பவர்களே அவர்களாவர்.

தற்போதைய குடியரசுத்தலைவர் இம்மானிகையைப் புனரமைத்து பிரஞ்சு மொழி மற்றும் கலாச்சார நடவடிக்கைகளுக்கான மையமாக மாற்றவேண்டும் எனும் திட்டத்தை வரையறுத்தார். 1600 சுதூர மீற்றர் பரப்பளவு கொண்ட நிரந்தர காட்சியகம், 250 நபர்கள் இருக்கக் கூடிய கேட்போர் கூடம் எனப்பல்வேறு வசதிகளையும் மொழியியல் ஆய்வுநோக்கங்களுக்கான தேடல்வசதிகளையும் தன்னத்தே கொண்ட இம்மானிகை (Cité internationale de la langue française) எனும் தலைப்புடன் 30.10.2023 ம் திகதியன்று திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரஞ்சு மொழியின் பரம்பலை அதன் விரிவாக்கத்தை மற்றும் மொழியியற் தேடலை ஊக்குவிக்கும் சர்வதேச மையமாக இம்மானிகை மாறிவிட்டது.

எப்படிருவாகியது பிரஞ்சு மொழி ?

பிற்காலத்தில் முக்கிய நாகரீக-பூகோள மாற்றங்களுடன் பிரான்ஸ் என அழைக்கப்பட்ட கோளில், கோளுவாக்கள் எனப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். (இவர்கள் 'செல்த்' (Celte) இனக்குழுமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்). அவர்கள் அன்று பேசிய மொழியும் கோளுவா (Gaullois) மொழியே. இது ஒரு இந்தோ-ஆரிய மொழியாகும். மொழியியலாளர்கள் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளை எட்டு வகையாகப் பிரித்துப்பார்ப்பர். அதில் ஒன்றான செல்த் மொழியின் ஒரு உப பிரிவே கோள் மொழியாகும். இந்தோ-ஆரிய மொழிகளை ஆய்வு செய்பவர்கள் எவ்வாறு மனித இனங்கள் புவிமீது பரவினார்கள் என்ற விடயத்தை அங்கங்கு பேசும் மொழிகளையும் அவற்றின் ஒற்றுமைகளையும்

வேற்றுமைகளையும் நுணுகிப்பார்த்து புரிந்து துணிபுகளை முன்வைத்துள்ளார்கள்.

கி.மு 51ம் ஆண்டில் ரோமப் பேரரசு கோள் நாட்டை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. அக்காலத்தில் ரோமப் பேரரசின் இராச்சிய மொழி லத்தீனாக இருந்தது. அதிலும் இரண்டு பிரிவுகள் இருந்தன. உயர்குடிகள் பேசும் மொழியாகவும், வழிபாட்டு மொழியாகவும் செழுமையுற்ற லத்தீன் மொழியாக இருக்க, சாதாரண மக்கள் அதிலிருந்து மருவிய செழிப்பற்ற லத்தீன் மொழி பேசினார்கள்.

ரோமப்படைகள் கோளை ஆக்கிரமித்து அமைதிப்படுத்தி, ஆட்சி நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளை நிறுவியபோது சிறிது சிறிதாக லத்தீன் மொழியும் தன்னூடுருவலை கோளில் நிகழ்த்தியது. குறிப்பாக வியாபார உறவுகள் மொழியாக்கிரமிப்பை ஊக்கப்படுத்தின. கோளுவாக்கள் தமது மொழியின் உச்சரிப்பில் லத்தீன் மொழியை உள்வாங்கிக் கொண்டார்கள். புதிய மொழியொன்று உருவாகியது. இம்மொழியை களோ-றோமன் (Gallo-Romain) என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவர்.

வட ஐரோப்பாவின் சேர்மனிய இனக்குழுமத்தில் ஒரு பகுதியினரான ப்ராங்க் மக்கள் றைன் நதியின் கிழக்குப்புறமாகக் கூடிவாழ்ந்த காலத்தில் அவர்கள் அங்கிருந்து களோ-றோமன் நிலப்பரப்புகளுள் ஊடுருவிக் கொள்ளைகளை நடாத்தினார்கள். இருப்பினும் ரோமப் படைகளின் முன் அவர்களால் தாக்குப்பிடிக்கமுடியவில்லை. ப்ராங்க் போராளிகளில் போர்க்கைதியாக்கப்பட்டவர்கள் கோளின் வடக்குப் பகுதியில் குடியிருத்தப்பட்டது மாத்திரமல்லாது அவர்களில் சிலர் ரோமப்படைகளிலும் உள்வாங்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறுதான் ப்ராங்க் மக்களின் குடிவரவு கோள் நிலப்பரப்பிற்குள் ஆரம்பித்தது.

இதேவேளை ப்ராங்க் படைகள் தமது ஆக்கிரமிப்பு வியூகத்தை விசாலித்துக்கொண்டேயிருந்தார்கள். தேவையேற்படும்போது ரோமப் படைகளுக்கு ஒத்துழைப்பும் வழங்கிக்கொண்டார்கள். இருப்பினும் பெரும் படையெடுப்புகளினதும் ஆக்கிரமிப்புகளினதும் காலமாக இருந்த அக்காலத்தில் கிழக்கிலிருந்து ஹன்ஸ் மக்களின் பாரிய படையெடுப்பு மேற்கை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. அவர்களின் படையெடுப்பு ப்ராங்க் மக்களை றைன் நதியைத் தாண்டித் தப்பவேண்டிய தேவையை உருவாக்கியது. சிறிது சிறிதாக, கோள் ப்ராங்க் மக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. இறுதியில் தாம் ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட கோளின் பிரதேசங்களின் ஆட்சியுரிமையை பெற்றுக் கொண்ட ப்ராங்க் மக்கள் ரோமப் பேரரசுடன் இராணுவ ஒத்துழைப்பு வழங்குவதாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். வந்தேறு குடிகளாகிய

ப்ராங்க் மக்கள் கோளில் ஒரு நிரந்தரத் தேசியமாக உருவாகினார்கள்.

செல்த் இன மக்கள் பிரிவான இன்றைய பிரான்சின் அன்றைய ஆதிவாசிகளா கோளுவாக்களின் இருப்பின் முடிவு ஆரம்பமானது. புதிய குடிவரவுக்காரர்களான ப்ராங்குகள் பேசிய ப்ரான்சிக் மொழி ஏற்கெனவே வழக்கிலிருந்த களோ-றோமன் மொழியுடன் சங்கமாகியது. ப்ராங்க் மக்கள் காலப்போக்கில் பிரான்சின் பாரிய நிலத்தைத் தமதாக்கிக் கொண்டார்கள். ப்ராங்க் பேரரசு உருவாகியது. அதன் முதல் மன்னனாகிய குளோவிஸ் தன்னைக் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டான். பிரான்சின் முதலாவது ராசபரம்பரையை உருவாக்கினான்.

காலப்போக்கில் அலுவலக நிர்வாக மொழியாக இருந்த லத்தீன் மொழி பிரஞ்சு மொழிக்கு இடம் விட ஆரம்பித்தது.

காலம் ஓடியது. அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருந்தன. 1539 ம் ஆண்டு முதலாவது பிரான்சுவா மன்னர் நிர்வாக, சட்டவியல் மொழி பிரஞ்சு என்றும் அது கட்டாயமானதென்றும் கட்டளைச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தார். ஏற்கெனவே பல மொழிகளின் கலப்பு மொழியாக இருந்த பிரஞ்சு மொழி உறுதியான அடித்தளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது.

பின்னர் மொழி விஸ்தீரணம் அடைய ஆரம்பித்தது. பல்வேறு மொழிகளை உள்வாக்கின் கொண்டது. குறிப்பாக விக்சிங்மக்களின் ஆக்கிரமிப்புகளையடுத்து அவர்களின் சொல்லாடல்கள் பிரஞ்சு மொழிக்குள் உள்வாங்கப்பட்டன. அரபுச் சொற்களும் உள்வாங்கப்பட்டன. தேவையேற்படும் போதெல்லாம் கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் மொழிச் சொற்களின் அடிப்படையில் புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நாகரீகவளர்ச்சி, அறிவியல் வளர்ச்சி, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியென வாழ்வியல் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்ட போதெல்லாம் அதை மொழிவயப்படுத்தும் தேவையேற்பட்டது. மொழி செழிப்படைந்தது.

1635 ம் ஆண்டு 'அக்கடமி ப்ரான்சேஸ்' உருவாக்கப்பட்டது. மொழியின் முன்னேற்றத்தை வழிநடத்தும் மத்திய நிறுவனமாக இது இன்றும் இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.



இளம் சமுதாயத்தின் எதிர்காலம்



- சின்னையா ரவீந்திரன் (சுவிஸ்)

இளம் சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் பெற்றோர்களின் கைகளிலா? ஆசிரியர்களின் கைகளிலா? நண்பர்களின் கைகளிலா? அல்லது அரசியல்வாதிகளின் கைகளிலா?

இன்று நாம் வாழும் இந்த காலகட்டத்தில் எமக்கு மிகவும் முக்கியமாக இருக்கும் விடயமாக எமது இளம் சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் இருக்கின்றது. நல்லதொரு சமுதாயத்தை நாம் உருவாக்க வேண்டுமாயின் முதலில் நாம் கவனிக்கவேண்டியது இளம் சிறார்களின் பழக்கவழக்கங்கள். ஒரு குழந்தை பிறந்த உடனேயே நாம் முதலில் ஆரோக்கியத்தையும் சில வளர்ப்பு முறைகளையும் பின்பற்ற வேண்டும். எத்தனையோ பெற்றோர்கள் நினைக்கிறார்கள் இப்ப 3 மாதம் தானே அல்லது 6 மாதம் தானே இல்லாவிடின் ஒரு வயதுதானே என்று எண்ணி பழக்கவழக்கங்களை பிள்ளைகளின் மனதில் பதியப் பண்ணுவதற்கு தவறிவிடுகிறார்கள். முக்கியமாக இந்தப்பழக்க வழக்கங்களை பிள்ளைகள் இரண்டு வழிகளில் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். முதலாவது அவதானித்தல், அதாவது தன்னைச்சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளை பார்த்து அதைப்பின்பற்றுகிறார்கள்.

அதாவது பிறந்து இரண்டாவது மூன்றாவது மாதத்தில் இருந்தே தன்னைச்சுற்றி நடக்கும் சம்பவங்களைப் பார்த்து சரியோ பிழையோ என தீர்மானிக்க முடியாத வயதில் அவற்றை எல்லாம் தனது மனதில் பதிய வைக்கிறது. எத்தனையோ பெற்றோர்கள் சிறு பிள்ளைதானே என்று நினைத்து அந்தப்பிள்ளையின் முன்னே சில கூடாத விடயங்களைச் செய்கிறார்கள்.

சண்டைபிடித்தல், கணவன் மனைவிக்கு இடையில் உள்ள பிரச்சினைகளை பிள்ளைகளின் முன் சண்டைபோல் காட்டுவது, கூடாத வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்தல், அது மட்டுமன்றி வேறு சில விடயங்களைக்கூட பிள்ளைகளுக்கு விளங்காது என்று நினைத்துச் செய்யும் போது அது அந்தக்குழந்தைகளின் மனதில் ஆழமாகப்பதிந்து விடுகிறது. இவ்வாறு மனதில் உள்ள விடயங்கள் வளர வளர அவர்கள் அதைப்பின்பற்ற முனைகிறார்கள். இரண்டாவதாக பெற்றோர்கள் சொல்லிக்கொடுப்பதை பின்பற்றுகிறார்கள்.

இவற்றைக்கூட எல்லாப்பிள்ளைகளும் சரியாக பின்பற்றமாட்டார்கள். அது மட்டுமன்றி பெற்றோர் சொல்வதற்கு எதிராகவும் செயற்படுகிறார்கள். அதாவது நாட்டிலும் சரி, வெளிநாடுகளிலும் சரி பல தற்கொலைகள் இப்படியான பெற்றோர்களுடனான கருத்து முரண்பாடுகளும் காரணமாக இருக்கின்றது. பல பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சில புத்திமதிகளை சொல்லும் போது எவ்வாறு பக்குவமாக சொல்வது என்று தெரியாமல் பிள்ளைகளுக்கு கோபம் வரும்படியாக புத்திமதிகளைச் சொல்கிறார்கள். இப்படியான பிள்ளைகள் விரக்தியாக பெற்றோர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விலகி தன்னிச்சையாக செயற்படத் தலைப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் தங்களின் சுயதேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக பல கூடாத வழிகளை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு செயற்படும்போது அது சமுதாயத்திற்கு பல இடையூறுகளை விளைவிப்பதாக இருக்கும். அடுத்ததாகப் பாடசாலை ஆசிரியர்களின்

கடமைகள் பாடசாலையில் கல்வி கற்க செல்லும் மாணவர்கள் கல்வியோடு சேர்த்து பண்பாடுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் சேர்த்துக் கற்கிறார்கள். 6 வயது ஆனவுடன் ஒரு பிள்ளை முதலில் பாலர் பாடசாலைக்குச் செல்கின்றது. எத்தனையோ பேர்கள் நினைக்கிறார்கள், பாலர் பாடசாலை என்பது ஒரு விளையாட்டுப் பாடசாலை என்று. உண்மையில் இது ஒரு தவறான கருத்தாகும். பாலர் பாடசாலையில் ஒரு கட்டடம் கட்டுவதற்கு அத்திவாரம் எவ்வளவு முக்கியமோ அதேபோன்று தான் ஒரு பாலர் பாடசாலையும் ஒரு சிறுவனின் அல்லது சிறுமியின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமாக இருக்கின்றது. வெளிநாடுகளில் உள்ள பாலர் பாடசாலைகளில் ஒரு ஆசிரியர் பிள்ளைக்கு ஆரம்பக் கல்வியைப் புகட்டுவதோடு அந்தப்பிள்ளையின் சகல நடவடிக்கைகளையும் அவதானிக்கிறார்கள். உதாரணமாக அந்தப்பிள்ளை நடக்கும் போது நடப்பது சரியாக இல்லை என்றால் பெற்றோர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து அதற்குரிய பயிற்சிக் கூடத்திற்கு அனுப்பி நடப்பதற்குரிய பயிற்சியைக் கொடுப்பார்கள். ஒரு பிள்ளை அவதானித்தல் குறைவாயின் அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுப்பார்கள். நண்பர்களுடன் பழகும் விதம் வேறு பிள்ளைகளுக்கு இடைஞ்சலாக இருப்பது சண்டை பிடிக்கும் மனோபாவம் வேறு குழப்பங்கள் போன்றவற்றை எல்லாம் அவதானித்து அவர்களைச் சிறு பிராயத்திலே திருத்துவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள்.

எங்களுடைய நாட்டில் சில விடயங்கள் செய்ய முடியா விடினும் சில விடயங்களை திருத்துவதற்கு முயற்சி செய்ய முடியும். பெற்றோர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து சில

நடவடிக்கைகளை சிறு வயதி-லேயே நிவர்த்தி செய்ய முயல வேண்டும். அல்லாவிடின் வளர வளர இந்தக்குணங்களும் வளர்ந்து சமுதாயப் பிரச்சினைகளை உருவாக்கும். அடுத்ததாக சிறு பாராயம் முடிவடைந்து பாடசாலைக்குச் செல்கிறார்கள் அதாவது 6ம் வகுப்பில் தொடங்கி 12ம் வகுப்புவரை பாடசாலையில் கல்வி பயில்கிறார்கள். இங்கு ஆசிரியர்களின் பங்கு சற்று வேறுபட்டதாக இருக்கும். ஆசிரியர்கள் கூடுதலாக பாடங்களை கற்பிப்பதில் கூடுதல் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அதாவது பழக்கவழக்கங்களை கற்பிப்பதற்கு அவர்களுக்கு நேரம் குறைவாக இருக்கும் அது மட்டுமன்றி இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு மாணவர் செய்யும் பிழையான விடயங்களை சொல்லித்திருத்துவதற்கு நேரம் இருந்தாலும் அவர்களால் அதை வேறு பல காரணங்களால் செய்ய முடியாமல் போகின்றது. சில நாட்களின் முன் ஒரு ஆசிரியர் ஒரு ஆசிரியர் செய்த பிழையைச் சுட்டிக்காட்டி திருத்த முயன்று இருக்கிறார். அந்த ஆசிரியர் அன்று மாலை பாடசாலையின் முன்னால் வைத்து சிலரால் தாக்கப்பட்டு வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதாக ஒரு பத்திரிகையில் வாசித்தேன். அது மட்டுமன்றி, சில ஆசிரியர்கள் கூட பாடசாலைகளில் பல லீலாவினோதங்கள் செய்வதாக பத்திரிகைகளில் பார்க்கின்றோம். அப்படியென்றால் யாரை யார் திருத்துவது?

நான் பாடசாலை யில் H N C E படிக்கும் போது நடந்த ஒரு விடயம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இது பல மாணவர்களுக்கு ஞாபகமாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன். அதாவது 1979 ஆண்டு உயிரியல் வகுப்பில் நடந்தது. இந்த சம்பவம். அதாவது 1979 ம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு

பல்கலைக்கழகம் புகுமுகம் பரீட்சை முடிந்து அவர்கள் 2ம் தரம் சோதனை எடுக்கும் நோக்கில் வகுப்பிற்குச் சென்று இருந்தார்கள். அந்த வகுப்பிற்கு பாடமெடுக்கும் ஆசிரியர் வகுப்பிற்கு வந்து மாணவர்களுக்குச் சில அறிவுரைகளை வழங்கினார். அதாவது சகலரும் ஒரு கோவை தயாரிக்க வேண்டும். முடிந்த சோதனை வினாத்தாள்களை மீண்டும் செய்து அந்தக்கோவையில் வைக்க வேண்டும் என்று கூறினார். உண்மையில் இது ஒரு நல்ல வடிவம், அதாவது 2ம் தரம் சோதனை எடுப்பதற்கு சில நல்ல உதவியாக இருக்கும், 2ம் 3ம் நாள் அதே ஆசிரியர் வகுப்பிற்கு வந்தார். அவர் கேட்டார், எல்லோரும் கோவை தயாரித்து விட்டதா? என்று நான் நினைக்கிறேன் மாணவர்கள் ஒரு-வரும் கோவை தயாரிக்கவில்லை. இதனால் கோபமடைந்த ஆசிரியர் எல்லாரையும் எழுப்பி நிற்கும்படி கூறினார். எல்லோரும் எழுந்து நின்றார்கள். அதன் பின்பு அந்த ஆசிரியர் மேலும் கோபமடைந்தாரோ அன்றி மாணவர்கள் பயந்துவிட்டார்கள். என்று நினைத்தாரோ தெரியவில்லை சகல மாண-வரையும் கதிரை மேல் ஏறும்படி சொன்னார். இதற்குப்பின்வரிசை உறுப்பினர்கள் ஒருதரும் ஏறவேண்டாம் என மெல்லிய குரலில் சொன்னார்கள் ஆசிரியரோ பலநாடகமாடி அதாவது மணிக்கூட்டைக் கழட்டி வைத்து மாணவர்களை நோக்கி வந்தார். அப்பவும் மாணவர்கள் ஒருதரும் கதிரையில் ஏறவில்லை. கஸ்டகாலமாக வகுப்பில் முன் வரிசையில் இருந்த ஒரு மாணவனுக்குக் காதைப்பொத்தி ஒரு அறை விழுந்தது. விழுந்த வேகத்தில் திரும்பிய மாணவன் பார்த்தான் சகல மாணவர்களும் கதிரைமேல் ஏறி நின்றார்கள். அடி வாங்கிய அந்த மாணவன் 2 வருடம் மாணவ தலைவனாகவும் பாடசாலையின்

விளையாட்டுக்கழகங்களின் உறுப்பினராகவும் இருந்தவன். அந்த மாணவன் நீண்ட வருடங்கள் மகாஜானா அன்னையினால் சீராட்டி வளர்க்கப்பட்டவன். அன்று அந்த ஆசிரியருக்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

இந்தச்சம்பவம் இன்று நடைபெற்று இருந்தால் அந்த ஆசிரியர் நிச்சயமாக நடக்க முடியாத ஒருவராக இருந்திருப்பார்.

அடுத்ததாகக் கிடைக்கும் நண்பர்கள் ஒரு மாணவனோ அன்றி பெரியவர்களின் குணங்களை அவர்களின் நண்பர்களைப் பார்த்தாலே தெரியும். பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் சொல்லுவதைவிட நண்பர்களின் சொல்லே அவர்களின் மூளையில் கூடுதலாகப் பதிவாகும். களவெடுக்கவோ அன்றி சண்டைபிடிக்கவோ அல்லது ஒரு சமூகசேவை செய்யவோ நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நண்பர்களின் உதவி தேவைப்படும். இன்று எமது நாட்டிலும் சரி, வெளிநாட்டிலும் சரி மிகவும் இளம் சமுதாயத்தினரிடம் பிரபலமானது போதைவஸ்து பாவனை, போதைவஸ்து விநியோகிக்கும் முகவர்கள் முதலில் தேடிப்பிடிப்பது நண்பர்கள் கூட்டத்தைத்தான், பின்னர் அவர்கள் மூலம் மற்றவர்களுக்கும் விநியோகம் செய்வீப்பார்கள். எனவே நல்ல விடயமோ, கெட்ட விடயங்களோ பெரியோர்களின் சொல்லைவிட நண்பர்களின் சொல்லையே கேட்பார்கள்.

இதற்கு அடுத்ததாக அரசியல்வாதிகள், முன்னைய காலங்களில் அரசியல்வாதிகளுக்கு பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள் மூலம் பாதுகாப்பு வழங்குவார்கள். அரசியல்வாதிகள் இன்று தாமே சில பாதுகாப்பு வலயங்களை உருவாக்குகிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் பெருமளவில் இளம் பிள்ளைகளையே உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசியல்வாதிகள் சமுதாயத்தின் நலனில் எவ்வளவு அக்கறை கொள்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

ஆக மொத்தத்தில் ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்குவதாயின் பெற்றோர், ஆசிரியர், நண்பர்கள், அரசியல்வாதிகள் சகலரும் ஒன்றிணைந்தால் நல்ல சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்க முடியும்.



வழக்கொழிந்த சொல்

தொகுப்பு : புனிதா கணேஸ்

1. அசவு

கதிர்ப் பாய்களைத் தொங்க விடுவதற்கு பயன்படுத்தப் பட்ட அமைப்பு. கதிர்ப் பாய்களில் வயலில் அருவி வெட்டு முடிந்தவுடன், நெல்லைப் பரவிக் காய வைப்பார்கள். பாய்களின் பாவனை முடிந்தவுடன், கதிர்ப் பாய்களைச் சுருட்டி, அசவில் தொங்க விடுவார்கள் அடுத்த அருவி வெட்டு வரும் வரை.

<https://telibrary.com/kathirpaai/>

அசவு எனுஞ் சொல் அசைதல் என்ற சொல்லில் இருந்து தோற்றியிருக்கிறது. தளர்வுற்ற நிலையில் கதிர்ப் பாயைத் தொங்கவிடும் அமைப்பு என்பதால் அசவு என அழைக்கப் பட்டது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து, அசா என்பதன் பொருள் கூறும் சில எடுத்துக் காட்டுகள்.

- (1) அசா - அயா. Languor, faintness; தளர்ச்சி. அசாஅத்தா னுற்ற வருத்தம் (நாலடி. 201).
- (2) அசாவிடு-தல் எ. intr. ஈ அசா +. To rest இளைப்பாறுதல். இரைதேர்ந்துண் புள்ளினம் (கலித். 132, 3).
- 3) அசாவு-தல் உ-ம் தளர்தல். அருமையுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் (குறள், 611).
- (4) அசா Distress; துன்பம். அரிவை விடவே (குறுந். 338).



நோர்வேயும் புலம்பெயர் ஈழத்தமிழரும்

சாந்தா முருகானந்தன்

ஐரோப்பாவில் ஸ்கண்டினேவியா நாடுகள் சுவீடன், நோர்வே, டென்மார் ஆகும். இதில் நோர்வே 1905ம் ஆண்டு ஒரு சுதந்திர நாடாக மாறியது. நோர்வேயின் சுதந்திரதின நாள் 17.05 ஆகும். இந்நாள் மிகவும் சிறப்பாக நோர்வேயில் கொண்டாடப்படும்.

நோர்வே அகலம் குறைந்த நீளமான வடிவத்தை உடைய நாடாகும். புகழ்பெற்ற கடல் நீரேரிகளைக்கொண்ட மிகவும் அழகான நாடு. இயற்கை வளமிக்க நாடு. சவுதி

அரேபியா, மற்றும் ரஸ்யாவிற்கு அடுத்தபடியாக அதிக பாறை எண்ணெய், பெற்றோலியம் உற்பத்தி செய்யும் நாடாகும். இதனால் நோர்வே ஒரு செல்வம் நிறைந்த பணக்கார நாடுகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. நோர்வே நள்ளிரவுச்சூரியன் உதிக்கும் நாடு. வடமுனை ஒளியின் அழகையும் இங்கு காணலாம். இயற்கை அழகு நிறைந்திருக்கும் நாடு. சங்க இலக்கியங்களில் கூறும் நால்வகை நிலங்களான மலையும் மலை சார்ந்த குறிஞ்சி, காடும் காடு சார்ந்த முல்லை, வயலும் வயல் சார்ந்த மருதம், கடலும் கடல் சார்ந்த நெய்தல் ஆகியவற்றை இங்கு காணலாம். பெரும் பாலான பகுதி மலையும் ஆறுகளாக காட்சிதரும். மிகவும் நீளமான ஆறு 604 கிலோமீட்டர் . இங்கு பழங்குடியினரும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் சாமி இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களின் மொழி சாமிஸ்க்

நோர்வேயின் தேசிய மொழி - நோர்வேஜியன்
நிலப்பரப்பு - 365,123 சதுரகிலோமீட்டர்கள்
தலைநகரம் - ஓஸ்லோ

தேசிய உணவு - மீன், உருளைக்கிழங்கு, இறைச்சி, பால், பழங்கள்
காலநிலை வெவ்வேறு பகுதிகளில் வேறுபட்டுக் காணப்படும்.

- 20 பாகை வரை குளிர் காலம் இருக்கும்.

6 பாகை தொடக்கம் 25 பாகை வரை கோடை

80 வீதமானவர்கள் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினர்.

ஈழத்தில் போர் காரணமாக மக்கள் நாடுவிட்டு வேறு நாடுகளுக்கு இடம் பெயரவேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டது. உயர்கல்வி, பொருளாதாரம், திருமணம் போன்ற பல விடயங்களால் ஐரோப்பிய நாடுகள் நோக்கி மக்கள் சென்றார்கள். இந்நேரம் தான் நோர்வேக்கும் கூடுதலான தமிழர்கள் 1983 இன் பின்னர் புலம்பெயர்ந்தவர்கள். தற்போது 13,000 க்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இங்கு வசிக்கின்றனர். நோர்வேயின் பல பாகங்களிலும் பரந்து வாழ்ந்தாலும் பெரும்பாலான தமிழர்கள் ஓஸ்லோவிலும் பேர்கனிலும் வாழ்கின்றனர்.

நோர்வேயில் குடியேறிய முதல் தமிழர் திரு. அன்ரனி இராஜேந்திரம் ஆவார். அவரைத்தொடர்ந்து 1975ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வேலை வாய்ப்புப்பெற்று பலர் வரத்தொடங்கினர். காலப்போக்கில் வேலை வாய்ப்புப்பெற்று வருவது தடை செய்யப்பட்டதை அடுத்து பாடசாலை அனுமதி பெற்று மாணவர்கள் வரத்தொடங்கினர். 1980 ல் இருந்து அகதிகளாகவும் குடும்ப உறவுகளாகவும் பெருமளவிலான தமிழர்கள் வந்தனர். மாணவர்களாகவந்தவர்களுக்கும் அகதிகளாக வந்தவர்களுக்கும் நிரந்தர வதிவிட உரிமை கிடைப்பது என்பது மிகப்பெரிய சவாலாகவே இருந்தது. பலர் தொடர்ந்து கல்லூரிகளுக்குச் சென்று விசாவை வருடம் தோறும் புதிப்பித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். இங்கு வந்ததன் பயனால் இன்று பலர் பல துறைகளிலும்

உயர்கல்விபெற்று நல்ல பதவிகளில் இருக்கின்றனர். கல்வி கற்பவர்களுக்கு சகல வசதிகளையும் நோர்வே அரசு மிகச்சிறந்த முறையில் செய்து கொடுத்திருந்தது. நோர்வே நாட்டுமொழியை கற்பதும் சவாலாகவே இருந்தது. வெப்பநாடுகளில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு கடுங்குளிர் காலம் மிகவும் கடினமாகவே இருந்தது. வேலை செய்யவும் படிக்கவும் அந்நாட்டு மொழி அவசியம் ஆனதால் சிரமப்பட்டும் மொழி கற்பதில் அதிகம் ஆர்வம் காட்டினார்கள். ஆங்கில எழுத்துக்களுடன் மூன்று மேலதிக எழுத்துகளும் உண்டு. அரசு கொடுக்கும் உதவிப்பணம் பற்றாக்குறையால் ஆரம்பத்திலேயே சிறிய வேலைகள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. அதிகமாக கிடைக்கின்ற வேலையை விருப்புடன் செய்தார்கள். நாட்டில் உள்ள உறவுகளுக்கும் உதவ வேண்டிய அவசியம் இருந்ததால் வேலையும் செய்து படிக்க வேண்டிய கட்டாயம். வசதியற்ற வீடுகளில் எல்லாம் சிரமமான வாழ்வுதான் இருந்தும் சமாளித்து வாழும் திறன் அதிகம் எல்லாரிடமும் இருந்தது. அக்காலத்தில் மக்களிடம் ஒற்றுமையும் அன்பும் அதிகளவில் இருந்தது. காலங்கள் செல்ல நாட்டில் போர்ச்சுழலும் அதிகமாக இங்கு வந்த தமிழர்கள் இங்கேயே நிரந்தர வதிவிட உரிமையையும் பெற்று வாழத்தொடங்கினர். நோர்வேயில் தமிழர்கள் தங்கள் பாரம்பரியங்களையும், மொழியையும், விழுமியங்களையும் உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றை எவ்வாறு வளர்த்தெடுத்தார்கள் என்பது பல வருடங்களின் கதை.

ஆரம்பகாலத்தில் இந்நாட்டு உணவை விரும்பி உண்பது என்பது பெரிய கடினமான விடயம். இங்கு எங்கள் உணவுகளைத் தயாரிப்பதற்கு எங்களுக்கு ஏற்ற பொருட்கள் எதுவும் இருக்காது. இருந்தும் இருக்கின்ற வெளிநாட்டுக்கடைகளில் கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு எங்களுக்கு ஏற்றமாதிரி எங்கள் நாட்டு உணவைத் தயாரித்து உண்டு மகிழ்ந்தோம். அரிசி, உருளைக்கிழங்கு, தக்காளிப்பழம், கோழி, உறைப்புக்கு மிளகாய்த்தூள் இருந்தால் போதும் என்று இருந்த காலம். நோர்வேக்கு வரும் போது மிளகாய்த்தூளையும் கொண்டு வந்தவர்கள் நாங்கள். தேங்காய்ப்பாலில் கறி சமைத்த எங்களுக்கு பசுப்பால் விட்டுச் சமைப்பது பெரும் சவாலாகவே இருந்தது. தாளித்துப்போடுவதற்கு கறிவேப்பிலை, கறிமிளகாய் இல்லாத கறிதான்.

1970 ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் குடியேறிய ஈழத்தமிழர்கள் தங்களுக்கான ஒரு அடையாளத்தை அங்கீகாரத்தை அடைய நினைத்தார்கள். அதனால் நோர்வேயில் தமிழர்களுக்கான முதலாவது தமிழ்ச்சங்கம் பேர்கன் மாநகரில் உருவாவதற்குரிய வசதிகளை ஏற்படுத்தி அங்கிருந்த தமிழ்மக்களை ஒன்று சேர்த்தவர் அமரர் திரு மயில்வாகனம் அவர்கள் ஆவார். மக்கள் அதில் அதிகம் ஆர்வமும் கொண்டிருந்தார்கள். இச்சங்கமானது கலாசாரநிகழ்வுகளான தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, சரஸ்வதிப்பூஜை, ஒளிவிழா, விளையாட்டுப்போட்டிகள் போன்ற விழாக்களை இருக்கும் வசதிகளைக்கொண்டு வருடம் தோறும் சிறப்பாக நடத்தி வந்தது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப பல மாற்றங்கள் வரத்தொடங்கின. எங்கள் பாரம்பரியங்களை இந்நாட்டில் வளர்த்தெடுக்க அரசு சகல உதவிகளையும் செய்வதற்கு முன்வந்தது. சங்கத்திற்கு தேவையான பணஉதவியும் கிடைத்தது.

- தொடரும்.

வளர்

சிற்றிதழின் தேவை மீண்டும் பரவலாக உணரப்படுவதாகவே கருதுகிறோம்.

வாசிப்புப் பழக்கம் அருகிவரும் நிலையில் சிற்றிதழ்களின் வருகை, எழுத்தாளர்களை உற்சாகப்படுத்தும். எழுதுபவர்களின் பொறுப்புணர்வை அதிகரிக்கும். நின்று நிதானித்து வாசிக்கும் பழக்கத்தை மீளவும் உருவாக்கும்.

சிற்றிதழுக்கு பின்னாலுள்ள உழைப்பு கடுமையானது. வணிக நோக்கில்லாததே சிற்றிதழ்.

இன்றைய காலத்தின் தேவையறிந்து சிற்றிதழ்களை வளர்த்தெடுக்கவேண்டிய தேவை சமூகப்பொறுப்புள்ள எல்லோருக்கும் உண்டு.

வளர் தன்னாலான பங்கினை ஆற்ற முன்வருகிறது. நீங்களும் வாருங்கள்! ஊர்கூடி நாமிழுப்போம்!

எம்மால் நடாத்தப்படும் 'வளர்' சிறுகதைப்போட்டி 2024ற்கு உங்களால் முடிந்த ஆதரவினை நல்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். நன்றி

- வளர் குழுமம் -

மனிதமும் வாழ்வியலும்

- விஜி நாகராஜா



**“அறவு அறியாமையிலிருந்து தொடங்குகிறது.
வெள்ளீசம் இருளிலிருந்து தொடங்குகிறது
உணவு பசியிலிருந்து தொடங்குகிறது
நீர் தாகத்திலிருந்து தொடங்குகிறது”**

வாழ்வியல் சிறப்பாக அமைவதற்கு நாம் சிலபல விடயங்களை எமது இளைய தலைமுறைக்கு கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய சமுதாயமும், இனி வருங்கால சமுதாயமும் துரதிர்ஷ்டசாலிகளாகத் தெரிகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்களுக்கு சரி, பிழை, நட்ட நயம், பெருமை, சிறுமை, மரியாதை, அவமரியாதை என்று எந்த வித்தியாசமும் தெரியாமல் வளர்க்கப்படுகிறார்கள். புலம்பெயர்ந்து வந்து வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் சிறுவர்கள் மிகவும் தடுமாற்றம் அடைவது இயல்பே. எந்த கலாச்சாரத்தை பின்பற்றுவது என்பது மிகவும் கடினமான விடயம். சில சமயங்களில் நாங்கள் கூட தடுமாறவேண்டி இருக்கிறது. சில முடிவுகளை எடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

இன்றைய இளைய சமுதாயம் எல்லோரையும் பெயர் சொல்லி அழைக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு வயதில் மூத்தவர்களாக இருந்தாலும் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடும்போது கேட்பதற்குச் சங்கடமாக உள்ளது.

எமது பெற்றோர் எம்மை வளர்க்கும்போது சிறுவயதிலிருந்தே தாத்தா, பாட்டி, மாமா, மாமி, அண்ணா, அக்கா,

பெரியப்பா, சித்தப்பா என்று ஒவ்வாரு உறவு முறையையும் எமக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். ஆனால், இங்கு எல்லோரும் முறை தவிர்த்து பெயர் சொல்லியே அழைக்கிறார்கள். சில பெற்றோர் இத்தகைய மாற்றங்களை மிக இலகுவாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், இன்னும் சிலரோ இந்த மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது தவிக்கின்றனர்.

அண்மையில் ஒருநாள் எனது மகள் வேலை பார்க்கும் மருத்துவ நிலைய வரவேற்பாளரை சந்தித்துக் கொண்டபோது அவர் சொன்ன ஒரு வார்த்தை என்னை ஆச்சரியத்திலும், மகிழ்ச்சியிலும் ஆழ்த்தியது. நான் இருபத்தைந்து வருடங்களாக இந்த மருத்துவ நிலையத்தில் வேலை பார்க்கிறேன். எல்லோரும் என்னை ‘பேர்ள்’ என்றே அழைப்பார்கள். ஆனால், முதன் முறையாக உங்கள் மகள் என்னை ‘பேர்ள் அன்ரி’ என்று அழைத்தபோது எனக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை. நான் வித்தியாசமாக, மகிழ்ச்சியான உணர்வை அனுபவித்தேன். இவ்வாறு மரியாதை கலந்து அழைக்கும் முறையை பெற்றோர்களே சொல்லிக் கொடுத்திருக்கவேண்டும் என்று எனக்குள் எண்ணிக்கொண்டேன். அன்றிலிருந்து நான் உங்களைச் சந்திக்கவேண்டுமென்ற ஆவலில் இருந்தேன். இன்றுதான் உங்களைச் சந்திக்க முடிந்தது என்று அவர் கூறியபோது உண்மையில் எனக்குப் பெருமையாகத்தான் இருந்தது.

இன்றைய கல்விமுறையையும், எமது கல்விமுறையையும் ஒப்பிட்டால் நன்மைகள், தீமைகள் இரண்டையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன் என் பேரக்குழந்தை தனது பாடசாலை தேர்ச்சி அட்டையை கொண்டுவந்து என்னிடம் நீட்டினான். அது ஐந்து பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு சிறிய புத்தகம்போல இருந்தது. அதைப் புரட்டிப் பார்த்தபோது எனக்குப் பிரமிப்பாக இருந்தது. ஒரு ஐந்து வயதுப் பிள்ளையின் அரையாண்டுத் தேர்வு அறிக்கை அது. ஒவ்வொரு விடயங்களும் மிக நுணுக்கமாகவும், விரிவாகவும் கூர்ந்து அவதானிக்கப் பட்டிருந்தன.

கீழ்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் உபதலைப்புகள் ஆக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு தலையங்கங்களுக்கும், கீழ் பந்தி பந்தியாக குறிப்புகள் எழுதப்பட்டிருந்தன. முடிவில் தரம் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

1. Creative Arts
2. Human Society and enviroments
3. Personal development, Helthy and physical education
4. Science & technology
5. English
6. Social Development
7. Mathamatics

எனது பேரக்குழந்தையின் வகுப்பில் 18 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். சிட்டினியிலுள்ள இந்த மழலைகள் பள்ளியிலுள்ள பத்துபிரிவுகளில் மொத்தமாக 180 குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள்.

இந்த தேர்வு அட்டையை தயாரிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு நேரம் செலவளிப்பார்கள் என்று யோசித்துப் பார்க்க வியப்பாக இருந்தது.

நினைத்துப் பார்க்கிறேன். எனது ஐந்து வயதில் முதன்முதல் பாடசாலையில் சேர்ந்தபோது ஒருபக்க தேர்வு அட்டை தந்தார்கள். அதில் பாஸ், பெயில் என்று இருந்ததுதான் ஞாபகம் வருகிறது.

இன்றைய படிப்புமுறை பிள்ளைகள் மற்றவர்களைச் சாராமல் தங்களது காலில் நின்று எதையும் சாதிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. வயதுக்கு மீறிய முதிர்ச்சியை அவர்களிடம் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. எதைப் பார்த்தும் பயந்து பின்வாங்கும் பழக்கத்தை அவர்களிடம் பார்க்க முடிவதில்லை.

அதேசமயம் இந் நாடுகளின் சட்டதிட்டங்கள் எம்மைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அவர்களுக்கு எது சரி, எது பிழை என்ற வகையில் நாம் கற்றுக்கொண்ட, பழக்கப்பட்ட சில விடயங்களைக் கற்றுக் கொடுப்பது சிரமமாக உள்ளது.

நிறைய விடயங்களைக்கற்றாலும், அதைச் செற்படுத்தக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்கு நல்ல புத்தகங்களை வாசிக்கும் பழக்கத்தை கொண்டுவரவேண்டும். நாம் படிக்கும் புத்தகங்கள் வயதிற்கு ஏற்ப அர்த்தங்கள் வேறுபடுகின்றன. ஒரே புத்தகத்தை நாம் பத்து வயதில் வாசிக்கும் போதும் ஐம்பது வயதில் வாசிக்கும்போதும் நம் எதிர்பார்ப்புகளோடு அர்த்தங்கள் வேறுபடுவதை உணரலாம். நாம் படிப்பதற்கும் பயனுள்ள புத்தகங்கள் இன்னும் நிறையவே உள்ளன.

”முதுமை என்பது எழுதத்தெரிந்த பேனா. ஆனால், மை இல்லை. இளமை என்பது மைநிரம்பிய பேனா ஆனால் எழுதத்தெரியவில்லை.”

எப்போதும் நாம் மகிழ்ச்சியாக வாழும் பழகிக்கொள்ளவேண்டும். மனம் விட்டுச் சிரிக்கவேண்டும். சிரிப்பு மனிதனுக்கு மட்டுமே உரித்தானது. வேறு எந்த ஜீவராசிகளாலும் சிரிக்கமுடியாது. கண்ணதாசன் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ”இருக்கத்தான் வந்தோம். ஆனால், நாம் இல்லாமல் போகிறோம்.” மனநிறைவுதான் வாழ்க்கை. குடும்பத்துடன் சேர்ந்து வாழும் பழக்கத்தை இளைய சந்ததிக்கு நாம் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும்.

நம்மைப் பார்த்தே நம் பிள்ளைகள் வளர்கிறார்கள். நாம் சொல்வதைக்கேட்டு அல்ல.

எங்கள் பாட்டி எங்களுக்கு உணவூட்டி மகிழும் விளையாட்டின் அழகை நினைத்துப்பாருங்கள். வெறுங்கையிலே கீரை கடைந்து ஒவ்வொரு விரல்களாக இது மாமாவுக்கு, இது மாமிக்கு என்று ஒவ்வொரு விரல்களையும் ஒவ்வொரு உறவுகளாக சொல்லி சோற்றோடு கலந்து கடைசி வாய் இது உங்களுக்கு என்று ஊட்டி எங்களைச் சிரிக்கப்பண்ணுவார். அடுத்தவர்களுக்கு கொடுக்கும்போது சிரித்துக்கொண்டே கொடுங்கள் என்ற பண்பாடு அது என்றே நினைக்கிறேன்.

குழந்தை எப்ப பார்த்தாலும் சிரிக்கும். ஆனால், இப்போ சிரி என்றால் ”ஏன் சிரிக்கணும்? என்று திருப்பிக்கேட்கிறது.

...தொடரும்...

”தீப்பெட்டியும் குச்சியும் உரசிக்கொண்டதில் பெட்டி எரியவில்லை. குச்சி எரிந்தது. ஏனெனில் குச்சிக்கு தலைக்கனம் அதிகம்.”

- படித்ததில் பிடித்து.

வண்ணிப் பிராந்தியத்தின் தற்போதைய நிலை

வண்ணி என்பது இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தின் பிரதான நிலப்பரப்புக்கு வழங்கப்படும் பெயர். இது மன்னார், முல்லைத்தீவு, மற்றும் வவுனியா மாவட்டங்கள் மற்றும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. இது தோராயமாக 7,600 சதுர கிலோமீட்டர் (2,950 sq miles) பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது. புவியியல் ரீதியாக, யாழ் குடாநாட்டில் இருந்து வண்ணி வேறுபட்டது, குடாநாட்டில் கிணறுகள் மூலம் நிலத்தடி நீர் நிலைகளால் நீர்ப்பாசனம் செய்யப்படுகிறது, அதே சமயம் வண்ணியில் ஆறுகள் மூலம் நீர்ப்பாசன குளங்கள் உள்ளன.

வண்ணி கிட்டத்தட்ட 570,000 (வவுனியா உட்பட) மக்கள் தொகையைக் கொண்டுள்ளது. இது இலங்கையின் மிகக் குறைந்த மக்கள்தொகை கொண்ட பிரதேசங்களில் ஒன்றாகும். மக்களுக்கு அடிப்படை சேவைகளை வழங்குவது பெரும் சவாலாக உள்ளது. வண்ணிப் பிரதேசத்தில் கணிசமான எண்ணிக்கையில் பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் உள்ளன. இந்த குழுவில் விதவைகள் (போர்), விதவைகள் (இயற்கை), கைவிடப்பட்ட பெண்கள், கணவர் ஊனமுற்றோர், கணவர் காணாமல் போனவர்கள் மற்றும் திருமணமாகாத பெண்கள் ஆகியோர் அடங்குவர்.

கிளிநொச்சி மத்திய கல்லூரி 2013 இல் தேசிய பாடசாலையாக தரமுயர்த்தப்பட்டது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் முதலாவது தேசிய பாடசாலை. இது நகரின் மையப்பகுதியில் உள்ளது. கணினி வளமையம் பள்ளியின் உள்ளே அமைந்துள்ளது. இங்கு சுமார் 2000 மாணவர்கள் மற்றும் 105 ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கின்றனர். கிளிநொச்சி இந்துக் கல்லூரி கிளிநொச்சியில் உள்ள ஒரு மாகாணப் பாடசாலையாகும்.

மக்கள் தொகை விவரங்கள் (2022):

வண்ணிப் பிரதேசத்தில் கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார் என மூன்று முக்கியமான மாவட்டங்கள் உள்ளன.

கிளிநொச்சி: கரைச்சி (78470), கண்டாவளை (27,377), பூநகரி (27,799) மற்றும் பச்சிலைப்பள்ளி (14,802) என நான்கு பிரதேச பிரதேசங்கள் உள்ளன.

முல்லைத்தீவு: துணுக்காய் (13,160), மாந்தை கிழக்கு (9983), ஓட்டு சுட்டான் (20280), கடற்பரப்பு (42,497), புதுக்குடியிருப்பு (42,373) மற்றும் வெலிஓயா (11,451)

மன்னார்: நகரம் (70,379), நானாட்டான் (22,611), முசலி (29476), மாந்தை மேற்கு (26328) மற்றும் மடு (14070).

வண்ணி பிராந்தியத்திலுள்ள பாலர் பாடசாலையின் விவரங்கள் (2022):

கிளிநொச்சி (220 பாடசாலைகள் மற்றும் 524 ஆசிரியர்கள்), மன்னார் (232 பாடசாலைகள் மற்றும் 307 ஆசிரியர்கள்), முல்லைத்தீவு (211 பாடசாலைகள் மற்றும் 387 ஆசிரியர்கள்). பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் மாத சம்பளம் 6000 ரூபாய். அவர்களில் சிலர் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களின் ஆதரவைப் பெறுகிறார்கள். குறிப்பாக மன்னார் மற்றும் முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் ஊழியர்களின் மாணவர் விகிதம் மிகவும் மோசமாக உள்ளது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. வண்ணிப் பிரதேசத்தை விட யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் முன்பள்ளிகள் (743) மற்றும் ஆசிரியர்கள் (1341) அதிகமாக உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாண பாலர் பாடசாலைகள் உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களிடமிருந்து கணிசமான அளவு ஆதரவைப் பெற்றதில் ஆச்சரியமில்லை.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் பல வெளிநாட்டு அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவர்களில் பெரும்பாலோர் குழந்தைகளின் அடிப்படைக் கல்வியில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் மட்டுமே சுகாதாரத் துறையில் கவனம் செலுத்துகின்றனர். வன்னிப் பிரதேசத்தில் பல காரணிகளால் கல்வி கற்பது மிகவும் விலையுயர்ந்த செயலாகும். வன்னிப் பிரதேசம் மிகவும் கடினமான பிரதேசமாக கல்வித் திணைக்களம் அங்கீகரித்துள்ளது. இந்த மாவட்டங்களில் கற்பிக்க ஆசிரியர்களுக்கு கூடுதல் கொடுப்பனவுகள் வழங்கப்படுகின்றன. மோசமான உள்கட்டமைப்பு, மோசமான தகவல் தொடர்பு, மருத்துவம் மற்றும் வீட்டு வசதியின்மை ஆகியவை மாணவர்களின் கல்வியை பாதித்துள்ளன. இந்த சவால்கள் இருந்தபோதிலும், மாணவர்களின் கற்றலை மேம்படுத்த பள்ளிகள் கடுமையாக உழைத்து வருகின்றன. இப்பகுதிகளில் கல்வியை மேம்படுத்துவது மிகவும் சவாலான ஒன்றாகும்.

தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களால் மேற்கொள்ளப்படும் பெரும்பாலான திட்டங்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

வருமானம் ஈட்டுதல் - சிறு வணிக வளர்ச்சிக்கான நுண்நிதி உட்பட ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலை மாணவர்களுக்கு அடிப்படை கல்வி மற்றும் பயிற்சி மற்றும் பாதுகாப்பான நீரை அணுகுவதன் மூலம் நீர் வழங்கல் மற்றும் சுகாதாரம்.

ஆஸ்திரேலியாவை தளமாகக் கொண்ட தமிழ் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் வன்னிப்பிராந்தியத்தில் பல்வேறு பணிகளில் பங்கெடுப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

- ஜெயரதன் - சிட்னி

வளர் : 5

எழுத்து ஒப்பு நோக்குனர்
- சாந்தா முருகானந்தன்

படங்கள் மற்றும் ஒவியங்கள் :
நன்றி google picture;

அட்டை ஒவியம் : ஒவியம் : ஹமீரா ரஜீவ்

**‘வளர்’ வாசகர்களுக்கு,
நீங்களும் எழுதலாம்!
வரவேற்கிறோம்.**



தனிமை

இண்டைக்கு தீவாளிநாள்.
நல்ல நாள் பெரியநாள்
ஒரு பிள்ளை,
ஒரு இனசனம்
ஒரு அயலட்டை
என்னட்டை வரவேண்டாம்!
வாழ்த்துச் சொல்லவேண்டாம்!
ஒருக்கா ரெலிபோனாவது அடிச்சுப்
பாத்திருக்கலாம்!

வயசுபோன நேர நேரத்தில
நான் அலம்புவன்தான்.
ஏலாக்கட்டத்தில என்னயே நான்
புழுகுவன்தான்.
பொறுக்கமாட்டினமே!

நான் எவ்வளவத்தைப்
பொறுத்திருப்பன்!
இந்த எண்பது வயதில
நான் ஏன்
தட்டந்தனியனாய்
இன்னுங்கிடந்து மாயவேணும்?
மாயவேணும்??

20.11.2023

- சின்னாசி

ஆய்வு இல்லாத செயல் ஆபத்தானது
செயல் இல்லாத படிப்பு வீணானது
- மேரி பியற்

Yarl IT Hub இன் Uki ஊக்கி

தொழில் வாழ்க்கையின் ஊக்கி

- catalyst for professional life

Yarl IT Hub இன் Uki பயிற்சி நெறி

Yarl IT Hub - அறிமுகம்

தாயகத்தில் தரமான கணினி கல்வி நடக்கிறது என்பதும் பலருக்கு இது பற்றித் தெரியாது என்பதும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகங்களில் சேர முடியாத மாணவர்கள், கணினி தொடர்பான துறையாக அல்லது தொழில் முனைவோராக முன்னேற இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகும். இந்த 6 மாத பாடத்திட்டத்தின் முழு நேர படிப்புகளுக்கு கட்டணம் எதுவும் இல்லை. மாணவர்களே, உங்கள் தொழில் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த பின்வரும் அறிமுகத்தைப் படித்து பலன்களைப் பெறுங்கள்.

- சுப. கிருஷ்ணானந்தன்

2011ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய Yarl IT Hub இன் பயணமானது 12 வருடமாக தொடர்கிறது. இது சமூகத்திற்காக சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் தன்னார்வல நிறுவனம் ஆகும். வடமாகாணத்தில் இளைஞர், யுவதிகள், தொழில்முனைவோர்கள் (entrepreneurs) மற்றும் மாணவர்கள் நலன் கருதி தன்னலமற்ற ரீதியில் (not for profit) செயற்பட்டு வரும் நிறுவனம் ஆகும். இது மாணவர்கள் இளைஞர்கள் யுவதிகள் மற்றும் தொழில் முனைவோர் போன்றோர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தன்னுடைய செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. Yarl IT Hub ஆனது வடமாகாணத்தை அடுத்த ஒரு Silicon Valley ஆக மாற்றுவதை நோக்கமாக கொண்டது என்றால் மிகை அல்ல.

பெரிய ஓவியம் வரைய தொடங்குவது சிறிய புள்ளியில்தான்.

Yarl IT Hub ஆனது பாடசாலை மாணவர்களின் புத்தாக்கத்திறனை (Innovation-Creativity) மேம்படுத்துவதற்காக Yarl Geek Challenge Junior எனும் creativity competition- புத்தாக்கபோட்டியையும், மாணவர்களின் STEAM (Science, Technology, Engineering, Arts and Mathematics) கல்விமுறையை மேம்படுத்தும் வகையில் புதிய பயணங்கள் எனும் செயற்திட்டத்தினையும் மாணவர்களின் புத்தாக்கம், ஆராய்தல் (Research), பரிசோதித்தல் (Testing) உருவாக்குதல்(Making) என மாணவர்களின் திறன்களை வளப்படுத்த Makerspace எனும் செய்முறை கற்றலை (Practical Learning) மேற்கொள்ள மாணவர்களுக்கு வழியமைத்து கொடுக்கும், மாணவர்களின்

இலத்திரனியல் கற்கையை (E-Learning) மேம்படுத்த aki. Coach எனும் தளத்தினை தரம் 6-13 வரையான மாணவர்களுக்கு பயன்தர கூடிய வகையில் அவர்களின் அனைத்து பாடங்களும் உள்ளடக்கி பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைய பரீட்சை வினாத்தாள்கள், கற்றல் சார்ந்த காணொளிகள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கி இது காணப்படுகிறது. தற்போது வடமாகாண பாடசாலைகளிடையே முயற்சியாண்மைக் கழகங்களை (Enterprises) உருவாக்கி மாணவர்களின் முயற்சியாண்மை (Entrepreneurship) சார்ந்த திறன்களை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் பாடசாலைகளுடன் இணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றது.

இளைஞர் யுவதிகளுக்காக அவர்களின் புத்தாக்கம் மற்றும் தொழில் முயற்சிகளை மேம்படுத்த Yarl Geek Challenge-Senior எனும் போட்டியையும், பெண்களின் சுய தொழிலை மேம்படுத்தும் நோக்கில் சுடர் (Sudar) எனும் செயற்திட்டத்தையும், ஏற்கனவே தங்களுடைய தொழிலை தொடங்கிய தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு அவர்களின் தொழிலை மேலும் விருத்தி செய்வதற்காக YGC Accelerator எனும் செயற்திட்டத்தையும், தகவல் தொடர்பாடல் தொடர்பான கருத்தரங்குகளையும், திறந்த மூல தொழிநுட்பங்களை (Open source technologies) பயன்படுத்தி பல செயற்திட்டங்களையும் என பல விதத்திலும் முயற்சியாண்மைக்கு (Entrepreneurship-தொழில்முனைவு) அடிப்படையான கட்டமைப்புகளை உருவாக்கி வருகிறது. இன்றைய தலைமுறையானது தன்னுடைய தேவைகள் அனைத்தையும் தொழிநுட்ப ரீதியாக செய்து கொள்ள வேண்டிய தேவை காணப்படுகிறது. மற்றும் இன்றைய போட்டி உலகில் தனக்கென ஒரு இடத்தை பிடிப்பதற்கும், நிலைத்து நிற்பதற்கும், ஒரு ஆளுமை கொண்ட மனிதராக மாறுவதற்கும் Yarl IT Hub ஆனது உதவுகின்றது.

Uki இனூடைய பயிற்சிநெறி

Uki Technology School ஆனது எமது மண்ணில் க. பொ .த உயர்தரத்திற்கு தோற்றிய பின்பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறாத, மற்றும் பல்கலைக்கழக கல்வியை தொடரமுடியாத மாணவர்களுக்காக 100% புலமைப்பரிசில்

மூலம் இப் பயிற்சி நெறி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.
 இது வரையான காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கற்கை நெறியானது தற்போது வவுனியா மாவட்டத்திலும் மேற்கொள்ளப்படவுள்ளது. இக் கற்கை நெறியானது மிகவும் அவசியமான மனித வளங்களை உருவாக்கவும் இருக்கின்ற மனிதவள தேவைகளை கருத்தில் கொண்டு, பல்கலைக்கழக கல்வியை தொடர முடியாத மாணவர்களின் நலன் கருதி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவ் ஊக்கிப்பயிற்சிநெறியைப்பூர்த்திசெய்யும்மாணவர்கள் முன்னணி கணனி மென்பொருள் அபிவிருத்தி நிலையங்களில் தம்மை இணைத்து கொள்ளவோ அல்லது தாமாகவே சுயமாக ஒரு தொழிலை தொடங்குவதற்கோ அவசியமான அறிவை இந்த 6 மாதகால பகுதியில் பெறுவார். இச் செயற்திட்டத்தை பல முன்னணி நிறுவனங்களுடன் (ITEE foundation, LBR, Serendip and Aravanai) இணைந்து Yarl IT Hub மேற்கொள்கிறது. அத்துடன் தகுதி வாய்ந்த விரிவுரையாளர்களால் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு, தொழிநுட்பவல்லுநர்களால் இப் பயிற்சி நெறிக்கான விரிவுரைகள் மேற்கொள்ளப் படுவதுடன் தொழில்வாய்மையான முறையில் தனிமனித ஆளுமை விருத்தி உள்ளிட்ட செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப் படுகிறது.

இது வரையான காலப்பகுதியில் 19 அணியினர் (Batches) தங்கள் கற்கையை எங்களிடம் பூர்த்தி செய்து உள்ளார்கள். அவர்களில் 25+ மாணவர்கள் தமக்காக ஒரு தொழிலை (Start-ups) ஆரம்பித்து உள்ளார்கள். இதுவரை ஊக்கியில் படித்த 500க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களுக்கு வேலை கிடைத்துள்ளது. இந்த வேலைகளை படதாரிகளுடன் போட்டி போட்டு பெற்றார்கள் என்பது குறிப்பிட வேண்டும்.

Uki பயிற்சிநெறிகள்

- Uki - Jaffna Center, (124, Rasavinthodam Road, Jaffna)
 Courses
 Full Scholarship Based Programs
 Project Management (4 Months)
 Full-stack Web Development (6 Months)
 -Digital Marketing (3 Months)
- Uki - Kilinochchi Center (No 423, Thirunagar, Kilinochchi)
 Courses
 Full-stack Development (6 Months)
 - Full Scholarship Based Program
- Uki - Vavuniya Center (No 57, 2nd Cross street, Vavuniya)
 Courses
 Full-stack Web Development (6 Months - Weekend) - On Demand Program
 Full-stack Web Development (6 Months - Weekdays)
 - Full Scholarship Based Program

தற்போது வவுனியாவில் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ள Full-Stack Web Development பயிற்சி நெறியானது 6 மாத காலப்பகுதியில் முழு நேரமாக (பல்கலைக் கழக கல்வியை தொடர முடியாத மாணவர் களுக்கானது)

முற்று முழுதாக 100% புலமைப்பரிசில்
 அடிப்படையிலும், பகுதிநேர பயிற்சி நெறியானது 6 மாத காலம் கட்டண அடிப்படையிலும் மேற்கொள்ள திட்டமிட்டுள்ளோம். இதற்கு விண்ணப்பிக்கும் விண்ணப்பதாரிகள் அவர்களுக்கான நேர்முகதேர்வின் போது தெரிவு செய்யப்பட்டு இவ் பயிற்சிநெறிக்கு உள்வாங்கப்படுவார்கள். இப் பயிற்சி நெறியானது முழு நேரமாகவோ, பகுதி நேரமாகவோ கற்பிக்கப்படும்.

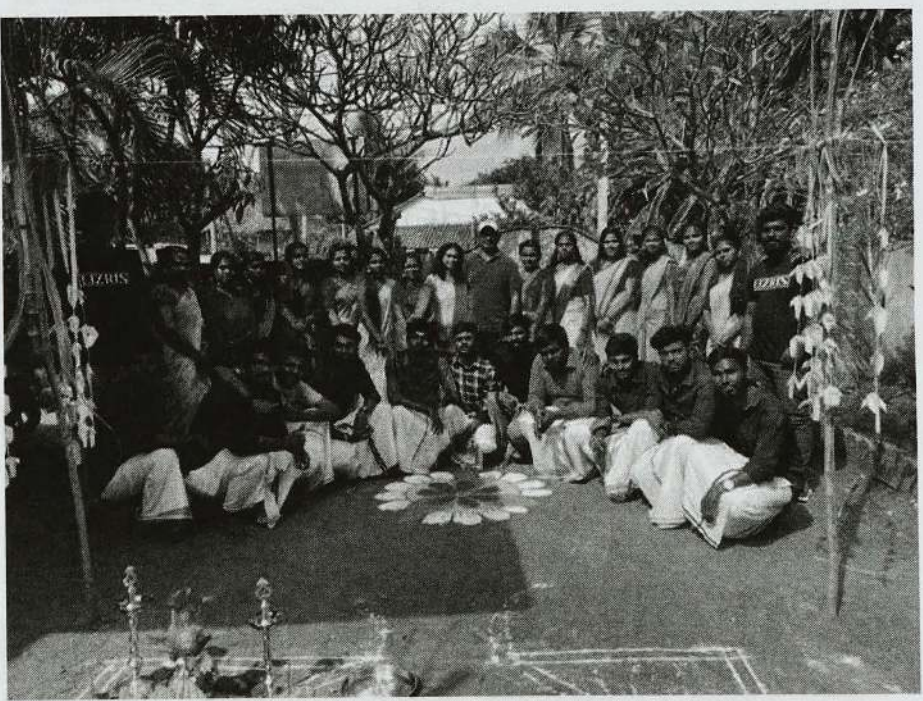
- இப் பயிற்சிநெறியில் பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளடங்கப்படும்.
- மென்பொருள் அபிவிருத்தி (Full-Stack Web Development)
 - அடிப்படை வணிகம் (Basic Business)
 - பேச்சு ஆங்கில மற்றும் தொடர்பாடல் திறன் (Spoken English & Communication Skill Development)
 - தனியாள் வழிகாட்டல் (Personal Coaching)

இதற்குரிய விண்ணப்பங்களை Yarl It Hub, No-57, 2nd Cross Street, Vavuniya என்ற முகவரியில் பெற்று கொள்ளலாம்.

அத்துடன் www.Uki.life எனும் இணையத் தளத்தினுடகவோ 024-222 2073 எனும் தொலைபேசி இலக்கம் மூலமாகவோ admin@uki.life மூலமாகவோ தொடர்பு கொள்ள முடியும்.

தகவல் : ஊக்கி உறுப்பினர்களும் ஊழியர்களும்

Thai Pongal at Uki-Nallur- 2023



ஊக்கியின் நல்லூர் பொங்கல் நிகழ்வு - 2023

கொருந்தி

what has happened to you?

என்று அவள் சொன்னாள்.

‘நெற்றியில் கொஞ்சம் திருநீறும் நரைத்த முடியும்’.

நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

பச்சையை ஏன் பசுமையான நினைவெனச் சொல்கிறார்கள்...?

இருவரும் நினைத்தனர். கேட்கவில்லை

‘நீங்கள் அல்லது நீ ஆன்மீகத்துக்கு மாறிக் கனகாலமோ...?’

‘வேறொன்றும் இல்லை
எனக்குப் பிடிச்சிருக்கு’

‘நீங்களுந்தான் கோவிலுக்கெல்லாம்
போறியலாம் கேள்விப்பட்டனான்.’

அந்த இடது கண்புருவத்திலும் நரை வீழ்ந்திருந்ததைக்
கவனிக்கத் தவறவில்லை அவன்.

மேலே ஜெற் விமானங்கள் நீல வானத்தில்
படங்கீறிக்கொண்டிருந்தன.

‘இந்தக் கல்லிலை இருப்பமா...’
‘ம்’

‘உன்னைப் பார்க்க வேணும் போலிருந்தது.
அதுதான் call எடுத்தனான்.
அவர் ஏதும் சொன்னவரா ...?’

‘ச். சீ’ அவர் ஒண்டும் சொல்லேல
எனக்குத்தான் கொஞ்சம் சங்கடமாய்
இருந்திச்சு. நீங்க இவ்வளவு நாட்கழிச்சு
இப்ப தேடி ஏதேனும் சுகமில்லையோ என நினைச்சன்’
என்றாள்

எல்லாமும் எல்லாமும் அறி நண்பர்கள்தான். இவனும்
சிறுவயதிலிருந்து எல்லா
எல்லாச் சமாச்சாரங்களும் பகிரும் நண்பர்கள்.

டே மச்சான் அவ்வின்ரை நம்பரை ஒருக்கா எடுத்துத்தா
பார்க்க வேணும் போல கிடக்கு

மூதேசி 40 வருசமாச்சு இப்பவும் அவளை நினக்கிறியோ
என்றான் நண்பன்.

அப்பப்ப கனவிலை வருவாள், மற்றும்படி ஒன்றுமில்லை
நல்லாயிருக்கு.... கதை

இந்தா மிச்ச விஸ்கியையும்
குடிச்சுப்போட்டுப் போய்க் குப்புறப்படு.

உனக்கும் பேரப்பிள்ளை இருக்கு, எனக்கும் இருக்கு, விசரே உனக்கு...?

என்ன மண்ணுக்கு இப்ப அவளை நினைக்கிறாய்....
நண்பன் கடிந்து கொண்டான்.

நண்பனல்லவா... அவனே
நம்பர் எடுத்து இச்சந்திப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தான்.
ஆயிரம் நன்றிகளை அவனுக்கு
சொல்லிவிட்டுத்தான் இவனும் வந்திருந்தான்.

ம்.... சொல்லு எப்படி உன் வாழ்வு கழிந்தது, இவ்வளவு நாட்களும்!
கேட்டான் இவன்.

‘வாழ்வு எல்லோருக்கும் கழிந்து கொண்டதானே இருக்கும்.
பிரிவும் சோர்வுமாய்...

நீங்கதானே குறிஞ்சிமலர் வாசிக்கச் சொன்னீங்க...
குறிஞ்சி மலரோ அல்லது பாவை விளக்கோ தெரியாது.
ஒரு வகை இலட்சியக் காதலாய்... நாம் சந்திச்சோம்.
பகிடி என்னெண்டா... சின்ன வயசிலேயே படிக்கத்தொடங்கிட்டம்...
காதலில் கரையத் தொடங்கிட்டம்
தெய்வீகக்காதல், உனக்கு நான் எனக்கு நீ எண்டெல்லாம்
நினைக்கத் தொடங்கிட்டம்’
என்றாள்.

‘ அடிப்பாவி நீயா இப்படியெல்லாம் கதைக்கிறாய்’
எங்கையடி படிச்சனீ?’ கேட்டான்.

‘ உங்களிடமிருந்துதான் ‘

அப்படியே அவளை அள்ளி அணைத்துக் கொஞ்சிவிடலாமா.....

நரை முடிகள் தடுத்துக்கொண்டிருந்தன.

‘ஏன் நீ இப்ப வெள்ளைச் சீலை உடுத்திக்கொண்டிருக்கிறாய்...?
கணவரை இழந்தாக்களெல்லோ கட்டுறது அது...?’
கேட்டான்.

‘காதலை இழந்தாக்களும் கட்டலாம்...’

மேலே மேலும் இரண்டு ஜெற் விமானங்கள் நீல வானத்தில்
படங்கீறிக் கொண்டிருந்தன.

இவன் தன் நண்பனுக்கு call பண்ணினான்.
‘ மச்சான் நான் இந்த இடத்திலை நிக்கிறேன், உடன வந்து
என்னைப் பிக்கப் பண்ணிக் கொண்டு போ, ப்ளீஸ்’





அஞ்சனம்

- அகரன் -

‘உனக்கு யார் உண்மையானவர்கள் என்று தெரியுமா?’ என்று என் அருகே வந்து உறுக்கிக் கேட்டான் பற்றிக். எனக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. ஏன் இந்த கேள்வியை சம்பந்தம் இல்லாமல் இந்த அதிகாலையில் கேட்கிறான் என்று சிந்தித்தபடியே பதில் இல்லாத மொழியில் புன்னகையை அவன் மீது தெளித்தேன்.

அவன் சுடுதண்ணி முகத்தில் சிரிப்பு என்கின்ற உணர்வு சம்பந்தமான எந்த தடையமும் இருந்ததே இல்லை. எப்போதும் யாருக்காவது குரல் வன்முறையை தயக்கமின்றி பாவிப்பான். நண்பர்களை சேர்க்கும் சிந்தனை அவனிடம் இல்லை. அவன் உடலில் இருந்து வந்த வேர்வை மணம் என் மூக்கை அடைந்த போது நான் குப்பையில் வீசுவதற்காக வைத்திருந்த கார்ட்போர்ட் பெட்டிகளை தனது ஒற்றைக் கையால் தூக்கி தன் இழுவை மிஷினில் வைத்துவிட்டு மிக வேகமாக திரும்பிச் சென்றான். ‘மெசி பற்றிக்’ என்று நான் சொன்ன ஒலி அவனை அடைந்திருந்தாலும் அதைக் கிஞ்சித்தும் மதிக்கவில்லை. இதுதான் எனக்கு கெட்ட கோபம் வாறது. ‘மனுசனா இவன்?’ என்று நினைத்தபடி அவன் சென்று மறையும் வரை அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றேன்.

அவன் என்னருகே வந்தாலே நடுங்க ஆரம்பித்து விடும். எல்லோருக்கும் கேட்கும் படி கத்தித்தான் கதைப்பான். கதைப்பது என்று சொல்ல முடியாது. அவன் வாய் திறப்பதே யாருக்காவது பேசுவதற்காகத்தான். அவன் பேச ஆரம்பித்தால் யாரும் அவனுக்கு பதில் சொல்வதில்லை. பதில் சொல்லவும் முடியாது. அதற்கிடையில் சம்பந்தப்பட்டவரின் மானம் கேள்விக்குறியாகிவிடும். காஃபி குடிக்க செல்லும்போது ‘இன்று நீ பற்றிக்கிடம் பேச்சு வேண்டினாய்’ என்று சக ஊழியர்கள் கூறி இழிப்பார்கள். எங்கள் முகாமையாளர் கூட மிக நிதானமாகவே அவனுடன் தொடர்பாடல் செய்வார்.

பத்து வருடமாக பிரெஞ்சு உணவகத்தில் குசினி அறையில் வேலை செய்தேன். பிரெஞ்சு மொழி வளரவில்லை. அந்த அறையில் வேலைசெய்த நான்கு பேரும் இலங்கையில் இருந்து வந்தவர்கள். தமிழ் மட்டுமே அங்கு மொழி. அதனால் பிரெஞ்சு பாசை ஆரம்ப கட்டத்தை தாண்டவில்லை. எனக்குப் பிறகு வந்த கம்சா மொழியையும் படித்து ஒரு பொருள் மாடத்தில் வேலையும் எடுத்துவிட்டான். ‘நீ இப்பிடயே தமிழ் கழுதைகளோடேயே காலம் தள்ளு’ என்று அடிக்கடி சொல்லுவான். அவளுக்கு பிரெஞ்சு நண்பர்களும் பெருகிக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

கம்சா எவ்வளவு விதம்விதமான நண்பர்களை வைத்திருக்கிறாள். நானோ பிரான்சில் வாழ்ந்தாலும் நாலு தமிழர்களை விட வேறு நண்பர்கள் கிடையாது. 110 நாடுகளை சேர்ந்தவர்கள் பாரிசில் வாழ்ந்தாலும் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலை ஒரு பரிசு கேடுதான். கம்சா அன்றொரு நாள் வாய்த்தர்க்கம் வந்தபோது 'உனக்கு சீட்டுக் கட்டுவோரை தவிர வேறு யாரைத் தெரியும் ? ' என்றாள்.

'ஓமடி..ஓம்' உன்னை இங்க எடுக்கிறதுக்கு இந்த சீட்டுத் தான் உதவினது. மறக்காத மண்டு ! " என்று நான் ஒருவாறு சமாளித்தாலும் உள்ளுக்குள் உடனடியாக அதிகமானவர்கள் வேலை செய்யும் நிறுவனமொன்றில் வேலை செய்ய வேணும் என்று நினைத்துக்கொண்டேன். கம்சாவின் நளிமான பேச்சும், நக்கலான வாளிப்புகளுக்கும் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேணும். இப்போது வேறு வேலை கிடைத்து விடுவதற்கான கல்வித் தகைமை இல்லை. கம்சாவிடமே ஒரு நாள் கௌரவத்தை விட்டு இப்படிக்கேட்டேன் ' அடி, உன்ர கடையில் சாமான் அடுக்கிற வேலை எதுவும் இருந்தா கேட்டு சொல்லு நான் வேலை மாறப் போறேன் ' என்றேன்.

' ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களை ஒரே இடத்தில் வேலைக்கு எடுக்க மாட்டினம். நீ Auchan Vélizy இல் வேலை தேடு. அது பிரான்சிலேயே மிகப்பெரிய கடை. ஆயிரம் பேர் வேலை செய்வதாக செய்தி வந்திருந்தது, பிரான்சில் அந்த நிறுவனம்தான் இரண்டாவது அதிக வருமானத்தை ஈட்டுது ' என்றாள்.

சொன்னவள் உடனே தன் மடிக்கணினியை எடுத்து மின்வலை வெளியில் தேட ஆரம்பித்தாள். ' என்ன ? உனக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி விடவா ? ' என்றாள். 'ம்' என்று விட்டு அவள் செய்வதை பார்த்துக்

கொண்டிருந்தேன். அவள் விரல்கள் பத்தும் பரதநாட்டியம் ஆடுவதுபோல இருந்தது. சில நிமிடங்களில் எனது சுயவிபர கோவையையும் தயாரித்து, வேலை தேடுவதற்கான விண்ணப்பத்தையும் ஓசான் தளத்திற்கு அனுப்பிவிட்டாள். ' இந்த மெயிலுக்கு பதில் வரும். அத அடிக்கடி பார் பார்க்காமல் கோட்டை விட்டுடாத ' என்றுவிட்டு தன் வேலையை பார்க்கப் போய்விட்டாள். அவளை நினைக்கும் போது பெருமையாக இருந்தாலும் அதை அவளுக்கு சொல்வதற்கு கூச்சமாகவும் இருந்தது. விண்ணப்பம் அனுப்பி சில கிழமையிலேயே காய்கறி பகுதிக்கான நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைப்பு வந்தது. காய்கறி பகுதியிலிருந்து அதன் முகாமையாளரும், பொறுப்பாளரும் என்னை நேர்முகம் கண்டார்கள். எனக்கு பொருட்கள் அடுக்கும் தொடரில் எந்த முன் அனுபவமும் இல்லை என்பதை சுயவிபரக் கோவை சொல்லிற்று. என்னை விசாரணை செய்தவர்கள் வினோதமான கேள்விகளைக் கேட்டனர். அதில் ஒன்று 'ஒரு நாளில் எத்தனை மணி நேரம் உடற்பயிற்சி செய்வாய் ? என்ன படம் கடைசியாக பார்த்தாய் ? ' ஏதோ நண்பர்கள் சேர்ந்திருந்து கதைப்பது போல் கதைத்தனர். எனக்கு மகிழ்ச்சியை கட்டுப்படுத்த முடியாமல் வீடு வந்தேன். மறுநாள் மின்னஞ்சல் மூலம் எனது விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டதாக தகவல் வந்தது.

' பைத்தியம் மாதிரி என்னத்த உளறிட்டு வந்தியோ தெரியாது ' என்ற கம்சாவின் வார்த்தைகள் தான் என்னை துன்புறுத்தியது. மீண்டும் அவள் விட்டாள் இல்லை. தொடர்ந்து அந்த பொருள் மாடத்தில் உள்ள எல்லா பகுதிக்கும் விண்ணப்பித்து விட்டாள். எனது மனமாற்றத்தை மிகச் சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவள்

கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு நின்றது தெரிந்தது. சில கிழமைகள் கழிய மீண்டும் பால் பிரிவிலிருந்து நேர்முக தேர்வுக்கான அழைப்பு வந்தது. என்னை அதன் முகாமை யாளர் விசாரித்தார். அவர் கட்டுக்கோப்பான உடம்போடு இருந்தார். முகத்தில் ஒரு சிறு மயிரும் முளைக்க விடமாட்டார் போல் இருந்தது. ஐம்பது வயதுகளை தாண்டி இருந்தாலும் உடல் முறுக்கேறி கை நரம்புகள் வெளியே ஓடிவிடும்போல் இருந்தது. அவரது செயல்களெல்லாம் ஒரு திட்டமிட்ட ஒழுங்கில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. என்னை ஆசுவாசமான ஒரு இருக்கையில் இருத்திவிட்டு அவர் எதிர் இருக்கையில் இருந்தார். எனது பெயரை சரியாக உச்சரிப்பதில் கவனத்தைச் செலுத்தி விட்டு சிறிய புன்னகையை மட்டும் வெளியேற்றி 'கனவானே உங்களைப் பற்றி நீங்களே கூற விரும்புவதை எனக்கு கூறுங்கள் ' என்றார்.

கிடைத்த வாய்ப்பை கச்சிதமாக பயன்படுத்த எண்ணினேன். இலங்கையிலிருந்து புறப்பட்டது ஏன் என்பது தொடங்கி பிரான்ஸ் வந்தடைந்தது அதன் பின்னரான எனது தொழில் அனுபவங்கள் பற்றி பட்டை தீட்டப்பட்ட ஒரு உரையை ஆற்றினேன்.

' எதற்காக பிரான்சுக்கு வந்தீர்கள் ? ' என்று அவர் கேள்வி என்னை உற்சாகப்படுத்திவிட்டது. இலங்கை அரசாங்கத்தை மிக நாகரீகமாக திட்டித்தீர்த்தேன். தனது கண்ணாடியை கழட்டி மேசையில் வைத்து விட்டு என்னை அவர் கூர்ந்து பார்த்தபோது அதிகம் உணர்ச்சி வசப்பட்டு விட்டேனா என்று எண்ணத் தோன்றியது.

' 15 ஆண்டுகளில் ஒரு புதிய நாட்டில் வந்து இத்தனை அனுபவங்களை நீ வைத்திருப்பதால் இத்தொழிலை நீ சீக்கிரம் பெற்றுக் கொள்வாய் என்று நினைக்கிறேன்.

இத்தொழிலுக்கு அனுபவம் முக்கியம். அது உன்னிடம் இல்லை. ஆனால் நான் உன்னை நம்புகிறேன். நாளை அதிகாலை 2 மணிக்கு உன்னால் வேலையை தொடங்க முடியுமா ? ' என்றார். உடனடியாகவே 'முயன்று பார்க்கும் ஒப்பந்தத்தை' மூன்று மாதத்திற்கு மின்னஞ்சல் மூலமே ஒப்பந்தம் இட்டேன். அந்தக்காலத்தை கடந்தால் நிரந்தர ஒப்பந்தம் கிடைத்துவிடும். மறுநாள் அதிகாலை இரண்டு மணிக்கு தூக்கமும், நானும் அந்த இடத்தை அடைந்த போது அந்தப் பெரு மாடம் உழைக்கும் மனிதர்களால் நிறைந்திருந்தது. மின்னிழுப்பான் வண்டிகளில் நிறைந்த பொருட்களுடன் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பகுதிகளை நோக்கி சென்றபடி இருந்தனர். பால்பகுதிக்கு பொறுப்பான நிர்வாகி என்னை வந்து இனம் கண்டு அழைத்துச் சென்றார். சற்று பெருத்த தோற்றம். இயல்பான சினேகபூர்வமான மொழியில் ஒவ்வொருவரையும் அறிமுகப்படுத்தினார். எனக்காக உடை, பாதணி, பொருட்களை சேகரிக்க வைக்கும் அறை என்பனவற்றை காட்டிய பின் 'இன்று நீங்கள் தொமாவுக்கு உதவியாக இருந்து வேலையை கற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார். தொமா இனிப்பு வகையான பால் கட்டிகளிற்கு பொறுப்பாளர். ஜோன் குலுட் வராத நாட்களில் அதன் பொறுப்பை தொமா எடுத்துச் செய்வான். திகதி-களை அவதானிப்பதும் வேகமாக பொருட்களை எப்படி அடுக்குவது என்றும் தொழில் சூட்சுமங்களையும் நடைமுறை-களையும் கூறிவிட்டு ஒய்வெடுக்க சென்று விட்டான். மீதி வேலைகளை நான் செய்து கொண்டிருந்தேன். மறு பகுதியில் போலியோ வால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கையுடன் இடது கையை மட்டும் பாவித்து பாரமான பொருட்களை தூக்குவதில் இருந்து அந்த

மின் பாரம் தூக்கி இயக்குவது வரை இரண்டு கைகள் இருக்கும் என்னை விட வேகமாக பற்றிக் இயங்கிக் கொண்டிருந்தான். எனக்கு அவனைப் பற்றித்தான் நினைவுகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சற்று நேரத்தில் என் அருகே வந்தவன் 'இப்படி வேலை செய்தால் எப்ப முடிக்க போகிறாய் ? இங்கே எதற்கு வந்தாய் ?!' என்று எல்லோருக்கும் கேட்கும் படி என்னை நோக்கி கேட்டான். அப்போது அங்கே வந்த தொமா சைகை மூலம் 'அவனுக்கு மூளை சரியில்லை. நீ ஒன்றும் கதைக்காதே' என்றான். நண்பர்களை தேடி வந்த எனக்கு முதல் நாளிலேயே எதிரி கிடைத்து விட்டான் என்று நினைத்துக்கொண்டேன். பற்றிக் எல்லோருக்கும் கேட்கும் படி அப்படி பேசியது எனக்கு உள் கோபத்தை உண்டு பண்ணிற்று. அந்த அதிகாலை இரவில் அங்கு 250 பேர் வேலை செய்தார்கள். எனது பால் கட்டி பிரிவில் மட்டும் 10 பேர் வேலை செய்தார்கள். 'உங்கள் எல்லோரிலும் ஏன் பற்றிக் கோபக்காரனாக இருக்கிறான்' என்று தொமாவிடம் கேட்டேன். '25 வருடமாக இங்கே வேலை செய்கிறான். யாருடனும் ஒத்துப் போக மாட்டான். அவனுக்கு ஒரு கை இயங்காததால் முகாமையா-ளராலும் வேலையால் நிறுத்த முடியவில்லை. அவன் என்ன பேசினாலும் நீ எதிர்த்து பேசாதே அவன் ஒரு மொக்கன்' என்றான். எனக்கு இப்படி ஒருவனோடு எப்படி தொடர்ந்து வேலை செய்ய முடியும் என்று மனதுக்குள் போராட்டம் வெடிக்க ஆரம்பித்தது. வேலைக்குச் சென்று ஆரம்ப நாட்களில் எட்டு வகையான எனது பிரிவுகளிலும் துணை வேலையாளாக இருந்தேன். அப்போது எங்கள் பிரிவில் வேலை செய்வவரையும் 7 ஆயிரம் வகையான பால்வினைப் பொருட்களையும் பொதுவாக அறிந்தேன். ஒவ்வொருவரும்

அதிகாலை வேலையை எப்படி தெரிவு செய்தார்கள் என்று அவர்களிடம் அறிய ஆவலாக இருந்தேன். மனிதர்கள் தூங்க விரும்பும் நேரத்தில் வேலையை தெரிவு செய்திருப்பவர்களை பார்க்கும்போது அதிர்ச்சியாக இருந்தது. எல்லோருமே 10, 15, 20, 25 வருடங்களாக இந்த இரவு வேலையை செய்கிறார்கள். இப்படி இரவுகளில் உலகம் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை தூங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அறிய வாய்ப்பு இருக்காது என்று தோன்றியது. இரவு வேலை செய்வதால் ஐந்து ஆண்டுகளில் முன்னதாக தம் ஓய்வு காலத்தை பெற முடியும் என்று தொமா கூறினான். அவனது வாழ்வின் இலக்கு ஐந்து ஆண்டுகால ஓய்வு நாட்களை பெறுவதில் இருந்தது. பொறுப்பாளராக இருக்கும் ஜோன் குலுட் சிறந்த நிர்வாகியாகவும், ஆழமான நினைவாற்றல்காரனாகவும் இருந்தான். தனது பகுதியில் இருக்கும் 7 ஆயிரம் பொருட்களும் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்று தான் நின்ற இடத்தில் இருந்து சொல்பவன். ஒரு நாள் தொமாவிடம் ஜோன்குலுட்டின் திறமை பற்றி நான் வியந்த போது 'அவன் அணுவியலில் அறிவியல் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவன். அவன் மனைவிக்கு ஏற்படும் வலிப்பு நோயால் பிள்ளைகளை பகலில் பார்ப்பதற்காக இந்த இரவு வேலைக்கு வந்தவன்' என்றான். பற்றிக்கின் விடுமுறை நாள் ஒன்றில் அவனது பகுதியை என்னை கவனித்துக் கொள்ளும்படி சொன்னார். அவனது இரு நீளமான பகுதி-களையும் நான் மிகவும் கவனமாக மிகவும் சுத்தமாக செய்தேன். பழைய பெட்டிகளை எடுப்பது முறையாக அதை நேராக வெட்டுவது புதிய பொருட்களை மிகவும் ஒழுங்கான முறையில் அடுக்குவதும் பின்னர் தூர நின்று அதன் அழகை தரிசிப்பதுமாக இருந்தேன் .

என் அருகில் லெத்தீசியா வெண்பாற் கட்டிகளுக்கு பொறுப்பாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்போது தான் அவள் தனக்கு ஓரளவு தமிழ் மொழி விளங்கிக் கொள்ள முடியும் என்றாள். நான் 'எப்படி.. எப்படி..' என்று ஆர்வமானேன். 'எனது பாட்டி தமிழ். பாட்டன் பிரெஞ்சுக்காரன். அவர்கள் பாண்டிச்சேரியைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்று கூறினாள். அதன் பின் அவளது தோற்றத்தை உற்றுப் பார்த்தேன். அவள் வினோதமான கலவையாக இருந்தாள். உடற்பயிற்சிக்கு அணியும் ஆடையுடன் வாசனை வீசும் திரவியங்களும் அவளோடு இருந்து. தான் ஒரு குப்பூ ஆசிரியர் என்றும் மாலை நேரங்களில் குப்பூ கற்றுக் கொடுப்பதால் இந்த வேலையை தெரிவு செய்வதாகவும் கூறினாள். (என்னிடம் இருந்த தூக்கம் மின்னல் போல் வெளியேறிதை நானே கண்டேன். 'ஒரு பூ குப்பூ ஆசிரியராக இருக்கிறது' என்ற வரியை அவளிடம் கூறாமல் விட்டதால் பின்னர் வருந்த நேரிட்டது.)

இந்திய தத்துவவியல், தமிழின் தொன்மை, போதிதர்மர் பற்றி எனக்கு கூறியபடி வேலை செய்தாள்.

மறுநாள் எனக்கு பால் கட்டிகளுடன் இணைந்து இருந்த முட்டை வகைகளில் வேலை இருந்தது. அப்போது அதிகாலை 3 மணி. பற்றிக் என்னை நோக்கி வந்தான்

'நீயா நேற்று என் பகுதியில் வேலை செய்தாய் ?'

'ஓம்'

'நீ வேலை செய்தது போல் நடித்து இருக்கிறாய் ! ஒன்றுமே செய்யவில்லை ! நீ ஏன் இரவில் மினக்கட்டு இங்கே வரவேண்டும்' என்று கத்தினான்.

எனக்கு நாடி அடங்கிவிட்டது. ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அவன் கத்தியது லெத்தீசியாவுக்கு மட்டுமல்ல அந்த மாடத்தில் வேலை

செய்த எல்லோருக்கும் கேட்டு விட்டது. எல்லோரும் தங்கள் மறைவிடங்களில் இருந்து எட்டிப் பார்த்தனர்.

அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறி சென்றபோது லெத்தீசியா என்னை அழைத்தாள்.

'அவனுக்கு என்னை பிடிக்கவில்லை நான் வேறு நிறம் என்பதால் அவன் என்னிடம் நிற வெறியோடு இருக்கிறான்' என்றேன்.

'நீ அத பத்தி யோசிக்காத. அவன் எல்லோரிடமும் அப்படித்தான். நீ புதிதாக வந்திருக்கிற படியால் உன்னுடன் 'பாசம் அதிகம் காட்டுகிறான்' அவ்வளவுதான்' என்று முதுகில் தட்டி அனுப்பினாள்.

அச்சம்பவத்திற்கு பிறகு பற்றிக்கிடம் அதிகம் நான் பேசுவதில்லை. அதிகாலை வணக்கம் கூட அவனுக்கு சென்று வைப்பதில்லை. எனக்கான நிரந்தரமான பகுதியாக முட்டை வகைகள் ஒதுக்கப்பட்டது. சக வேலை நண்பர்கள் வாழ்த்துக்கள் சொன்னார்கள். இவ்வளவு சீக்கிரமாக ஒருவருக்கும் எங்கள் முகாமையாளர் தனியே ஒரு பகுதியை கொடுக்கவில்லை என்றார்கள். தனியான பகுதி தரப்பட்டதால் பற்றிக்கின் முகத்தை இனி பார்க்கத் தேவை இல்லை என்ற நிம்மதி ஏற்பட்டது. முட்டைகளில் 35 வகையான முட்டைகள் அதில் காடை முட்டை வரை இருந்தது. ஒவ்வொரு கோழி வளர்ப்பு முறைகளின் படியும் கோழிகளின் வகைகளின் முட்டைகளின் தரம் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. முட்டைகள் மிக முக்கியமான கண்காணிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவை. ஏழு நாட்கள் முடிவடையும் திகதி இருக்கும்போதே அவற்றை வெளியே எடுத்து விட வேண்டும். புதிய முட்டைகளை அடுக்கி விட வேண்டும். அந்த ஏழு நாட்களுக்குள் அகற்றப்படும் முட்டைகள் சமூக நிறுவனங்களுக்கு காலை

வேளைகளில் கொடுக்கப்படும். பால்களில் 40 வகையான பால்களின் வகைகள் இருந்தன. அவை பெரும் பொதிகளில் வந்த வண்ணம் இருக்கும். இவை இரண்டையும் அதிகாலை இரண்டு மணியிலிருந்து காலை 9 மணி வரை ஒழுங்குப்படுத்தி நிரப்பி வைப்பது என் வேலை. அந்தப் பகுதியின் எல்லா சூட்சுமங்களையும் அறிந்து கொண்ட ஒரு நாள் முகாமை யாளர் அவசரக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார்.

அவர் பேசுகையில் 'சென்ற கிழமையின் வருமானத்தில் எமது பகுதி முதலிடம் பெற்றிருக்கிறது. 48 ஆயிரம் யூரோக்கள். எல்லோருக்கும் வாழ்த்துக்கள். ஆனால் ஓர் பிரச்சனையும் வந்துள்ளது. இங்கிருந்து சென்ற கெட்டுப்போன முட்டை ஒன்றை ஒரு குழந்தை சாப்பிட்டு விட்டது. அதை எங்கள் குழு ஆராய்ந்த போது அந்த முட்டை சென்ற வியாழக்கிழமை இங்கிருந்து சென்று இருக்கிறது' என்றார்.

எல்லோரும் என்னை பார்த்தார்கள். என் உடல் நனைய ஆரம்பித்தது.

முகாமையாளர் ஒரு புன்சிரிப்போடு என்னைப் பார்த்தபடி மேலும் பேச ஆரம்பித்தார்.

'ஆனால் அந்த முட்டை சரியான திகதியில்தான் இருந்திருக்கிறது. அதனால் அதற்கான பொறுப்பை முட்டைகளை விநியோகிக்கும் நிறுவனத்தை நோக்கி திருப்பி விட்டிருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த குழந்தைக்கு எமது நிறுவனம் 2 லட்சம் யூரோக்களை செலுத்த வேண்டியேற்பட்டிருக்கும். எல்லோரும் திகதிகளை பார்வையிடுவதில் அக்கறையோடு இருங்கள்.'

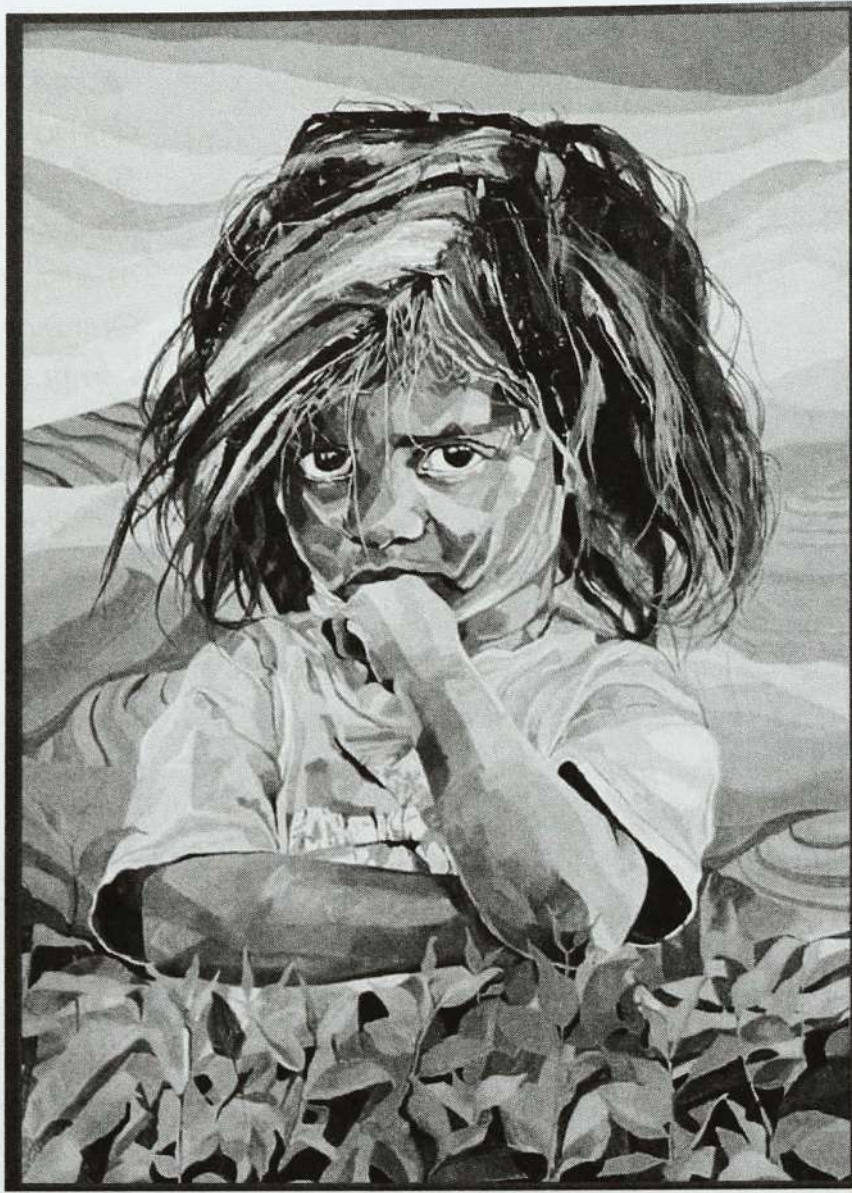
முகாமையாளரின் வார்த்தைகள் முடிந்ததும் எனக்கான உயிர் மீண்டும் வந்து சேர்ந்தது. அப்போது எல்லோருக்கும் முன்னால் 'சிறிய இடைவெளியில்

தப்பிவிட்டாய் ! கவனமாக வேலை செய் !' என்று பற்றிக் கத்திச் சொன்னான். எனக்கு கோபம் வந்து மூக்கில் நின்றது. 'மண்ணாங்கட்டி இவனுக்கு ஒருநாள் வெளுக்கிறனோ இல்லையோ பார்' என்று கம்சாவுக்கு குறுஞ்செய்தி அனுப்பினேன். 'எருமை ! போனா போன வேலைய மட்டும் பார்.' என்று பதில் அனுப்பினான். 'இல்லையடி உந்த சொத்தியனுக்கு நான் வேலை செய்யிற பிடிக்கேல்' என்று பதில் இட்டேன். பற்றிக் தவிர எல்லோரும் சினேகமாக இருந்தார்கள். அவரவர் தங்கள் வேலைகளில் ஊறி இருந்தார்கள். எனக்கு நிரந்தர ஒப்பந்தம் கிடைத்ததும் பற்றிக்குக்கு பாடம் படிப்பிக்க வேண்டும் என்று உள்ளூக்குள் ஒரு திட்டமிட்டுந்தது. இச்சம்பவம் நடந்து மறுநாள் எனது மின் காவியில் இரண்டு தட்டுகளிலும் முட்டைப்பெட்டிகளை ஏற்றியபடி எனது பகுதி நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தேன். இரண்டு தடவைகள் நடப்பதை குறைப்பதற்காகவே அதைச் செய்தேன். அப்போது எதிரே பற்றிக் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைக் கண்டதும் ஒருவித பதட்டம் ஏற்பட்டதை காட்டாமல் சென்றேன். என்னை நோக்கி 'கவனம் விழுகிறது கவனம் விழுகிறது..' என்று அவன் கத்தினான். 'விசரன் இன்றைக்கும் என்னுடன் பிரச்சனைப்பட போகிறான்' என்று நினைத்தபடி திரும்பினேன். இரண்டாவது தட்டில் இருந்த ஆயிரம் முட்டைகளை அடுக்கி வைத்த பெட்டி என் மீது விழுந்தது. ஆயிரம் முட்டைகளுக்கு கீழ் நான் விழுந்து கிடந்தேன். பற்றிக் ஏதேதோ கத்தியபடி முட்டைகளில் இருந்து என்னை மீட்டெடுத்துக் கொண்டிருந்தான். தலையில் வலி ஏற்பட்டாலும்

முட்டையில் நனைந்திருந்த என் தோற்றம் என்னை நினைத்து நானே சிரிக்கும்படி ஆகிவிட்டது. அதற்கிடையில் சம்பவத்தை பார்த்து சிரிக்க பலரும் கூடி விட்டனர். 'உனக்கு உண்மையான விசர்' என்று பற்றிக் கத்த ஆரம்பித்தான். எனக்கு அவனில் படு கோபம் வந்தது. விழுந்து கிடப்பவனை எவனாவது பேசுவார்களா ? என்னை அந்த இடத்தில் விட்டு எழுந்திருக்க வேண்டாம் என்று கத்திவிட்டு அவன் அவசர மருத்துவ வண்டிக்கு அழைப்பு எடுத்து விட்டான். எழுந்திருந்தால் அவன் இன்னும் கத்துவான் என்பதால் அப்படியே நான் விழுந்தபடியே கிடந்தேன். பின்னர் அதிகாலை 3 மணிக்கு வைத்தியசாலை அனுப்பப்பட்டேன். தலையில் ஏற்பட்ட அடியின் ஆழம் C5, C4 எலும்புகளை தாக்கி இருப்பதாக வைத்தியர்கள் சொன்னார்கள். கழுத்தை திருப்ப முடியாத வலியால் ஒரு மாத வைத்திய விடுப்பில் இருந்தேன். 50 வீத வேலைக்கான அனுமதியை வைத்தியர்கள் தந்ததும் பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் அதி காலை இரண்டு மணிக்கு வேலைக்கு சென்றேன். எல்லோரும் வந்து நலம் விசாரித்து விட்டு சென்றார்கள். பற்றிக்கை காணாதது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஒரு மணி நேரம் வேலை முடிந்திருந்த போது என்னைத் தேடியபடி பற்றிக் வந்தான். 'உனக்கு யார் உண்மையானவர்கள் என்று தெரியுமா ?' என்று கத்தியபடி கேட்டான். ஒன்றும் பறையாமல் தோளை எழுப்பி, கையை விரித்து விட்டு வேலை செய்ய ஆரம்பித்தேன். எனது பகுதியில் அடுக்கப் பட்டிருந்த கார்ட்போர்ட் குப்பைகளை எடுத்துச் சென்ற பற்றிக் மீண்டும் வந்தான். 'ஏன் அப்படி கேட்டாய் ?' என்றேன்.

'உனக்கு தெரியுமா நீ வைத்திய விடுப்பில் இருந்தபோது இங்கு உன்னோடு சிரித்துச் சிரித்து பேசிய எல்லோரும் முகாமையாளருக்கு 'நீ பொய்யான விடுமுறைக்காரன்' என்று இகழ்ந்தார்கள்' என்று என் காதோரம் வந்து சொன்னான். அவன் கத்தாமல் கூறிய வார்த்தைகள் மூளை எங்கும் நிறைய முன்னரே தன் ஒற்றை கையால் மின் பாரம் தூக்கியை நகர்த்தியபடி வேகமாகச் சென்றான். வளர்ந்திருந்த முடி அழுகை மரத்தின் விழுதுகள் போல ஆடியபடி சென்றது. அன்று வேலை முடியும்போது முகாமையாளர் எல்லோரையும் சந்திக்க விரும்பினார். எங்கள் பகுதியின் முன்னேற்றம், சாதக , பாதகங்கள் பற்றி கூறிவிட்டு இறுதியாக என்னைப்பற்றி இப்படிக் கூறினார் 'திரு மகேந்திரன் சாரங்கன் , முயன்று பார்க்கும் ஒப்பந்தத்தில் இருப்பதால் அவரை இன்றில் இருந்து நிறுவனம் வேலை நீக்கம் செய்கிறது. அதற்காக நான் வருந்துகிறேன்.' எல்லோரும் சென்றுவிட்டார்கள். எனது உடைமாற்றும் திறப்பு, கட்டளை இயந்திரம் போன்றவற்றை ஒப்படைக்க முகாமையாளரின் அறைக்குச் சென்றேன். பற்றிக் அங்கு எனக்காக வாதாடிக் கொண்டிருந்தான். நான் கதவோரம் உள்ள மேசையில் அவற்றை வைத்துவிட்டு வெளியேறினேன். சற்று நேரம் காருக்குள் அமர்ந்துவிட்டு புறப்படும்போது 'சாரங்கன் சாரங்கன்' என்று கத்தியபடி ஓடி வந்தான் பற்றிக். அவனது ஒரு கை பறவையின் இறகு போல எழுந்து...எழுந்து விழுந்தபடி என்னை நோக்கி வந்தது.

○



மலையகம் 200

துயரங்களைப் புரிந்து கொள்வதும் அதைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு முயற்சிப்பதும் முதன்மையான பண்பாடாகும். விடுதலைக்கான உந்துதலின் அடிப்படை இது. மாணுட நேசிப்பின் கண்கள் இந்தப் புரிதலிருந்தே விழிப்படைகின்றன.

நம்முடைய துயரங்கள்தான் பெறுமதியானவை. வலி கூடியவை என்றில்லை. உலகில் எவருடைய துயரங்களுக்கும் ஒரே பெறுமதியே. ஒரே வலியே. இலங்கையில் மலையக மக்களின் வலியும் துயரமும் நீண்டது. நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தது. பேசும் பொருளாகவும் பேசாப் பொருளாகவும் நீடிக்கும் இந்தத் துயரத்தைப் பேசும், பகிரும், வெளிப்படுத்தும், இதைத் துடைக்க முற்படும் வகையில் மலையக மக்களின் “வலியும் வாழ்வும்” என்ற கருப்பொருளில் லண்டன் “விம்பம்” அமைப்பு இலங்கையில் வெளிப்பாட்டுப் போட்டிகளையும் ஓவியக் காட்சிப்படுத்தலையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

சிறுகதை, கட்டுரை என்ற எழுத்துப் போட்டிகளோடு ஓவியப் போட்டியையும் விம்பம் நடத்தியது. அதிலே தெரிவு செய்யப்பட்ட படைப்புகள் நூலாக்கம் பெறவுள்ளன. அதற்கான வேலைகள் நடக்கின்றன. போட்டியிலே வெற்றியீட்டியோருக்கு ஓவியக் காட்சி நிகழ்மிடங்களில் வைத்துப் பரிசு வழங்கப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரி, பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரி, கிளிநொச்சியில் விவேகானந்த வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பில் YMCA மண்டபம், ஹட்டனில் நகரசபை மண்டபம் என ஐந்து இடங்களில் பத்து நாட்களாக இந்த ஓவியக் காட்சிப்படுத்தல் நிகழ்ந்துள்ளது.

100 வரையான ஓவியங்கள் போட்டிக்கு வந்திருந்தன. நீர்வண்ண ஓவியம், chalk colour ஓவியங்கள், பென்ஸில் ஓவியம், எண்ணெய் வண்ண ஓவியம் என எல்லாவகையான ஓவியங்களும் வரையப்பட்ட ஊடகங்களும் அப்படித்தான். தாள், துணி, அட்டை எனப் பலவற்றில். தவிர, யதார்த்தப்பாணி ஓவியங்கள், நவீன ஓவியங்கள், அரூப ஓவியங்கள், காட்டுன் பாணி ஓவியங்கள் என வெளிப்பாட்டு முறைகளும் பல விதமானவை. ஓவியங்களை வரைந்தவர்களும் அப்படித்தான். மலையகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் மலையகத்துக்கு வெளியே வடக்குக் கிழக்கு

மற்றும் இலங்கைத்தீவின் அனைத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும் என 60 க்கு மேற்பட்டோர். ஆண்கள், பெண்கள், மாணவர்கள், ஓவிய ஆசிரியர்கள் எனப் பல நிலைப்பட்டவர்களும்.

இவ்வாறு திரண்ட ஓவியங்களைக் காட்சிக்கென ஒருங்கிணைத்தார் விம்பத்தின் அமைப்பாளர்களில் ஒருவரான ஓவியர் கே.கே.ராஜா. அவரே எல்லா இடங்களிலும் ஓவியக் காட்சிகளையும் நடத்தினார். ஒவ்வொரு இடங்களிலும் பார்வையாளர்கள் திரண்டனர். சில இடங்களில் இதைக்குறித்த உரையாடல்களும் நடந்தன. கிளிநொச்சியில் நடந்த ஓவியக் காட்சியில் மலையகத்திலிருந்து வடக்கு நோக்கி இடம்பெயர்ந்து வந்த மக்கள் கலந்துகொண்டு தாங்கள் சந்தித்த - சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் நெருக்கடிகளைப் பற்றியும் தங்களுடைய புதிய வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்க்கைச் சவால்களைப் பற்றியும் பேசினார்கள். இதைவிட எழுத்தாளர்கள், நாடகக் கலைஞர்கள், ஒளிப்படவாளர்கள், ஊடகர்கள் எனப் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

இந்த ஓவியக் காட்சி மலையகத்துக்கு அப்பால் மலையக மக்களின் துயரத்தையும் வலியையும் பேசியது. இதற்கு ஒரு உதாரணம், இந்தக் காட்சியைப் பார்த்த மாணவர்கள் சொல்லும்போது, பாடசாலைச் சுற்றுலாவின்போது மலையகத்தில் தாம் பார்த்த காட்சிகள் வேறு. இங்கே இந்த ஓவியங்களில் பார்க்கின்ற காட்சிகள் வேறு. ஆனால், இரண்டும் மலையகத்தில்தான் உள்ளன. இரண்டும் மலையகத்தைப் பற்றியவையே. வெளியே சாதாரணமாகப் பார்க்கும்போது, பச்சைப் பச்செலெனத் தெரியும் மலைகளும் அங்கே வரிசை வரிசையாக தேயிலைக் கொழுந்து பறிக்கின்ற அல்லது றப்பர் பால் எடுக்கின்ற மனிதர்களும் அழகானவை என்றே நினைத்தோம். ஆனால், அந்த அழகிய காட்சிகளுக்குப் பின்னே இவ்வளவு பெரிய துயரமும் வலியும் உள்ளதே என்பதை இந்த ஓவியங்கள் எங்களுக்குச் சொல்கின்றன. இனி மலையகத்தைப் பார்க்கும் எங்களுடைய பார்வை வேறாகவே இருக்கும். அந்த மக்களுடன் எங்களை இணைத்துக் கொள்கிறோம் என்றனர்.

கலையின் தொழிற்பாடும் வெளிப்பாடும் இப்படித்தான் தூண்டல்களை நிகழ்த்துவதுண்டு. அது இங்கே நிகழ்ந்திருக்கிறது. விம்பத்தின் முயற்சி மலையக மக்களின் நூற்றாண்டுத் துயரைத் துடைப்பதில் பெரிய பங்களிப்பைச் செய்வதாகவே உள்ளது.

இந்த ஓவியப் போட்டியில் வெற்றியீட்டியவர்களின் ஓவியங்கள் எதிர்காலத்தில் விற்பனை செய்யப்படலாம். விம்பம் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கலாம். அது அந்த ஓவியங்களுக்கும் அவை முன்வைக்க விரும்பிய நோக்கத்துக்கும் ஓவியங்களை வரைந்த ஓவியர்களுக்கும் பயனாக இருக்கும். இதில் முதலாவது பரிசைப் பெற்ற ஓவியம் மலையகம் - புசல்லாவையைச் சேர்ந்த தங்கேஸ்வரன் என்ற ஓவிய ஆசிரியருடையது. இரண்டாவது பரிசைப் பெற்ற ஓவியம், கண்டி பெரதெனியாவைச் சேர்ந்த திருமதி R.K.S. கூரேயினுடையது. மூன்றாவது பரிசைப் பெற்ற ஓவியம், கிழக்கு மாகாணம் - அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த திருமதி ஹமீரா ரஜீவினுடையது. இந்த இதழின் அட்டைப்படத்தில் ஹமீரா ரஜீவினுடைய ஓவியமே இடம் பெற்றுள்ளது.

இந்தப் பெரிய அழகிய வளமுடைய மலைகளில் தன்னுடைய எதிர்காலத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கும் சிறுவனின் ஏக்கம் நிரம்பிய பார்வையை ஹமீரா ரஜீவ் தீட்டியிருக்கிறார். இந்தச் சிறுவனின் பார்வையை எதிர்கொள்வது சாதாரணமானதல்ல. நம்முடைய அறிவையும் மனச்சாட்சியையும் உலுப்புவது.

இப்படி ஒவ்வொரு ஓவியங்களும் ஒவ்வொரு விதமான பொருளை வெளிப்படுத்துகின்றன. மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை, தேவைகளை, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை, பண்பாட்டை, அவர்கள் வாழும் சூழலை, வாழ்நிலையை, அவர்களுடைய கனவுகளை, அவர்களுடைய வரலாற்றை எனப் பலவிதமாக.

இவை தொகுக்கப்பட்டு ஒரு காட்சிக் கூடத்தில் சில காலமேனும் பார்வைக்கு வைக்கப்படுமாக இருந்தால் சிறப்பு. அதற்கு யாரேனும் விம்பத்துடன் இணைந்து செயற்படலாம். விம்பத்தின் இந்த முயற்சிக்கு பாராட்டுகள். மலையக மக்களின் விடுதலைக்கான, அவர்களுடைய எதிர்காலப் பயணத்துக்கான பங்களிப்பில் விம்பத்துடன் நாமும் இணைந்திருப்பதில் மகிழ்ச்சி.

- கருணாகரன்

(கிளிநொச்சி)

பள்ளி மாணவர்களுக்கான பட்டிமன்ற தலைப்புகள் சில பரிந்துரைகள்...

1. மாணவரின் முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள் / பெற்றோர்கள்.
2. மாணவரின் வெற்றிக்குப் பின்னால் இருப்பது பாடசாலைகள் / ரியூட்டரிகள்.
3. ஆங்கில வழிக் கல்விக்கு பிறகு, பாடசாலை மாணவர்களிடத்தில், தமிழின் தரம் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது / உயர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது.
4. பாடசாலை நூலகங்கள் மாணவர் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுகிறது / பயன்படுவதில்லை.
5. இன்றைய ஆசிரிய - மாணவ உறவு நிறைவாக இருக்கிறது / குறையாக இருக்கிறது.
6. பாடசாலைக் கல்வி வாழ்வுக்கு போதுமானது / போதுமானதில்லை.
7. புலம் பெயர் பழைய மாணவர் சங்கங்களின் நிதிகளால் பாடசாலை வளர்கிறது / தேய்கிறது.
8. பாடசாலை மாணவர்களுக்கு இலக்கிய ஈடுபாடு அவசியமானது / அவசியமேயில்லை.
9. ஒரு மாணவனின் கல்வி வெற்றியில் குடும்ப பொருளாதாரம் தாக்கம் செலுத்துகிறது / தாக்கம் செலுத்துவதேயில்லை.
10. ஆண்டு ஐந்து புலமைபரிசில் பரீட்சை அவசியமானது / அவசியமற்றது
11. புலம்பெயர்ந்தோர் வருகை பள்ளி மாணவர் கல்வியை பாதிக்கிறது / பாதிக்கவில்லை
12. மாணவ தற்கொலைகளுக்கு காரணம் கல்வியா ? காதலா ?
13. இலங்கையில் இலவசக் கல்வியைப் பெற்றுவிட்டு, வெளிநாட்டுக்கு செல்வது தவிர்க்க முடியாதது / தவறானது
14. இன்றைய இலங்கை கல்வித் திட்டம் மிகச் சரியானது. / மிகத் தவறானது

சிறுகதைப் போட்டி 2024

பரிசுத் தொகையினை நீங்களும் வெல்வதன்மூலம் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேருங்கள்!!

முதற் பரிசு
ஒரு இலட்சம் ரூபா
இரண்டாவது பரிசு
50.000 ரூபா
மூன்றாவது பரிசு
25.000 ரூபா
மேலும்
பதினொரு ஆறுதல் பரிசுகள்
தலா 10.000 ரூபா

தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரி
1979 ம் வருட உயர்தர வகுப்பு மாணவர்
இலக்கிய குழாமின் வெளியீடு
காலாண்டு இலக்கிய இதழ்

- இலங்கையில் வசிப்பவர்கள் மட்டுமே பங்கேற்க முடியும்.
- வயது வரம்பு, பக்கங்கள் வரம்பு இல்லை.
- தெளிவான கையெழுத்து அல்லது தமிழில் தட்டச்சு செய்திருக்க வேண்டும்.
- வெளியிடப்படாத கதைகளை உங்களுக்குத் திருப்பி அனுப்ப முடியாது. எனவே கதையின் நகலை வைத்துக் கொள்ளவும்.
- கதையுடன் எழுத்தாளரின் பெயர், முகவரி, மின்னஞ்சல் மற்றும் தொலைபேசி எண் விவரங்களை அனுப்பவும்
- இது ஏற்கனவே அச்சு, இணையதளங்களில் வெளியிருக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது.
- இது உங்கள் சொந்த கற்பனை என்பதற்கு உறுதி மொழி தரவேண்டும், உறுதி மொழி இல்லாத கதை போட்டிக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப் படமாட்டாது.
- இந்த போட்டி முடியும் வரை நீங்கள் அதை வேறு எந்த ஊடகத்திற்கும் அனுப்பக்கூடாது.
- ஒரு போட்டியாளர் ஒரு கதையை மட்டுமே அனுப்ப முடியும்
- நடுவர்குழுவின் தீர்ப்பே இறுதியானது.
- கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய கடைசித் திகதி **31.03.2024**

1^{வது} பரிசு


வித்தகபுரம், தெல்லிப்பழை
பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம்
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : சுப. கிருஸ்ணானந்தன்

2^{வது} பரிசு

விராங்கொடை, தெல்லிப்பழை
விஜயநாயகம் திருச்செல்வம்
நினைவுப்பரிசு
வழங்குபவர் : விஜி நாகராஜா

3^{வது} பரிசு

வறுத்தலைவிளான்
பூரணலிங்கம் விக்கினேஸ்வரி
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : ஜெயரதன்


ஆறுதல் பரிசு

மகாஜனக்கல்லூரி முன்னாள் ஆசிரியர்
அம்பலப்பிள்ளை
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : ந. பத்மநாதன்

ஆறுதல் பரிசு

சிறுகதை எழுத்தாளர்
எஸ். அகஸ்தியர்
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : சி.மனோகரன்

ஆறுதல் பரிசு

மயிலங்குடலூர்
பி. நடராசன்
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : கு. வாமதேவன்

ஆறுதல் பரிசு

மகாஜனக்கல்லூரி முன்னாள் அதிபர்
மொ. கனகசபாபதி
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : புனிதா கணேஸ்

ஆறுதல் பரிசு

மகாஜனா முன்னாள் ஆசிரியர் (ஞாலை)
செல்லப்பா செல்வத்துரை
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : செந்தில்வாணி

ஆறுதல் பரிசு

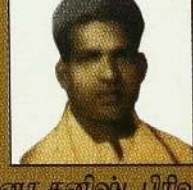
அருணாதயக்கல்லூரி முன்னாள் ஆசிரியர்
சாரதாமணி
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : சி. மனோகரன்

ஆறுதல் பரிசு

மகாஜனக்கல்லூரி முன்னாள் ஆசிரியர்
செ. கதிரேசர்பிள்ளை
நினைவுப்பரிசு
வழங்குபவர் : வித்தகபுரத்தான்

ஆறுதல் பரிசு

மகாஜனக்கல்லூரி முன்னாள் ஆசிரியர்
வ. தம்பிராசா
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : சோ. முருகானந்தன்

ஆறுதல் பரிசு

மகாஜனா கனிஷ்டபிரிவு அதிபர்
வரதராஜப்பெருமாள்
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : ஸ்ரீதர்

ஆறுதல் பரிசு

மகாஜனக்கல்லூரி முன்னாள் ஆசிரியர்
ச. விநாயகரத்தினம்
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : சுப. கிருஸ்ணானந்தன்

ஆறுதல் பரிசு

மாவிட்டபுரம்
கதிரவேலு நாகேஸ்வரி
நினைவுப் பரிசு
வழங்குபவர் : யாழினி யோகேஸ்வரன்

உங்கள் கதைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி :
Krishnasubram7@gmail.com

தபாலில் சேர்ப்பிக்க..
'வளர்' சிறுகதைப்போட்டி
c/o : T. Selvamanoharan
141, Kerniady
Thirunelvely, Jaffna.